

Deutscher Bundestag

Parlamento ve binalarını gezerken

Federal Meclis binalarının mimarisi,
sanat eserleri ve işlevine dair izlenimler

Parlamento ve binalarını gezerken

Federal Meclis binalarının mimarisi, sanat eserleri
ve işlevine dair izlenimler

4	Mesafeyi kaldıran bir parlamento
7	Reichstag binası
10	Tarihi binada modern bir parlamento
14	Genel Kurul Salonu
18	Ziyaretçi katı
20	Başkanlık katı
22	Parti grupları katı
24	Cam kubbe
26	Sanat ve tarihin buluştuğu yer
38	İz peşinde
52	Reichstags binasının tarihi
57	Paul-Löbe-Haus binası
60	Cumhuriyetin bir motoru
62	Bina
64	Komisyonlar
68	Milletvekilleri
70	Ziyaretçi kabul hizmetleri ve halkla ilişkiler
72	Spree nehrini geçiş
73	Paul-Löbe-Haus binasının isim babası
74	Sanat ve siyasetin buluştuğu yer
83	Marie-Elisabeth-Lüders-Haus binası
86	Bir bilim yuvası
88	Mimarisi
92	Mesafeyi kaldıran hizmetler
94	Toplu bilgi

İçindekiler

- 96 Kütüphane
- 98 Tarihi ile ilgili kaynaklar
- 99 Marie-Elisabeth-Lüders-Haus binasının isim annesi
- 100 **Sanat ve bilimin birleştiği yer**
- 107 **Jakob-Kaiser-Haus binası**
- 110 **Sekiz binalı bir ev**
- 112 Temel tasarım
- 114 Başkan vekilleri ve parti grupları için bir ev
- 116 Şeffaflık ve açıklık
- 119 Jakob-Kaiser binasının isim babası
- 120 **Beletage de yürütülen görüşmeler**
- 124 **Sanatın kendine özel olanı ortak olanla birleştirdiği yer**
- 135 **Diğer Federal Meclis binaları**
- 136 **Parlamento çevresi**
- 141 **Enerji ve Teknoloji**
- 142 **Ekoloji önemle vurgulanır**
- 147 **Tek bakışta Federal Meclis'in çalışmaları ve genel yapısı**
- 148 **Federal Meclis – bir konuşma ve çalışma parlamentosu**
- 156 **Federal Meclis'e ait gayrimenkuller**
- 158 **Bizi ziyaret ediniz**

Parlamento semti Berlin'in yeni merkezidir. Her yıl dünyanın her bir köşesinden milyonlarca insan Reichstag binasını ve Federal Meclis'in diğer binalarını ziyaret ediyorlar. Semtin açık ve davetkar mimarisi parlamenter demokrasiye ilişkin çok sayıda izlenim kazanılmasını sağlıyor. Boyu aşan cam cepheleri ile parlamentonun çalışmalarını gözler önüne seren bu yapılar sayesinde ziyaretçiler ofislerinde çalışan milletvekillerini seyredebiliyorlar. Federal Meclis ne kadar davetkar olduğunu başta cam kubbenin gezilmesi olmak üzere ziyaretçilere sunduğu çok yönlü programlarla da gösteriyor. Parlamento semtinde çalışan 600'den fazla milletvekiline federal meclis

idaresinin 2.600 kadar görevlisi ve parti grupları ile milletvekillerinin 5.000 kadar çalışması destek sağlıyor. Rafine bir mimari parlamenter çalışmanın pürüzsüz akışına katkıda bulunuyor. Binalar, milletvekilleri ve çalışanları için ulaşımın kısa mesafelerde sağlandığı bir parlamentoyu oluşturan tünel ve koridor sistemi ile birbirine bağlıdır.

Parlamento semtinin merkezinde yer alan Reichstag binasına diğer tüm binalardan hızla ulaşabiliyorsunuz. Bu tarihi binada Genel Kurul Salonu'nun yanı sıra parti gruplarının toplantı salonları ve başkanlık katı da bulunuyor.

Federal Meclis'te parlamenter çalışmanın büyük bir bölümü sekreteryalari ile birlikte Paul-Löbe-Haus'da bulunan Komisyonlarda gerçekleşiyor. Binanın yan cephelerindeki çarpıcı özellik, yu-

Mesafeyi kaldıran bir parlamento

varlak mimarisi ile komisyon salonlarının içine kadar sunduğu serbest bakış imkanıdır.

Spree nehrinin doğu kıyısındaki Marie-Elisabeth-Lüders-Haus binası özellikle akşam ışığında en büyük hazinesi olan parlamento kütüphanesinin büyük okuma salonunu gösterir. Marie-Elisabeth-Lüders-Haus bilginin yuvasıdır. Çünkü burada federal meclis idaresinin milletvekillerini her gün bilgilendiren bölümleri bulunur. Marie-Elisabeth-Lüders-Haus ile Paul-Löbe-Haus iki yaya geçiti ile birbirine bağlıdır. Bu iki bina birlikte „Federal Kuşak“ adı verilen ve zamanında bölünmüş olan Berlin kenti mimari açıdan birleştiren bir bina dizisinin bir parçasıdır. Batıya doğru Federal Başbakanlık ve Başbakanlık Parkı sırayı tamamlarlar.

Reichstag binasının doğusunda ise sekiz binadan oluşan bir bina uzanır: Jakob-Kaiser-Haus; beş mimar ekibinin Federal Meclis milletvekilleri ve çalışanları için açmış olduğu yer. Parti gruplarının ve başkan vekillerinin büroları buradadır. Jakob-Kaiser-Haus’un davetkar ve açık görünümü özellikle de Spree nehri kıyısından dikkati çeker. Dış avlulardan birinde İsraili sanatçı Dani Karavan Anayasa’nın 19 temel hak maddesini içeren cam parçalar yerleştirmiştir. Böylece bakışlar sözlerden oluşan sanat eserinden Federal Meclis’in yeni binasına ve sanattan siyasete doğru yönlendirilir. Sanat ve siyasetin parlamento semtinde bir çok yerde buluşmasını Federal Meclis’in 1990’lı yılların ortalarından bu yana uyguladığı ve hem Alman, hem uluslararası sanatçı-

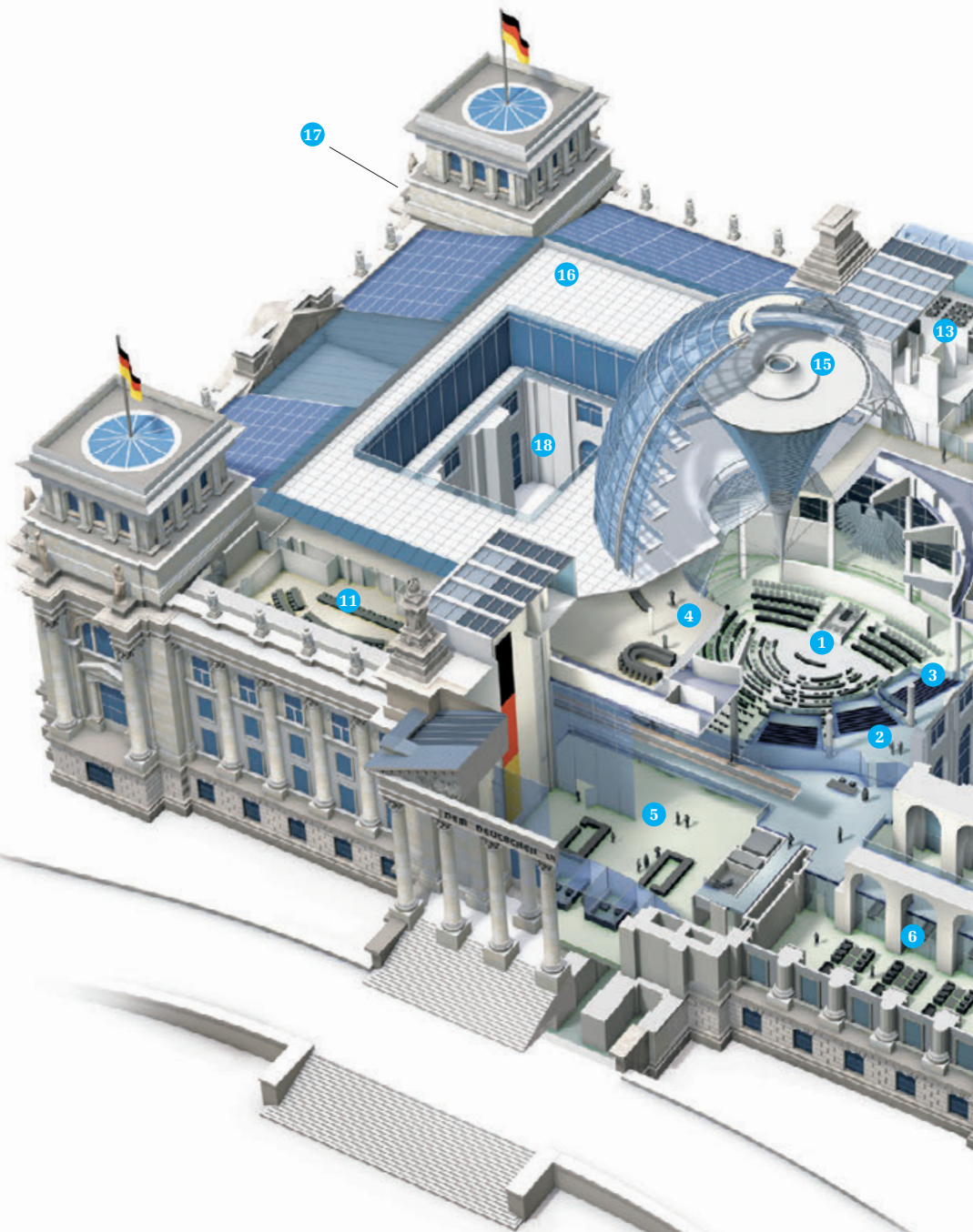
ların bir çok eserle temsil edildiği „Bina İçi Sanat“ programına borçluyuz. Düzenli aralıklarla sunulan rehberli turların yanı sıra Marie-Elisabeth-Lüders-Haus’daki sanat salonu da parlamento semtini ziyaret edenlere koleksiyonu yapılan eserleri gezme imkanı tanımaktadır.

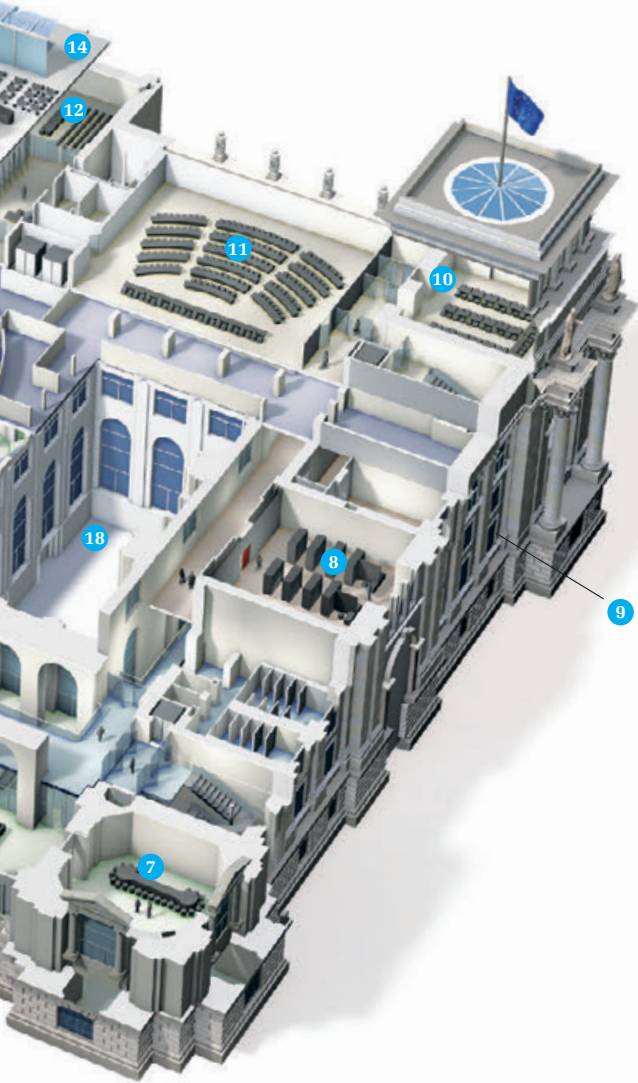
Broşürümüz parlamento semtinde siyaset, tarih, sanat ve mimariye ilişkin izlenimler sunar. Sadece Federal Meclis binalarını tanıtmakla kalmaz, size eşlik ederken aynı zamanda bilgi verir: Ziyaretçiye yerinde toplu bilgi verir, okurun ise Berlin’in en heyecan verici, canlı ve sevilen semtlerinden birinden kapsamlı izlenimler edinmesi sağlar.

Reichstag binası

Reichstag binası

- 1 Genel Kurul Salonu
- 2 Ziyaretçi tribünü
- 3 Basın tribünü
- 4 Parti gruplarının katında basına özel lobi
- 5 Ziyaretçi salonu
- 6 Milletvekili lobisi
- 7 Kulüp odası
- 8 Başkanlık evrak arşivi
- 9 İbadet odası
- 10 Parti grubu yönetim kurulu salonu
- 11 Parti grubu toplantı salonu
- 12 Lobi
- 13 Çatı katı bahçesi restoranı
- 14 Teras
- 15 Ziyaretçi platformu
- 16 Manzara platformu
- 17 Açık raf sistemli kütüphane
- 18 İç avlu

Reichstag binasının Federal Meclis'in merkezine dönüştürülmesinde tarihi Reichstag binası içinde modern bir parlamentonun yer alması arzusu belirleyici olmuştur. İngiliz mimar Norman Foster uygulamada bu düşünceye sadık kalmıştır.

Tarihi binada modern bir parlamento

1884 ila 1894 yılları arasında Mimar Paul Wallot tarafından inşa edilmiş olan Reichstag binasının dış görünüşünde pek az değişiklik oldu. Görkemli görünüşün ardında uyulan en önemli prensip ise şeffaflık ve işlevselliştir. Ayrıca bina teknik açıdan da modernidir: Enerji tedariği ve diğer özellikleri en üst çevre standartlarını yerine getiriyor (bknz. S. 141v.d.) Mimari, işlevsellik ve ekoloji üçlü bir uyum içersindedir. Binaya belli katlara ya da zeminlere ayırarak net bir şekil verilmiş olması da şeffaflık ve işlevsellik içindir. Bodrum ve zemin katı depoları, bina teknik bölümlerini, parlamento sekreteryası donanımlarını ve tedarikle ilgili kurulu düzenleri kapsar. Federal Meclis hekimine ait odalar da burdadır. Bir üst

kat, Federal Meclis'in büyük oturum salonu olan Genel Kurul Salonu'nun bulunduğu yerdir. Bunun bir üstünde ziyaretçi katı, bir üstünde ise parlamento başkanına, çalışanlarına ve idarenin üst yöneticilerine ayrılan kattır. Bunun bir üstünde ise Federal Meclis'in parti gruplarına ayrılmış olan alan ve kubbe ile birlikte teras katı yer almaktadır. Bina genelinde yön ve yer belirlemeyi rahatlatmak için her katta kapılara ve diğer göze çarpan alanlara belli bir renk verilmiştir. Zemin katı kavuniçi rengindedir. Genel Kurul Salonu güçlü bir mavi renginde, ziyaretçi katı koyu yeşildir. Başkanlık katı bordo rengi parti gruplarına ayrılmış olan bölüm için gri rengi seçilmiştir. Reichstag binasının yeneden yapılanmasında kullanılan malzeme şeffaflığa katkıda bulunmaktadır.

Cam, çelik, brüt beton ve mat beyaz ya da bej rengi doğal taş binaya yoğun tarihi biçimlerine rağmen hafif, hatta çoğu yerde gümüşümsü bir hava katmaktadır. Burada da güçlü renkler kullanılmıştır, örneğin toplantı salonlarındaki ahşap panellerde ve duvar boyalarında, ya da kafeteryada ve milletvekili restoranının *Bistro* bölümünde.

Bütün binanın görünürlüğü ve işlevselliği ziyaretçilerin de yararına. Reichstag binasının girişinde, batı cephesindeki ana girişte büyük merdivenlerden çıkarak görkemli sütunların arasından sadece bir kaç adım attığımızda yüksek tavanlı antrenin cam duvarları arkasında gördüğümüz yer, parlamento kalbidir: Genel Kurul Salonu. Birinci kat-

taki Genel Kurul Salonu'nun bulunduğu ve mavi renkle işaretlenmiş olan bu kat parlamentonun ana çalışma alanının başladığı yerdir. Bu alan milletvekilleri ve çalışanları ile parlamento personeline ayrılmıştır. Parlamento terleri ve çalışanları, hükümet üyeleri ve Federal Meclis yönetimi mensupları bu kata Doğu Kapısı'ndan girip Doğu Fuayesi'nin büyük merdivenlerinden çıkarak ulaşırlar. Doğu Kapısı önünde araçların durabileceği geniş bir alan bulunduğu için bu giriş, resmi ziyaretlerde de tercih edilen giriştir. Buradan Genel Kurul Salonu'na giden mesafe uzak değildir.

Özellikle de oturma günlerindeki çalışmalar için gerekli ve faydalı olan toplantı salonları ve diğer imkanlar Genel Kurul Salonu'nun çevresinde bir çelenk gibi dizilidirler. Başta giriş bölümleri olmak üzere oturumların yanısıra yürütülen önemli görüşmeler için kullanılan bir lobi ve klüb odası, ve de genel kuruldaki görüşmelerde ifade edilen veri ve bilgileri araştırmak için öngörölmüş olan bir kütüphane bunlar arasındadır. Bunların dışında küçük bir resepsiyon bölümü, oturma başkanları ve hükümet üyelerine ayrılmış olan odalar, ismen yapılan ya da gizli olan oylamalarda oy sayımı için öngörölmüş olan bir oda, milletvekillerine özel bir bistro ile restoran ve de bir kafeterya bulunmaktadır.

Genel Kurul Salonu'nun bulunduğu katın güney tarafında oturma günlerinde milletvekillerinin hıristiyan sabah törenleri için bir araya geldikleri mezhepler üstü bir ibadet odası da vardır. Düsseldorflu sanatçı Günther Uecker tarafından tasarlanmış olan İbadet Odası huzurlu ve meditatif bir ortam sunmaktadır. Fakat odak noktası her zaman Genel Kurul için ayrılmış olan Salon'dur. Reichstag binası tepesindeki cam kubbenin ayağına kadar olmak üzere boydan boya nerdeyse tüm binayı kapsayan Salon, çevresinde dizili hemen hemen tüm katlar ve iç avlulardan ve birçok diğer görüş açılarından görülebilmektedir. Burası parlamento demokrasinin merkezidir.

Eski Reichstag binası: Mimar Paul Wallot tarafından yapılmış olan tarihi kubbeli parlamento binasına bir bakış.

Bugünkü Reichstag binası:
Mimar Norman Foster'in cam kubesi şehrin ziyaretçi çeken en büyük cazibelerinden biridir.

1200 metrekareselik Genel Kurul Salonu Reichstag binasının kalbini oluşturur. 24 metre yüksekliği ile neredeyse bina boyundadır.

Genel Kurul, özellikle yasalar açısından nihai kararların verildiği yerdir.

Hükümet şefi burada seçilir. Burada halefi seçilerek görevden de alınabilir.

Ve tüm gündelik çalışma ve ihtisas konularının yanı sıra „Ulusun Forumu“ olarak Genel Kurul’da her zaman, insanları genel olarak yakından ilgilendiren konular da dile getirilir.

Genel Kurul’da özellikle de Federal Meclis’in egemenliğinin sadece Anayasa hükümlerince sınırlandığı ifade bulur. Parlamento hiçbir denetim ve talimata tabi olma-

yıp kendi meselelerini kendi düzenler. Federal Meclis en üst demokratik organ ise, Genel Kurul belirleyici merciidir.

Bu, kurullar, parti grupları ve komisyonlarda yürütülen yoğun görüşmelerin perşembe ve cuma günleri gerçekleşen ve nihai kararların verildiği yer olan Genel Kurul oturumlarına yansıtılması ile sonuçlanan oturum haftalarının işleyişinden de anlaşılır. Bu süreç, düzenli bir çalışma işleyişinin sonucudur. Genel Kurul’da ayrıca soru sorma saatleri, güncel bir konuya ilişkin tartışma saatleri ve federal bakanlar kurulu toplantısından sonra öngörölmüş olan hükümete soru sorma saatleri vardır.

Genel Kurul Salonu

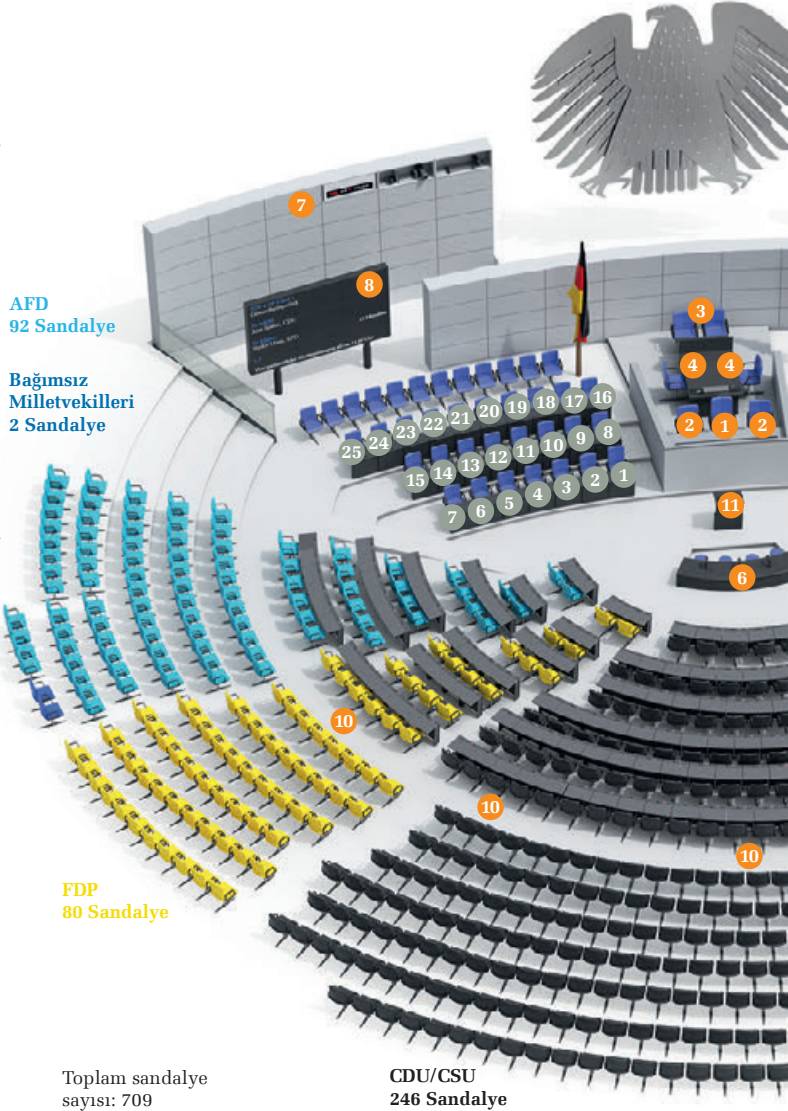

Parlamentonun
kalbi: Genel
Kurul Salonu
Reichstag
binasının tüm
katlarından
görülebilir.

19. Almanya Federal Meclisi

(Son durum: Haziran 2018)

- 1 Her bir oturumda başkanlık, Federal Meclis Başkanı ve Başkanvekilleri arasından belirlenir. Her iki saatte bir dönüşümlü görev yaparlar.
- 2 Yönetim kurulu, oturum başkanı ve iki katipten oluşur.
- 3 Genel Kurul asistanları oturum başkanına örneğin konuşma zamanı için saat ayarını yapmak ve konuşmacı için kürsüyü hazırlamak gibi teknik konularda yardımcı olurlar.
- 4 Almanya Federal Meclisi Direktörü ve nöbetçi oturum görevlileri oturum başkanına içtüzük gibi içerikle ilgili konularda yardımcı olurlar.
- 5 Askeri Konular Görevlisi parlamentonun silahlı kuvvetleri denetlemede yardımcı mercii olarak hizmet verir ve düzenli aralıklarla rapor hazırlar.
- 6 İki stenograf milletvekillerinin konuşmalarını not alırlar. Biri her beş dakikada bir, diğeri her 30 dakikada bir değişir.
- 7 Kameralar Genel Kurul tartışmalarını parlamento televizyonunda naklen yayımlarlar. Saat göstergesinin yanında yanan „F“ harfi, kameraların kayıt yaptığını işaretidir.
- 8 İki dijital panoda görüşülen gündem maddesi, konuşmacı ve müteakip gündem maddesi gösterilir.
- 9 Eyaletler Meclisi temsilcilerine ayrılan sıra.
- 10 Arada sorulan sorular için ayaklı mikrofon.
- 11 Konuşmacı kürsüsü.

AFD
92 Sandalye

**Bağımsız
Milletvekilleri**
2 Sandalye

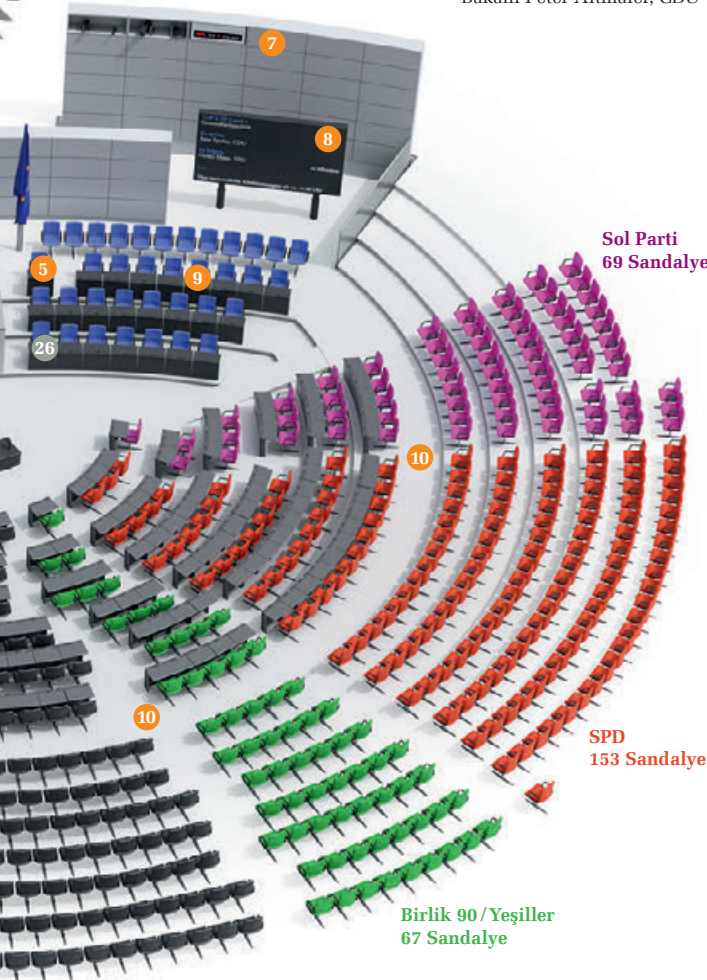
FDP
80 Sandalye

Toplam sandalye
sayısı: 709

CDU/CSU
246 Sandalye

Federal hükümet ve Eyaletler Meclisi

- 1 Federal Şansölye
Angela Merkel, CDU
- 2 Federal Maliye Bakanı ve
Başbakan Yardımcısı
Olaf Scholz, SPD
- 3 Federal İçişleri, İmar ve Yurt
Bakanı Horst Seehofer, CSU
- 4 Federal Dışişleri Bakanı
Heiko Maas, SPD
- 5 Federal Ekonomi ve Enerji
Bakanı Peter Altmaier, CDU
- 6 Federal Adalet ve Tüketiciyi
Koruma Bakanı
Katarina Barley, SPD
- 7 Federal Savunma Bakanı
Ursula von der Leyen, CDU
- 8 Başbakanlık Müdürü, Özel
Görevli Federal Devlet Bakanı
Helge Braun, CDU
- 9 Federal Çalışma ve Sosyal
İşler Bakanı
Hubertus Heil, SPD
- 10 Federal Gıda ve Tarım Bakanı
Julia Klöckner, CDU
- 11 Federal Aile, Yaşlılar, Kadın
ve Gençlik Bakanı
Franziska Giffey, CDU
- 12 Federal Sağlık Bakanı
Jens Spahn, CDU
- 13 Federal Ulaştırma ve Dijital
Altyapı Bakanı
Andreas Scheuer, CDU
- 14 Federal Çevre, Doğa Koruma
ve Nükleer Güvenlik Bakanı
Svenja Schulze, SPD
- 15 Federal Eğitim ve Araştırma
Bakanı Anja Karliczek, CDU
- 16 17 18 19
Federal Başbakanlık nezdinde
Devlet Bakanı
- 20 Hükümet Sözcüsü
- 21 22 23 24
Parlamentar Müsteşarlar
- 25 Federal Ekonomik İşbirliği
ve Kalkınma Bakanı
Gerd Müller, CSU
- 26 Eyaletler Meclisi Başkanı
(her yıl değişir)

Kamuoyu parlamenter demokrasinin bir parçasıdır. Federal Meclis'teki tüm önemli tartışmalar medya tarafından yayınlanır. Kamuoyu, özellikle de Genel Kurul oturumlarını ziyaret edenlerdir. Ziyaretçiler için Reichstag binasında Genel Kurul Salonu'nun bulunduğu katın üstünde yeşil renginin göze çarptığı asma kat ayrılmıştır. Burada yarım ay şeklinde dizili olan toplam altı tribün 400 kişiye yer sunmaktadır. Bu yerler Federal Meclis'in resmi ziyaretçileri ve konukları ile gazeteciler için öngörülmüştür. Kademeli

şekilde sıralanmış olan bu tribünler Genel Kurul Salonu'nun içine doğru uzandıkları için, sanki her şey insanın eliyle dokunabileceği kadar yakınındaymış gibi görünür. Genel Kurul bu şekilde çok yakında, sanki seyirciler salonun ortasında oturuyorlarmış gibi algılanır. Buraya oturduğunuzda gözünüze ilk çarpan görüntü, Federal Meclis'in büyük kartal amblemidir. Kartalın sağında ve solunda iki büyük dijital gösterge panoda gündemin güncel görüşülen maddesi, konuşmacı ve müteakip görüşülecek gündem maddesi görülür. Ziyaretçilerden bakıldığında kartalın altında solda Federal Almanya bayrağı, sağda Avrupa bayrağı durur.

Ziyaretçi katı

Kartalın ayaklarının önünde oturum başkanlık divanının hafif yükseltilmiş koltukları yer alır. Başkanlık Divanı Almanya Federal Meclis Başkanı veya Başkanvekillerinden biri ve iki kaptipten oluşur. Kaptipler hükümet ve muhalefet parti gruplarından birer milletvekilidir. Oturum yönetiminde başkana yardımcı olan parlamento memurları da burada otururlar. Başkanlık Divanı'nın önünde kürsü ve her kelimeyi zabıtlara geçiren stenografların sırası gelir.

Ziyaretçi tribünlerinden bakıldığında oturum başkanının solunda Şansölye ve federal bakanlar ile çalışanları için ayrılan sandalyeler sıralanmıştır; sağda ise eyaletlerin temsil edildiği Eyaletler Meclisi üyelerine ayrılan yerler gelir. Başkanlık kürsüsüne en yakın olan sandalyeler Şansölye ve Eyaletler Meclisi Başkanı için ayrılmıştır. Eyaletler Meclisi ve Başkanlık Divanı arasında ise federal ordunun parlamenter kontrolünde yardımcı bir organ olarak Federal Meclis'in Askeri Konular Görevlisi yer alır. Başkanlık kürsüsü, hükümet ve Eyaletler Meclisi sırasını oluşturan düz, içe doğru kavisli elipsin karşısında – adeta elipsin diğer yarısı gibi – milletvekilleri sandalyeleri yer alır. Bunlar, federal meclis parti

gruplarına göre ayrılmıştır. Ziyaretçilerin bulunduğu yerden bakıldığında solda AfD ve FDP parti meclis gruplarının milletvekillerinin yerleri bulunur. Bunların yanında CDU/CSU ile Birlik 90 / Yeşiller parti grubu milletvekilleri için ayrılan yerler, bunların sağında ise SPD milletvekilleri yer alır. En sağ uçta da Sol Parti sandalyeleri bulunur.

Genel Kurul Salonu tartışmaların sürdüğü ve kararların verildiği yerdir. Parlamentosunun merkezidir. Birden fazla toplantı ve bilgilendirme amaçlı salonun da bulunduğu ve ziyaretçilere ayrılmış olan yeşil renkli asma kat bu merkeze en yakın olunan yerdir.

Demokrasiyi yakından yaşamak: Ziyaretçiler milletvekillerini yukardan izliyorlar.

Ziyaretçi katının üstünde bordo kırmızısı renginden tanıyabileceğiniz Başkanlık Katı gelir. Burada Federal Meclis çalışmaları parlamentoda genel kurulun kendi meseleleri ile ilgili nihai söz hakkı kapsamında yönlendirilir, organize edilir ve planlanır. Parlamentonun en üst düzey temsilcisi olan Federal Meclis Başkanı'na ayrılmış olan odalar buradadır. Parlamenter yönlendirme organı olarak Akil İnsanlar Kurulu'nun toplantı salonu da buradadır. Bunların yanısıra

Federal Meclis Başkanlık Divanı'nın istişare salonu ve diğer görüşme salonları ve Başkan ile Federal Meclis'in en üst düzey yöneticilerinin en yakın çalışanlarının büroları bulunur. Başkanlık katının ayrıca temsili bir işlevi de vardır. Bundan ötürü burada örneğin biri küçük ve biri büyük iki resepsiyon salonu vardır. Başkanlık Divanı ve Akil İnsanlar Kurulu'nun birleşimine ilişkin daha çok bilgi için 154. sayfaya bakınız.

Başkanlık katı

Organizasyon
ve Temsil: Bař-
kanlık katından
baktığımızda
doğrudan mil-
letvekillerini
görüyorsunuz.

Reichstag binasında milletvekilleri, komisyonlar ve diğer kurullara da yer vermek mümkün değildir. Kendilerinin ofisleri ve görüşme odaları Reichstag yakınında parlamentoya ait olan ve sonradan inşa edilen üç binada bulunur. Fakat meclis parti gruplarının Genel Kurul görüşmelerinin yapıldığı Reichstag binasında Başkanlık katının üstünde, üçüncü katta sabit yeri vardır. Bunun nedeni, bir partinin ya da CDU/CSU'da olduğu gibi kardeş partilerin tüm milletvekillerinin oluşturduğu bir birlik olarak parti gruplarının parlamenter işleyiş içerisinde önemli, hatta kilit rol oynamalarıdır. Toplantıları ve yönetim kurulları için ayrılmış olan salonlar basın için öngörülmuş olan ve büyük resepsiyonlar için de kullanılabilen geniş lobinin çevresinde sıralanmış bulunmaktadır.

CDU/CSU parti grubu, SPD parti grubu ve Sol Parti katın doğu tarafında, AfD, FDP ve Birlik 90/ Yeşiller parti grupları ise katın batı tarafında toplanırlar. Reichstag binasının dört köşesindeki her bir kulede bulunan birer salon da parti gruplarına tahsis edilmiştir. Dörtgen şeklindeki bu yüksek tavanlı salonlar çarpıcı bir görüntü sunarlar. Oturum haftalarında parti gruplarının toplantı günü olan salı günlerinde bu kat, bir gün için de olsa parlamenter işleyişin odak noktası olur. Parti gruplarının çalışmalarına ilişkin daha çok bilgi için 150. ve müteakip sayfalara bakınız.

Parti grupları katı

Parlamentar çalışmanın kilit noktaları: Parti gruplarının toplantı ve yönetim kurulu salonları üçüncü katta yer alırlar.

Parti gruplarına ayrılmış olan kat Reichstag binasında çalışmalara ayrılmış son kattır. Parti gruplarına ayrılmış olan bu katın bir üstündeki kat çatı katıdır. Burada ziyaretçiler için bir restoranın bulunduğu teras ve Federal Meclis'in simgesi haline gelmiş olan, gündüzleri parlayan, geceleri şehrin üzerine ışık saçan büyük cam kubbe bulunur. Kapalı bir mekan olmadığı, alt ve üst kenarları açık olduğu için kubbe, hafif ve havadar bir çember gibidir; havada süzülen bir kapsül gibi. Ortasındaki aynalı koni teknik ve ekolojik işlevleriyle kubbeye ayrı bir özellik katar (bknz. S. 141v.d.) Kubbe özellikle de ziyaretçileri mknatsız gibi çekmektedir. İç taraftaki biri yukarı, diğeri aşağı doğru yumuşak eğimli rampalar sizi çatı terasından da bakıldığınızda görebileceğiniz Berlin

manzarasını tamamen gözler önüne seren bir platforma eriştirir. Kubbenin ayağında durup aşağıya, Genel Kurul Salonu'na bakabilirsiniz. Bu da bir diğer cazibe noktasını oluşturur.

Aşağıya kadar bakabildiğiniz bu nokta olsun, ya da ziyaretçilere ayrılmış olan ve Genel Kurul Salonu'nun ta ortasına kadar uzanan tribünler olsun: Her zaman geçerli olan, tarihi Reichstag binasında yer alan Federal Meclis'in tüm ziyaretçilere açık olması ve bu şekilde ana giriş kapısı olan Batı Kapısı'nın girişleri üzerinde büyük harflerle yazılı olan cümlelerin anlamını yerine getirdiğidir: „Alman Halkına“.

Cam kubbe

Parlamentonun
simgesi: Reichs-
tag binasının
üstündeki
cam kubbe her
yıl milyonlarca
ziyaretçiyi
cezbediyor.

Federal Meclis Bina İçi Sanat Projesi ile sanat ve siyaseti birleştirdi. Reichstag binasının i tasarımında yurtiçinden ve yurtdışından bir çok sanatçı siyasetten ilham aldılar.

Sanat ve tarihin buluştuğu yer

Reichstag binasını ziyaret edenler sadece etkileyici mimarisine değil, yurtiçinde ve yurtdışında tanınmış olan sanatçıların parlamento binası için yapmış oldukları bir dizi sanat eserine de hayran kalırlar. Berlin'in dört müttefik arasında güç dağılımının sözkonusu olduğu dönemine atıfta bulunmak üzere eserleri sergilenen sanatçılar ABD (Jenny Holzer), Fransa (Christian Boltanski) ve Rusya'dan (Grisha Bruskin) seçilmiştir. İngiltere ise mimar Norman Foster tarafından temsil edilmektedir.

Sanatçıların tasarımlarını sunmaları istenildiğinde özellikle yeri ve tarihini üretken bir şekilde irdelemeye hazır olan sanatçılara çağrıda bulunulmuştur. Reichstag binasının Batı Kapısı girişinde ziyaretçiler Gerhard Richter'in iki eseri ile karşılaşır. Sanatçıya 30 metre yüksekliğindeki duvarlar üzerinde çalışmak gibi zorlu bir görev verilmişti. Gerhard Richter boyu 21 metre, eni üç metre olan siyah, kırmızı, altın renginde bir eser tasarladı (S.28). Büyük cam panoların ters yüzüne boyanmış olan renkler mecazi bir anlam da taşıyarak Federal Almanya bayrağının renklerini anımsatıyorlar. Dikdörtken şeklinde olmaları

ve yansımaları cam yüzeyleri eserin, bir bayrağın resmedilişi değil, renkler karışımından oluşan ayrı bir sanat eseri olduğunu vurguluyor. Gerhard Richter bu şekilde sanatsal açıdan mevcut olan araçlarını tasarruflu bir şekilde kullanarak mütevaziliği ile ikna eden sanatsal bir ifade biçimini ortaya koymakta başarılı olmuştur. Büyük homojen renkli alanlar duvar yüzeyinin boyutlarına uyumlu bir şekilde tasarlanmış oldukları için devasa boyutlardaki giriş bölümünde çağrışımlar ve düşünceler için pay bırakan bir görsel dinlenme noktası sunuyorlar.

Gerhard Richter'in ikinci büyük yerleştirmesi Reichstag binasının Batı Kapı Giriş'i'nin karşısındaki duvarda yer alıyor. Gerhard Richter'in „Birkenau“ dizisinin „şekil alışıma ve verdiği radikal kararına Auschwitz-Birkenau toplama kampında bulunan tutukluların çektiikleri ve cesetlerin yakılışını gösteren fotoğraflar sebep olmuştur. Fotoğrafları bire bir tuvala yansıtma çabasından vazgeçen Richter bunun yerine konuyu soyut bir şekilde resmetmeye karar verir. Fotoğrafları dört devasa tuvala aktardıktan sonra üstlerine birçok kat boya çekip her seferinde boyanın altından

tekrar yansıtma yöntemini seçer. Temel aldığı fotoğrafların baskıları yerleştirmenin aslı olduğu yerin yakınında ve Gerhard Richter'in sözleriyle: „sanat eseri olarak değil, birer belge ve uyarı“ olarak sergilenmektedir.

Bu resim tekniği ile asıl motifler ne yabancılaştırılıyor, ne de siliniyor. Tam tersine: Alman tarihinin en karanlık döneminin anıları kolektif hafızaya nasıl kazınmış ise fotoğraflar da tam da felaketin imgelemine yarattıkları için hafızalarda canlı kalıyorlar. Boya katmanlarının altında olduğu gibi hayatın ve gelecek nesillerin hafıza katmanlarının altında da canlı kalacakları gibi.

„Siyah, Kırmızı, Altın“ yerleştirmesi ile karşılaştırıldığında „Birkenau“ dizisinin Reichstag binasında kurduğu bağlantı, Alman demokrasisinin

merkezini teşkil eden bu yerde Alman öz tanımının tarihi boyutunu gözler önüne seriyor.

Güney Kapı Girişi için Georg Baselitz büyük boy tuvaler üzerine yaptığı resimleri ile ressam Caspar David Friedrich'in motiflerine göndermede bulunuyor (S. 30). Resimlerinden bir çoğunda yaptığı gibi bunları da başaşağı resmederek kompozisyonun şekli biçimini ön plana koyuyor. Örnek olarak Caspar David Friedrich'in „Uçurum başında kadın“, „Melankoli“ ve „Mezar başında uyanan oğlan çocuğu“ motiflerinden esinlenen ahşap yontmaları alan Baselitz, her bir motifi ortadaki

Gerhard Richter
Siyah Kırmızı
Altın 1998
Batı Kapısı
Girişi

Gerhard Richter
Birkenau resim
dizisinin
fotoğraf
versiyonu
2014/2017
Batı Kapısı
Girişi

figürün etrafında bir çok defa sıralayarak bir çerçeve oluşturuyor. Tuvalin büyük bir bölümü boş bırakılmış, renkler kısmen cila gibi sürülmüş izlenimini veriyor. Bu şekilde resimler akvarel boyanın yarattığı hafiflik etkisi ile oluşan saydamlık sayesinde mimarının yoğun taş karelerine karşı bir güç oluşturuyorlar. Motifleri ve resim tekniği ile Baselitz günümüzden romantizme bir köprü kuruyor.

Demokratik Almanya Cumhuriyeti DDR'de iç dünyasına sürgün edilmiş olan sanatçı Carlfriedrich Claus, Kızıltan-Deneysel Mekan adlı eseri ile temsil ediliyor. Sanatçı ölümünden kısa bir süre önce eserlerinin yerleştirilmesine kendisi karar verebilmişti. Kendisini gerçek bir komünist olarak tanımlayan sanatçı, dogmatik marksist ekole karşı ideolojinin mistik yorumu ile bağlantılı ütopyik özelliğine olan kararlı ısrarından ötürü Doğu Almanya'nın iktidar partisi SED-rejiminin kendisine karşı cephe oluşturmasına neden olmuştu. Ütopyanın kızıl şafak sökümünü duyurmasını amaçlayan Kızıltan Mekanı ile „kendine, dünyaya ve diğer insanlara karşı

yabancılaşmanın ortadan kalkmasına“ duyduğu özlemi ifade etmek istiyor. Carlfriedrich Claus mistisizm, kabala öğretisi ve marksist felsefenin belirlediği düşüncelerini parşömen veya cam panolar üzerine not düşmüştür. Bu yazılar küçülüp üstüste binerek birer işaret haline dönüşüyorlar. Resim panolarına aktarıldıklarında sembolere benzeyen işaretler mekanın içine uzanıyorlar. Böylece Carlfriedrich Claus şiirsellik, felsefe, mistisizm ve yazı sanatı arasında kendine has ayrı bir yol bulmuştur.

Georg Baselitz
Friedrich'in
Melankoli
1998
Güney Kapısı
Girişi

Carlfridrich
Claus
Kızıltan-Dene-
yimsel Mekan
1977/1993
Güneybatı
Fuaye

Reichstag binasında en kapsamlı sanatsal tasarımı Düsseldorflu sanatçı Günther Uecker yapmış bulunmaktadır. Kendisine, ibadet odası için çağdaş ve kutsal bir iç tasarım yapması şeklinde zor bir görev verilmiştir. Bu görev için önceden bir çok önemli çalışmada insanın tehdit altında oluşu, umudu ve kurtuluşu konularını işlemiş olan Günther Uecker kadar uygun olan pek az sanatçı vardır. Dini örf ve adetler temelinde resmetme ve mimari ifade araçlarını tasarruflu bir şekilde kullanarak mediasyon ve içe dönük ibadete özendirilen bir mekan yaratmasını başaran Uecker, pencerelerin önünde yan

tarafa açık bir ara duvar çekerek ışığın dolaylı olarak odaya düşmesini ve ortamın bu şekilde erken orta çağdaki kilise mahzenlerinin (kripta) mistik havasına bürünmesini sağlıyor. Oda, kum püskürtmeli granitten kürsüsü, özel tasarım ürünü sandalye ve sıraları ve de duvarlara hafif eğimli bir şekilde yaslanmış duran yedi ahşap çerçeveli büyük tablo gibi güçlü heykelvari öğelerle kendine has bir özellik kazanmış. Uecker tabloları çivi, boya, kum ve taşla şekil vermiş. Tablolar yahudî-hıristiyan spiritüelliğinin doğum yeri olan kutsal toprakların çölleriyle görselleştiriyor. Ölüm ve yeniden doğma etkileyici ve süjestif resimler olarak derinlik kazanıyor.

En önemli parlamenter kurullardan biri olan Akil İnsanlar Kurulu salonunu tasarlayan Stuttgartlı sanatçı Georg Karl Pfahler, oluşturduğu rafine bir görsel yanılısama sonucunda sanki duvarlardan renkli dikdörtgenler yere düşerek mimarın yerleştirdiği ahşap panellerin üzerinde raks ediyorlarmış etkisini yaratıyor. Sanatçı öngörülmüş olan ve güçlü bir renge sahip olan ahşap panellere karşı egemen bir şekilde tepki vererek renklerin karıştığı ve ahenkli birleşimi, örtüşmesi ve gelişmesinden yaşayan, iyi düşünülmüş ve kendine özel bir renk tasarımını ortaya koyuyor.

Georg Karl Pfahler
Renk-Mekan-
Nesne
1998/99
Akil İnsanlar Kurulu Toplantı Salonu

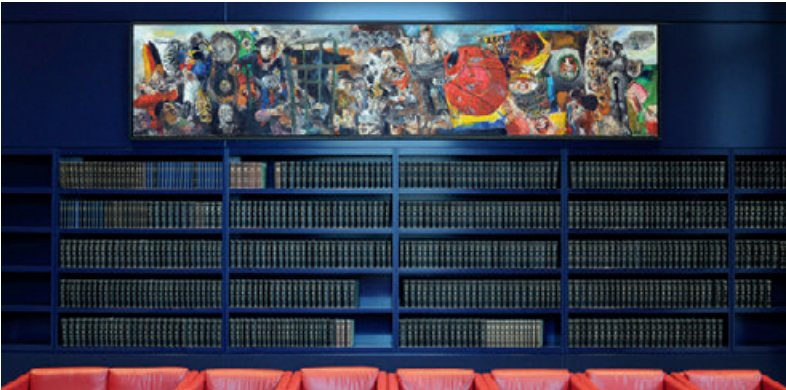

Günther Uecker
İbadet Salonu
1998/99

Carlfriedrich Claus'un kapsamlı dünyaya bakışının tam tersine Amerikalı sanatçı Jenny Holzer bilinçli bir şekilde Reichstag binasının tarihine odaklanıyor. Kuzey Kapı Girişi'nde bir dikey sütun üzerinde aşağıdan yukarıya doğru olmak üzere ışıklı Reichstag ve Federal Meclis Milletvekillerinin 1871 ile 1999 yılları arasında yapmış oldukları konuşmaları dijital şeritler halinde yansıtarak Almanya'nın parlamenter konuşma tarihini belgeliyor. Konuşmalar sanatçı tarafından seçilerek konu bütünlüklerine göre derlenmiştir. Parlamentoda

konuşma aralarında yapılan itirazlar ve yorumlar ise bir ışığın yanıp sönmesi ile görselleştiriliyor. Dikey sütun üzerinde yukarı doğru çıkan parlamento konuşmaları siyasi konuşmanın evi olan parlamentonun taşıyıcı bir sütunu olduklarını simgeliyorlar. ABD'li Jenny Holzer İkinci Dünya Savaşı'nın galip dört müttefik ülkesi ve Berlin'in dört müttefik tarafından yönetilmesi şeklindeki statüsüne atıfta bulunularak Reichstag binası için yeni sanat eserleri tasarlamak üzere davet edilen dört sanatçıdan biriydi. Holzer'in yanısıra İngiltere mimar Norman Foster, Fransa Christian Boltanski ve Sovyetler Birliği Grisha Bruskin tarafından temsil edilmiştir.

Christian Boltanski Reichstag binası için zeminin bir alt katında „Alman Milletvekillerinin Arşivi“ tasarımını yapmıştır (S. 47). 1919 yılından yeniden yapılandırılan Reichstag binasının açılışı olan 1999 yılına kadar demokratik seçimler sonucunda Alman parlamentosuna seçilmiş olan milletvekillerinin isimleri metal kutular üstüne yazılmıştır. Kutular uzunlaşmasına iki blok şeklinde ve aralarından dar bir geçiş yolunun bırakılması kaydıyla tavana kadar üst üste dizilmiştir.

Bernhard Heisig
Zaman ve Hayat
1998/99
Kütüphane

Jenny Holzer
Reichstag Bina-
sı Yerleştirmesi
1999
Kuzey Kapısı
Girişi

Kulüb odasında Grisha Bruskin „Herşeyin üstünde Yaşam“ başlıklı üçlü tablosunda ideolojik mitleri, özellikle de Sovyetler Birliği zamanında Rusya’da hakim olan „heykel düşkünlüğünü“ alaylı bir şekilde ele alıyor. Tek tek 115 resim yanyana sıralanmış bulunuyor. Her biri beyazımsı monokrom ve heykelvari şekle sahip olup ancak renkli özelliklerinden ötürü diğerlerinden ayırt edilebiliyorlar. Kimi orantısız büyüklükte meyvaları taşıyan ve kolhozda çalışan bir köylü kadını, kimi ise Almanya Federal Cumhuriyeti ve DDR armalarını taşıyan bir Rus askeri.

Aralarında takibata uğrayan Reichstag milletvekilleri için bir anıt yapan Katharina Sieverding (S. 45) ile birlikte diğer sanatçılar eserleri ile Reichstag binasında Alman ve uluslararası sanat dünyasından canlı bir kesit sunuyorlar. Aralarında Lutz Dammbeck, Hanne Darboven, Rupprecht Geiger, Gotthard Graubner, Bernhard Heisig (S. 34), Anselm Kiefer, Markus Lüpertz, Ulrich Rückriem, Emil Schumacher ve Jürgen Böttcher (Strawalde) gibi sanatçıların eserleri olmak üzere diğer bir çok sanatçının da eserleri satın alınmıştır. 2000 yılında Genel Kurul’da heyecanla ve karşıt görüşlerin öne sürüldüğü bir tartışma sonucunda

Hans Haacke’nin „Almanya Sakinlerine“ başlıklı yerleştirmesi kuzey iç avluda gerçekleştirildi. Yedi metre eninde ve 21 metre uzunluğunda ahşap kalaslarla çevreli bir yüzey üzerinde sanatçı neon ışığından harflerle „Almanya Sakinlerine“ ibaresini yazdırdı. Yazı tüm katlardan okunabilmektedir. Milletvekillerinin hepsine seçim bölgelerinden Berlin’e toprak getirerek neon harfler etrafına dökmek üzere çağrıda bulunuldu. Bir web kamerası özgürce büyüyen biyotoptaki değişiklikleri belgelendiriyor. (www.derbevoelkerung.de).

Hans Haacke
Almanya
Sakinlerine
1999/2000
Kuzey Avlu

Grisha Bruskin
Herşeyin
üstünde Yaşam
1999
Kulüp odası

Reichstag binasından yeni Alman tarihinin gelişimi çok çarpıcı bir şekilde anlaşılabilir. İzler halen belirgin; sadece bulmak ve okumak gerekir.

İz peşinde

Batı Balkonu

Birinci Dünya Savaşı süreci, çok sayıda kurban olması ve feci gıda krizi Alman halkının Kaiser hükümetine duyduğu güveni sarsmıştı; hükümet halkın desteğini kaybederek faaliyetlerinin meşruiyetini de kaybetmişti. Çoğunluk artık Kaiser imparatorluğunun koşulları altında yaşamak istemiyor, hükümette olanlar ise sorunların çözümünü sunamıyordu ve eylem gücünden yoksun kalmıştı.

Sonuç, Kiel kentinde denizci isyanı ile başlayan ve Kasım 1918'de Berlin'de doruk noktasına ulaşan bir devrimdi. İki tehlikeli gelişme sözkonusu olabilirdi: Ya askeri darbe sonucunda iktidar ele geçirilecekti, ya da Sovyet Rusyası örneğinde olduğu gibi en uç noktadaki sol ayaklanacaktı. SPD parti grubu başkanı Philipp Scheidemann 9 Kasım 1918'de Batı Balkonlarından birinden anında bir gelişme sonucunda Reichstag binası önünde toplanmış olan kitleye hitap ederek Cum-

huriyeti ilan etti: „İşçiler, Askerler! Kahredici dört savaş yılı geçirdik. Halkın kanından ve canından vermek zorunda kaldığı kurbanlar feciydi. Mahvedici savaş sona erdi. Katliamlar bitti. Savaşın sonuçları, acı ve sıkıntı altında daha bir çok yıl ezileceğiz. ... Birlik olun, sadakat ve görev bilinci duyun! Eski ve çürümüş olan kraliyet çökmüştür. Yaşasın yeni gelen! Yaşasın Alman Cumhuriyeti!“

Atılan, cesur bir adımdı. Özellikle de aradan geçen az bir zaman sonra radikal Sosyalistlerin lideri Karl Liebknecht'in (Kaiser'in makamı olan) Saray'dan İşçi Konseyleri Cumhuriyeti'ni ilan ettiğini ve Scheidemann'ın kendi parti arkadaşlarının da desteğini hemen alamadığını düşünürsek. Fakat parlamenter demokrasiye giden yol bu şekilde açılmıştı.

Yeraltı geçidi

Reichstag binası 27 Şubat 1933'te çıkan yangınla tüm dünyada tanındı. Adolf Hitler'in Nasyonal-sosyalist hükümeti bu olaydan faydalanarak

28 Şubat'ta çıkardığı Halkın ve Devletin Korunmasına İlişkin Olağanüstü Hal Yönetmeliği ile hukuk devletinin temellerini yok etti. Reichstag tarafından 23 Mart 1933'de Berlin Kroll Operası'nda kararlaştırılan Yetkilendirme Yasası ile parlamenter devlet şekli ortadan kaldırılarak Nasyonal-sosyalistlerin diktatoryası kuruldu. Binanın 1990'lı yıllarda yeniden yapılanması esnasında önceden caddenin altından Reichstag Başkanlık Sarayı'na giden boru hattı yolu keşfedildi. Reichstag binası yangından sonra faillerin bu tünelden geçerek binaya gönderilmiş olduklarına ilişkin söylentiler başlamıştı. Kundaklamanın tam olarak nasıl gerçekleştiği tarih bilimcilerinin halen uğraştırmaktadır.

Kalorifer borularının geçtiği bu yolun bir kısmı inşaat esnasında kazılarak Reichstag binasından Jakob-Kaiser binasına giden yaya altgeçidine aktarıldı. Burada yangın ve kundaklamayı yaptığını itiraf ederek Reich Mahkemesi tarafından ve sonradan çıkartılmış olan bir yasaya göre ölüm cezasına çarptırılan Marinus van der Lubbe'nin anılması amaçlanmaktadır. Bu mahkeme kararı ancak 2008 yılında feshedilerek van der Lubbe'nin saygınlığı iade edilmiştir.

Batı Balkonu:
Philipp
Scheidemann
Reichstag
binasının
balkonundan
Cumhuriyeti
ilan ediyor.
1920'li yıllarda
sonradan
canlandırılan
bir sahne.

Yeniden keşfedildi: Eski boru hatlarının geçtiği ve Reichstag binası, Reichstag Başkanlık Sarayı ve kalorifer dairesini birbirine bağlayan yolun bazı bölümleri.

Sovyet askerlerinin duvar yazıları

Nasyonalsosyalist iktidar zamanında Reichstag binası genellikle kullanılmadı. Fakat Sovyetler Birliği binaya Nasyonalsosyalist diktatörlüğün başlangıcının sembolü olarak büyük önem atfediyordu. Özellikle sovyet propagandası İkinci Dünya Savaşı'nın sonuna doğru Reichstag binasını askeri hedef olarak gösteriyordu.

Reichstag binası için mücadele 29 Nisan 1945'te başladı. 2 Mayıs 1945'te bina nihai olarak fethedildi. Müteakip günlerde birçok sovyet askeri zaferlerinin bir ifadesi olarak bina duvarlarına isimlerini ya da başka mesajlar yazdılar. Bu duvar yazılarından bazıları tarihin izleri olarak korundu.

Reichstag binasının üstündeki kırmızı bayrak

Şehir için yürütülen çatışmalarda sovyet askerlerinin fethettikleri her bir hedef için etkili bir işaretleme sistemi vardı. Her bir hedefe numara verilerek, ulaşılanlara kırmızı bayrak dikiliyordu.

Reichstag binasının çatısına en azından bir bayrağın dikilmesi ile birlikte Kızıl Ordu'nun zaferinin ilan edilmiş olmasını güvence altına almak için birden fazla grup bayrakları ile çatışarak binaya doğru ilerlemişti. Binayı fethettikten sonra askerler kırmızı bayrağı binanın doğu sathına dikmişlerdi. Üç askerin kırmızı bayrağı güneydoğu kulesine dikişini gösteren meşhur resim daha sonraki günlerde poz verilerek çekilmiştir ve Nasyonalsosyalist hükümdarlığın sona erişinin bir simgesi olarak halen büyük bir önem taşımaktadır.

Zafer ifadesi: Reichstag binasını fetheden Sovyet askerlerinden geriye kalan duvar yazıları.

Nasyonalsosyalist iktidarın sona erişinin sembolü: Sovyet askerleri Berlin Reichstag binasına kırmızı bayrağı dikiyorlar.

Anma anıtı ve milletvekili lobisi

Yeniden yapılanan Reichstag binasında sanatçı Katharina Sieverding Weimar Cumhuriyeti'nin 1933'ten 1945'e kadar takibata uğrayan ve katledilmiş olan Reichstag Üyeleri için bir anma anıtı yapmıştır. Binanın zemin katındaki etkileyici salon yas tutmak ya da uyarıda bulunmak üzere yapılan bir anıt olmaktan ziyade günümüz

milletvekillerinin dinlenebilecekleri ve geri çekilebilecekleri bir yer olarak tasarlanmıştır. Göze batmadan ama kaçınmaz bir şekilde seleflerinin bir çoğunun kaderleri kendilerine burada hatırlatılıyor. Salonun başındaki duvarda asılı olan ve fotoğraflardan oluşan beş bölümlü tablonun arka planında kor alevler içindeki güneş haneleri Reichstag yangını ve demokratik Almanya'nın „küllerinden doğan anka kuşu“ misali yeniden doğuşu çağrışımı-

nı yapıyor. Anıtın önünde ahşap masalar üzerinde bir çok Reichstag milletvekilinin kaderini saygıyla anan üç anma ciltte bulunuyor. Ortadaki ciltte katledilen 120 Reichstag Üyesi kısa özgeçmişleri ile anılıyor. Diğer iki anma ciltte tutuklanan ya da sürgüne zorlanan milletvekillerini hatırlatıyor.

Dinlenme alanı: Reichstag binasında milletvekillerine ayrılmış olan lobi.

Katharina
Sieverding
1933'ten 1945'e
kadar takibata
uğrayan, katle-
dilen ve kına-
nan Weimar
Cumhuriyeti
Reichstag
Üyeleri'nin
anısına
1992
Milletvekilleri
Lobisi

Katledilen Milletvekilleri Anma Anıtı

Reichstag binasının güneybatısında Nasyonal-sosyalistler tarafından katledilmiş olan Reichstag milletvekillerini anmak üzere dikilen anıt yer alıyor. Anıt, „Perspektive e.V.“ adındaki bir Yurttaşlık Girişimi'nin çabaları sonucunda dikilmiştir. Berlin demir dökümünden yapılmış olan 96 kırık tablodan oluşan sanat eseri Yahudi mezarlıklarındaki mezar taşlarını andırıyor. Taş kenarlarının üst tarafında isimler, tarihler ve ölüm yerleri demire dökülmüş: Buchenwald, Mauthausen, Ravensbrück, Bergen-Belsen, Berlin-Plötzensee, Theresienstadt ...

Araştırmalardan elde edilen yeni bilgiler doğrultusunda anıta yeni taşlar eklenebilmektedir.

On metre kadar uzunluğa sahip olan sanat eserinin görüntü olarak dikkat çekmemesi istenmiş : Amaç, Nasyonalsosyalist felaketin sessiz ve pek fazla insanın tahammülü sonucunda Almanya'yı kaplamış olduğunun bu şekilde ifade bulmasıdır.

Alman Milletvekilleri Arşivi

Binanın zemininin bir alt katında Fransız sanatçı Christian Boltanski „Alman Milletvekilleri Arşivi“ ile biyografik geçmişini canlı tutuyor. 5.000 kadar metal kutunun üstüne 1919'dan yeniden yapılmış olan Reichstag binasının 1999 yılındaki açılışına kadar demokratik bir şekilde seçilmiş olan milletvekillerinin

ismi yazılmış. Paslı kutular iki boylamasına blok halinde ve aralarında ancak dar ve sadece bir gaz lambası fitilinin verdiği loş ışıkla aydınlatılan bir geçiş yolu kalacak şekilde tavana kadar üst üste dizilmişler. Her bir milletvekili tarihi bir kişilik olarak kimlik kazanıyor ve milletvekili olarak görev süresi ne kadar olursa olsun tüm milletvekillerine aynı eşitlikte anma alanı tanınmıyor.

Boltanski bu ilkesine sadece iki kere sadık kalmıyor: Nasyonalsosyalistlerin katlettiği milletvekillerinin kutuları siyah bir şeritle „Nasyonalsosyalizmin kurbanı“ olarak işaretlenmiş ve dar geçiş yolunun ortasında bir siyah kutu Almanya'da demokratik meşruiyete sahip bir parlamentonun olmadığı 1933–1945 arasındaki yıllara dikkati çekiyor.

Dieter Appelt,
Klaus W. Eisenlohr,
Justus Müller,
Christian Zwirner
Nasyonalsosyalistler tarafından katledilen
Weimar Cumhuriyeti
Reichstag
Milletvekilleri
Anıtı
1992
Reichstag binası güneybatı tarafı

Christian
Boltanski
Alman milletve-
killeri arşivi
1999
Doğu kapısı
eksi birinci kat

Duvar

Reichstag binası İkinci Dünya Savaşı sona erdikten sonra Doğu ile Batı arasında sınırın geçtiği yerdeydi. Konumu itibarıyla Almanya'nın bölünmüşlüğü'nün, genel siyasi durumdaki parçalanmışlığın ve perpektif yoksunluğunun da bir simgesi idi. 1960'lı yıllarda bina mimar Paul Baumgarten'ın planlarına göre yeniden yapılandırıldı. En geç 13 Ağustos 1961'de Duvar'ın dikilmesi ile birlikte bina konumundan ötürü bir çok tartışmanın tam ortasında kaldı. Mitte ve Tiergarten ilçeleri arasın-

dan geçen Duvar dünyanın en hassas yerlerinden biri oldu. Doğu ve Batı tırnaklarına kadar silahlanmış ve birbirine hiçbir şekilde güvenmeyen iki karşıt olarak birbirlerini izliyorlardı. Her bir hareket kontrol ediliyor, birinin hatası diğerinin yanlış tepkisine neden olabiliyordu.

Sınırın Kasım 1989'da açılmasıyla birlikte Reichstag binasının arkasından geçen Duvar da ortadan kalktı. Günümüzde Duvar'ın hatırlatıldığı bir çok yer var: Batısında Duvar'ın üzerinden kaçmak isterken hayatlarını kaybeden insanların anısına küçük bir makilik ekilerek ahşaptan ve sade haç figürleri dikilmiş; Reichstag binasının kuzeyinde

Spree nehri kıyısında bir diğer anma yeri daha var. Brandenburg Kapısı ile Reichstag binası arasında Duvar'ın geçtiği yer cadde üzerinde kaldırım taşlarıyla marke edilmiştir. Parlamento ve hükümet için yapılan yeni binalar dizisi „federal kuşak“ olarak Spree nehrinin üzerinden geçiyor: Mimari eski bölünmüşlüğü geride bırakarak zamanında bölünmüş olan şehrin birleşmesinin sembolü oluyor. „Hinterland'ın güvenliğini sağlamak için dikilen Duvar“ ın bir parçası Marie-Elisabeth-Lüdersbinasında uyarı amaçlı bir işaret olarak korunuyor.

Dün: Reichstag binası ile Berlin Duvarı'na bakış, 1989.

Bugün: Duvarın
yıkılmasından
25 yıl sonra
Reichstag
binasına bakış;
caddenin orta-
sından geçen
ve taşlarla marke-
 edilmiş şerit,
Duvar'ın geçtiği
yeri gösteriyor.

Solidarność'un anısına

Reichstag binasının kuzey tarafında 1980'de Solidarnosc hareketinin başlangıç noktası olan Gdansk Tersanesi'nin duvarının bir parçası aynı ismi taşıyan Polonya sendikal hareketini hatırlatıyor. Demokratik haklar için mücadele veren hareket Avrupa'da bölünmüşlüğün sona ermesi için önemli katkıda bulunmuştur. Duvarın bir parçası ile bronz anma taşı Polonya Parlamentosu'nun Federal Meclis'e bir hediyesidir. Anma taşının üstünde

Almanca ve Lehçe olarak (Dayanışma Sendikası) „Solidarność‘ un özgürlük ve demokrasi mücadelesi ve Polonya'nın yeniden birleşme ve siyasi açıdan birleşmiş bir Avrupa için olan katkısını anmak için“ cümlesi yazılıdır.

Macaristan sınırının açılmasının anısına

Reichstag binasının kuzeydoğu köşesinde bir anma taşı Macar-Avusturya sınırında bulunan sınır çitinin 10 Eylül 1989'da Macaristan hükümeti tarafından açılışını hatırlatıyor. DDR'den binlerce in-

san Demir Perde'nin bu ilk deliğinden kaçarak doğu ve batı arasındaki tüm sınırın geçişe müsait olmasını sağladılar.

İki Almanya'nın birleşmesinden kısa bir süre sonra dikilen bronz taş üzerinde „Birleşik Almanya, bağımsız bir Macaristan, demokratik bir Avrupa için Macar ve Alman halkları arasındaki dostluğun bir işareti“ cümlesi yazılıdır.

Macaristan sınırının açılmasının anısına: Federal Meclis Başkanı Norbert Lammert (l.) ve Macaristan Cumhurbaşkanı Pál Schmitt (sağda) 2011'de Reichstag binasında anma taşı başında.

Solidarność'un
anısmına: Gdansk
tersanesinin
duvarından bir
parça ve amit taş
Polonya Parla-
mentosu'nun
bir hediyesidir.

9 Haziran 1884

Mimar Paul Wallot'un tasarımına göre kurulan Reichstag binasının temeli atılıyor.

9 Kasım 1918

Sosyal demokrat meclis parti grubu başkanı Philipp Scheidemann Kaiser imparatorluğunun Birinci Dünya Savaşı sonrasında çöküşünün ardından Reichstag binasının bir balkonuna çıkarak Cumhuriyeti ilan ediyor.

27 Şubat 1933

Adolf Hitler'in liderliğindeki Nasyonalsosyalistlerin iktidarı ele geçirmelerinden sonra Reichstag yangını Almanya'da parlamenter demokrasinin sonunun simgesi olur.

Mayıs 1945

Berlin için verilen savaş Nasyonalsosyalistlerin başlatmış olduğu İkinci Dünya Savaşı'nın ve kendidilerinin zora dayalı hükümdarlıklarının sonunu getirir; Reichstag binasından sadece bir harabe geriye kalır.

Reichstag binasının tarihi

13 Ağustos 1961

İnşa edilmesi ile birlikte iki Almanya'nın bölünmesini kesinleştiren Berlin Duvarı DDR-rejiminin 1989'da çöküşüne kadar Reichstag binasının tam önünden geçer. 1960'lı yıllarda Reichstag binası mimar Paul Baumgarten'in planlarına göre iç mimarisinde değişiklikler yapılarak parlamenter ihtiyaca göre düzenlenir ve „Alman tarihine sorular“ başlıklı sergiye ev sahipliği yapar.

4 Ekim 1990

İki Almanya'nın resmi olarak birleşmesinden sonra milletvekilleri birleşik Almanya Federal Meclisi'nin ilk oturumu için Reichstag binasında toplanırlar. Oturuma katılanlar, (Bonn'daki) Federal Meclis milletvekilleri ile zamanın DDR Halk Temsilciliği'nin Federal Meclis'e seçmiş olduğu 144 üyedir. İlk birleşik Almanya Federal Meclis seçimleri 2 Aralık 1990'da yapılır ve 20 Aralık'ta Parlamento Berlin'de kurucu oturumunu gerçekleştirir.

20 Haziran 1991

Federal Meclis Bonn'da, parlamento ve hükümet merkezinin yerinin yeniden Berlin'de olmasını kararlaştırır. Berlin'e taşınma kararı 320'ye karşı 338 oyla çok küçük bir farkla sağlanan bir çoğunluk kararı olur.

Temmuz 1993

Federal Meclis Akil İnsanlar Kurulu Reichstag binasının yeniden yapılanması için İngiliz mimar Norman Foster'in önerisi doğrultusunda karar verir.

Haziran 1994

Akil İnsanlar Kurulu yoğun tartışmalar sonucunda Reichstag binasına tekrar bir kubbe inşa edilmesi doğrultusunda karar verir.

Mayıs 1995

Mimar Norman Foster'in Reichstag binasının çatı şekli için hazırladığı son tasarımı sunulur: İçi gezilebilir olacak bir cam kubbe.

Haziran/Temmuz 1995

Sanatçılar Christo ve Jeanne-Claude Reichstag binasını kumaşla sararlar. Giydirilen bu örtü açıldıktan hemen sonra yeniden yapılanma çalışmaları başlar.

19 Nisan 1999

Federal Meclis Berlin'de yeniden yapılanma çalışmaları tamamlanmış olan Reichstag binasını devralır. Mimar Norman Foster Federal Meclis Başkanı Wolfgang Thierse'ye binanın sembolik anahtarını teslim eder. Temmuz ve Ağustos 1999'da Federal Meclis Bonn'dan Berlin'e taşınır. 6 Eylül'de yeniden yapılanması tamamlanmış olan Reichstag binasında ilk olağan oturum haftası başlar. Ertesi gün Federal Meclis 50. Yıldönümünü kutlar.

Ekim 2001–Aralık 2003, 2010

Parlamento semti şekil alır. Meclis'e ait yeni binalar sırasıyla tamamlanır: Paul-Löbe-Haus (Ekim 2001), Jakob-Kaiser-Haus (Aralık 2001) ve Marie-Elisabeth-Lüders-Haus (Aralık 2003). 2010'da Marie-Elisabeth-Lüders-Haus binasının doğu cephesinde 2016'ya kadar tamamlanması amaçlanan ek bir inşaatla genişletilmesi çalışmaları başlatılır.

1884: Kaiser I. Wilhelm mimar Paul Wallot'un tasarımına göre başlatılan Reichstag binasının inşaatının temelini atıyor.

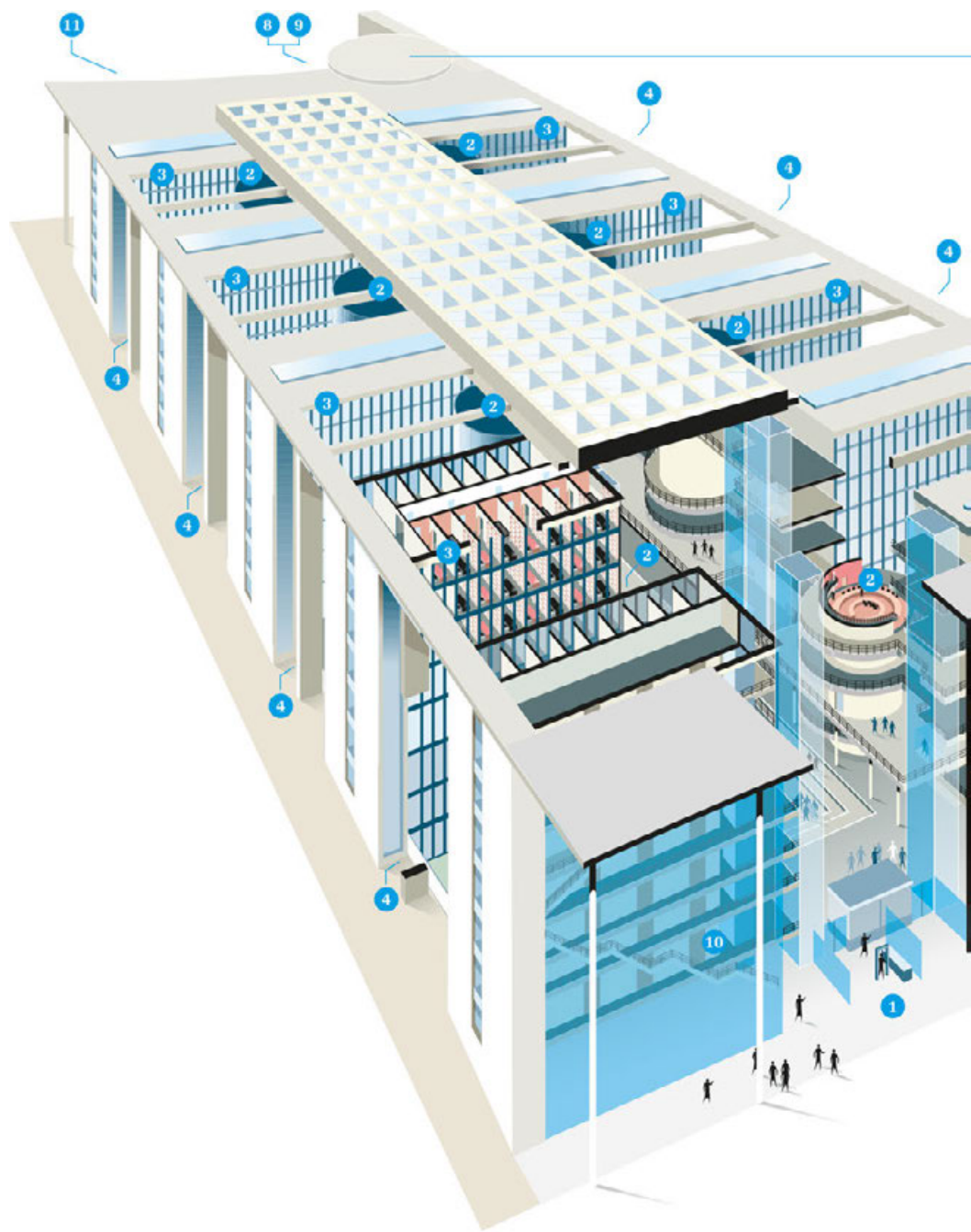

1999: İngiliz mimar Norman Foster (sağda) Federal Meclis Başkanı Wolfgang Thierse'ye yeniden yapılanma çalışmalarını tamamlanmış olan Reichstag binasının sembolik anahtarını teslim ediyor.

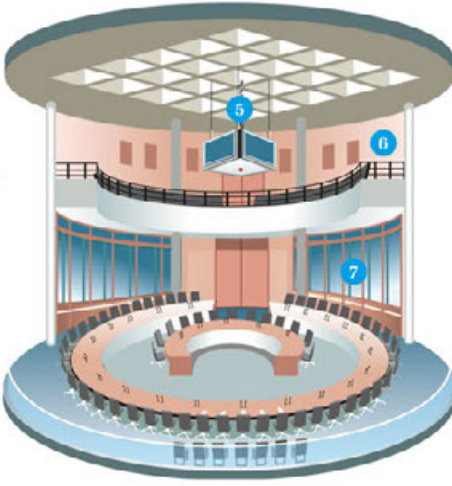

Paul-Löbe-Haus binası

Avrupa Birliği Konuları Komisyonu toplantı salonunun bulunduğu Doğu Rotunda bölümü

Paul-Löbe-Haus

- 1 Ana giriş kapısı ve güvenlik kontrolü (Batı Kapısı)
- 2 Sekiz yuvarlak kulede Komisyonlar için ayrılmış olan 21 toplantı salonu ikişer katlıdır.
- 3 Girişin solunda ve sağında yükselen sekiz kat üzerinde diğer salonların yanısıra milletvekillerinin ofisleri bulunur.
- 4 Aydınlık iç avlular ve sanat eserleri
- 5 Ekran (yüksekliği ayarlanabilir)
- 6 Ziyaretçi bölümü
- 7 Çevirmen kablnleri
- 8 Ziyaretçiler için restoran
- 9 Milletvekilleri için restoran
- 10 Merdivenler
- 11 Paul-Löbe-Haus binası ile Marie-Elisabeth-Lüders-Haus binası arasındaki köprüler yayaların geçitini sağlar.

Reichstag binasının kuzeyinde ise Paul-Löbe-Haus bulunur. Bir zamanlar bölünmüş olan Berlin kentini sembolik olarak birleştiren „federal kuşak“ tasarımının bir parçasıdır.

Cumhuriyetin bir motoru

Reichstag'ın son demokrat Meclis Başkanı Paul Löbe'nin (bkz. S. 73) adını taşıyan yeni parlamento binalarından Paul-Löbe-Haus başkent'in önceleri demir perde ile birbirinden ayrılmış olan iki tarafını Spree nehri üzerinden birleştiren „Federal kuşak“ tasarımı'nın bir parçasıdır. „Federal kuşak“ Başbakanlık, Paul-Löbe-Haus ve Marie-Elisabeth-Lüders-Haus binalarından oluşur ve Spree nehrinin en geniş kıvrım çapının neredeyse tam üzerinde bulunan doğu-batı ekseninde yer alır. Batıda Moabit semti ile doğuda tarihi Friedrich-Wilhelm-Kenti arasında bir bağlantı olarak düşünülmüştür. Bu tasarım ilgili yarışmanın şehir planlama uzmanlarından oluşan jüri heyeti tarafından 1993'te onaylandığında heyet kararını,

proje, „devletin kendini cesur bir şekilde tanıtmaya uygun ve diğer mimari ihalelere iddialı bir örnek teşkil edecek, güçlü ve özel şehir planlama yapısını“ takdim etmektedir, diye açıklamıştı. Münihli mimar Stephan Braunfels ifade edilen beklentileri Paul-Löbe-Haus ve Marie-Elisabeth-Lüders-Haus tasarımı ile karşılayarak görevi kabul etmiştir. Binalar iki köprü ile birbirine bağlantılıdır. Braunfels, Paul-Löbe-Haus için tarihi bina içersinde modern bir parlamentoyu barındıran Reichstag binasından farklı olarak tarihi mirastan bağımsız ve kendine özel vurgular öngörmüştür. Sekiz katlı ve her bir yan cephesinde dikkati çeken beşer çarpaz bağlantısı olan bina, özelliğini oluşturan sekiz cam silindiri ile Cumhuriyetin güçlü olduğu kadar şık bir motoru gibi duruyor.

200 metre kadar uzunluğu ve 102 metre eni olan Paul-Löbe-Haus Federal Meclis'in özellikle üç çalışma alanı için öngörülmüştür: Komisyonlar, halkla ilişkiler ve misafir kabul hizmetleri. Bu görevler modern bir parlamento için can alıcı görevlerdir. Çünkü Federal Meclis'in çalışmalarının en büyük bölümünün Genel Kurul'da değil, ihtisas komisyonlarında görülmesine rağmen Federal Meclis mümkün olduğu kadar geniş kitlelere hitap etmek istemektedir. Demokrasi ve şeffaflık elele giden özellikler olarak bir maddiyonun iki yüzüdür.

Şeffaflık ana girişin olduğu batı tarafında hemen belli olur. Binanın tamamen camla kaplı bu cephesi karşı taraftaki Başbakanlık binasını olduğu gibi yansıtır. Ziyaretçiler daha uzaktan bile Paul-Löbe-Haus'un kendilerine açık olduğunu hissederler. Bu etki akşamları daha da belirgin olur. Çünkü bu

devasa cam alan içerden ışıklandırılır ken simetrik bir şekilde sağ ve sol kaptanlardan yukarı doğru çıkan ve „Gökyüzüne çıkan merdivenler“ diye de adlandırılan merdivenler bilinçli olarak amaçlanan heykelimsi etkisini gösterirler.

200 metre eni ve 23 metre boyu olan yan cephelerin beşer kademeli ara bölmelerindeki yeşillendirilmiş aydınlık avluları ile insanı davet eden bir açıklığa sahipler. Yan duvarların camdan olması dış duvarlarda kullanılmış olan brüt betona karşıtlık oluşturmaktadır.

Bina

Milletvekillerinin ofisleri, sekreteryalar ve komisyonların toplantı salonları aydınlık avlulara açıldıkları için sadece milletvekillerinin dışarıyı değil, dışardaki vatandaşın da halkın vekillerinin içerdeki çalışmalarını iyi bir şekilde görebilmesi sağlanmıştır.

Spree nehri kıyısındaki oturma yerleri de insanı davet ediyor – tam da Paul-Löbe-Haus’un Spree nehri üzerine doğru uza-

nan mimarisinin Marie-Elisabeth-Lüders-Haus’a kadar varan etkileyici açık merdivenlerinin olduğu yere.

Paul-Löbe-Haus’un içinde de – 1.000 kadar ofisle komisyonların toplantı salonlarının hepsinde en çok da bina bütünü batıdan doğuya kadar kaplayan camdan çatısı ve sekiz katlı büyük girişine borçlu olduğu şeffaflık ve açıklık hakimdir. Yürüyüşe çıkmış gibi olursunuz binanın içinde, gözlerinizi yanlardan yukarı doğru tırmanan yürüme yolları ile tamamen açık mimarisi olan katların, gemi güvertesinde gibi hissettiren parmaklıkların, oradan se-

yircilere ayrılmış balkonların, açık alanın üstünden geçen köprülerin ve 16 cam asansörün üzerinden gezdirirken. Binanın batı ve doğuya bakan büyük cam cephe-leri harikulade bir manzaraya açılırlar. Bir cephe Başbakanlığa, diğeri Spree nehrinin diğeri kıyısına, Marie-Elisabeth-Lüders-Haus’un camdan kütüphanesine.

Davet eden açıklık: Paul-Löbe-Haus'un Batı giriş kapısı.

Paul-Löbe-Haus, etkileyici mimarisinin yanısıra özellikle de ana görev alanı olan komisyon çalışmalarından da anlaşıldığı gibi, parlamenter demokrasinin değerli bir aracıdır. Komisyonların toplantı salonları daire şeklindeki silindirik kulelerde ikişer katlı olarak planlanmışlar. Komisyonun kamuya açık bir toplantısı olduğunda alt katta milletvekilleri görüşürken ziyaretçiler yukarı kattan gelişmeleri izleyebiliyorlar.

Komisyon üye sayısı 19. seçim döneminde 14 ila 49 arasında değişiyor: Seçim Denetimi, Dokunulmazlık ve İçtüzük Komisyonu'nun 14 milletvekili, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu, Bütçe Komisyonu ve Ulaştırma ve Dijital Altyapı komisyonları gibi büyük komisyonlarda 41 milletvekili var. 19. seçim döneminde en büyük Komisyon ise, 49 üyesiyle Ekonomi ve Enerji Komisyonu'dur. Paul-Löbe-Haus'un ikinci katındaki bir kapıda „Toplantı Salonu 2 400 – Bütçe Komisyonu“ yazılı. Kapının ardında yuvarlak dubleks bir salon var. 100 kadar oturma yerine rağmen

Komisyonlar

nerdeyse samimi bir ortam sunuyor: Yerde döşenmiş olan halıfleks gü-rültüyü emiyor, iç daire siyah, dışı mavi renkte. Büyük yuvarlak masanın ağaç rengi sıcak bir tonda. Masanın açık ortasının üstünde sunumlar için gereken teknik donanım asılı. Duvarlarda ahşap paneller hakim, pencerelerde ise elektrikle kumanda edilen gölgelikler var. Yukarı katta 50 kadar ziyaretçiye yer var. Aşağıda asıl toplantı

salonunda 80 kadar kişiye yer var. Bütçe Komisyonu'nun 44 üyesinin herbirinin yuvarlak konferans masası etrafında oturacağı yer belli. Bir arka sırada maliye bakanlığı, sayıştay ve eyalet temsilcileri için 30 sandalye daha var. „Küçük çapta çalışma parlamentoları“ olarak Komisyonlar, kendilerine özel bir altyapıya ihtiyaç duyarlar. En başta, tüm organizasyonun, çalışma programı planlaması ve konuya yönelik çalışmanın odak noktası olan ve Komisyon Başkanı ile üyelerine destek sunan bir sekreteryaya gelir. Bu nedenden ötürü sekreteryaya ve Komisyon Başkanı'nın

odaları birbirine yakındır. Sekreteryanın yanında görüşme odaları ile çalışanlar ve arşiv için bürolar yer alır. Örneğin Bütçe Komisyonu'nun toplam oda ihtiyacı bir ara bölümün tüm katını kapsamaktadır. Diğer komisyonların konumu ve donanımı benzer şekildedir. Sadece yan odaların sayısı Komisyon büyüklüğüne göre değişir. Fakat mimaride her zaman işlevsellikle açıklığı elele alma fikri belirleyici olmuştur. Örneğin Komisyon çalışmalarının yürütüldüğü her biri iki katlı

Belli ihtisas alanlarında konuya yönelik parlamenter çalışma: Federal Meclis Komisyonları Paul-Löbe-Haus binasında toplantı salonlarında biraraya gelirler.

olan salonların alt kata açık olan üst katlarının ziyaretçilere ayrılmış olması yolu ile. Amaç, vatandaşın milletvekilini yasa çalışmaları esnasında rahatsız etmeden seyrebilmesidir.

Avrupa Birliği Konuları Komisyonu'nun konumu özeldir. 39 Alman Parlamentosu milletvekili üyesi ve Komisyon çalışmalarına katılım hakkı olan 16 Alman Avrupa Parlamentosu milletvekili ile sade-

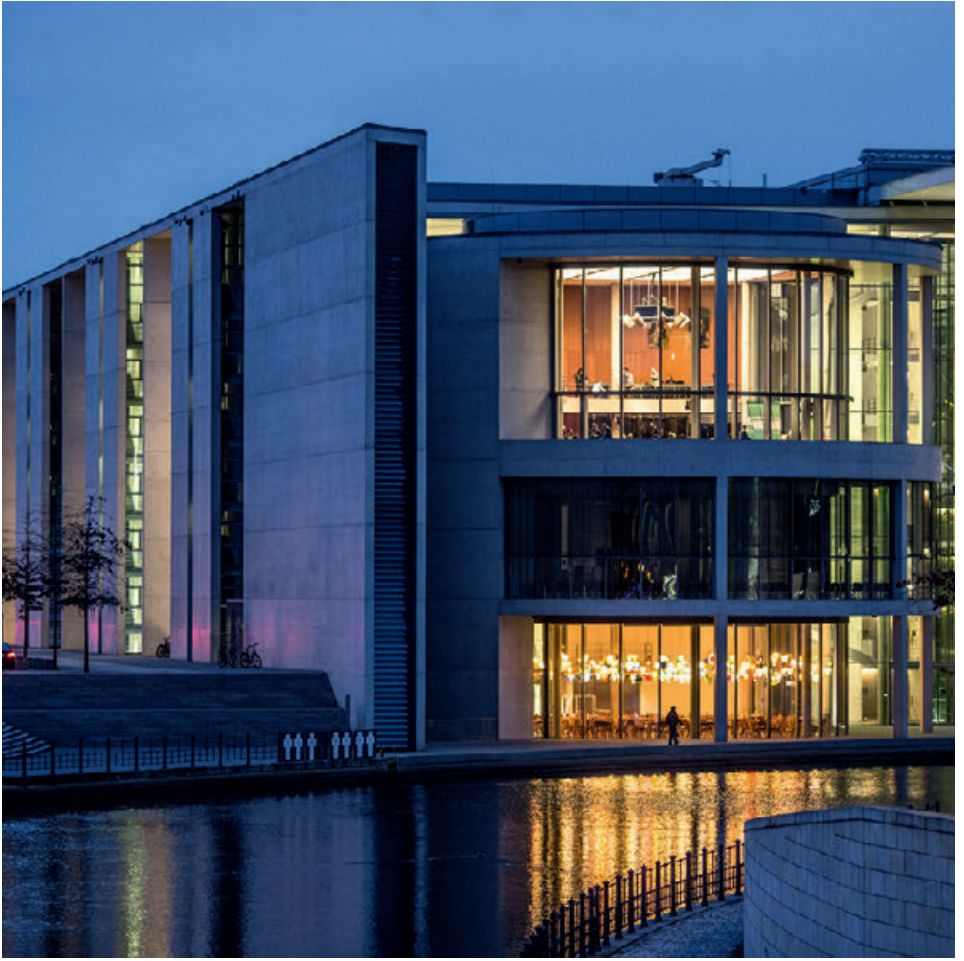
ce en büyük Komisyon olmakla kalmaz, Federal Meclis'in, Genel Kurul olmadan karar verme yetkisi olan tek Komisyonudur.

Bu özel konumu Avrupa Birliği Konuları Komisyonu'na özel bir mekan tahsis edilmesini de beraberinde getirmiştir: Toplantı salonu sekiz silindirik kuleden birinde değil de Paul-Löbe-Haus'un büyük Doğu Rotunda bölümünün Spree nehri manzaralı ikinci ve üçüncü katında olan tek Komisyonudur. Avrupa Salonu 261 metrekarelik alanı ile diğer Komisyon salonlarından

oldukça büyüktür. Ayrıca çeviri kabinleri ve teknik odaları ile mükemmel bir kongre tekniği donanımı bulunmaktadır. Burada kamuya açık ihtisas toplantıları ve uluslararası konferanslar gibi bir çok farklı ve büyük etkinlikler gerçekleşir. Komisyonların görevleri ve çalışma yöntemlerine ilişkin ayrıntılı bilgiyi 149. ve müteakip sayfalarından edinebilirsiniz.

Avrupa Birliği Konuları Komisyonu'nun oturumu: Komisyonun 39 Federal Meclis milletvekili üyesi ve de 16 Avrupa Parlamentosu Üyesi vardır.

Avrupa Berlin'de:
Toplantı Salonu
da Avrupa Konu-
ları Komisyo-
nu'nun özel ko-
numuna vurgu
yapıyor.

Paul-Löbe-Haus sadece Federal Meclis Komisyonları, yönetiminin belli alanları, ziyaretçi kabul hizmetleri ve halkla ilişki bölümüne ayrılmış bir bina değildir. Burada Federal Meclis'teki iki büyük parti grubu olan SPD ve CDU/CSU üyesi milletvekillerinin ofisleri de bulunmaktadır. Federal Meclis'in 709 milletvekilinden hangisinin ofisinin Paul Löbe Haus'da, veya Jakob-Kaiser-Haus'da veya Unter den Linden bulvarındaki binalarda olduğunu parti gruplarının yer dağıtımından sorumlu komisyonları kendi arala-

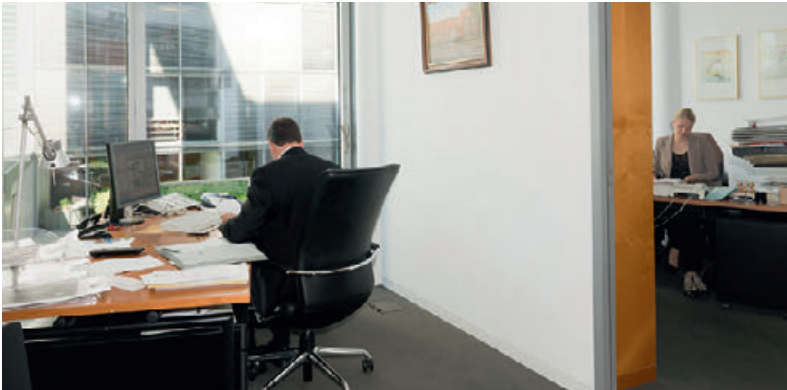
rında kararlaştırırlar. Dağıtımı yaparken milletvekillerinin hangi eyalet parti grubundan olduklarının dikkate alınmasına çaba gösteriliyor. Binalar arasında herhangi bir kriter gere göre yapılan bir sıralama bulunmamaktadır. Bir milletvekilinin Paul-Löbe-Haus'daki ofisi şöyle görünür: Her biri 18 m² büyüklüğünde üç oda, dış cephesi boydan boya camdan, gölgelikler, gözü almayan bir renkte halıfleks, kırmızıya çalan renkte akçaağaç kaplama duvar arkasında lavoba ve vestiyer, aynı şekilde akçaağaç kaplama çalışma masaları ve raflar, koridora çıkan bir mat cam kapı. Üç oda birbirine bağlantılıdır.

Milletvekilleri

Bir milletvekili için toplam 54 metrekare – ilk başta lüks olduğu düşünülse de günlük çalışma ortamının gerçekliğinde lüks ile alakası yoktur. Çünkü milletvekilleri tek başına çalışmıyorlar: Yanlarında çalışan araştırma görevlileri, sekreteryaya elemanları ve çoğu kez stajyerler ya da öğrenci yardımcılar oluyor. Hepsi birlikte milletvekillerinin ofislerindeki işlerin iyi bir şekilde görülmesini sağlıyorlar.

Ve ofislerde yapacak çok iş olur: Yılda 20 kadar oturum haftası vardır. Milletvekilleri o haftalarda Berlin’de çalışırlar. Parti grubu toplantıları, Genel Kurul toplantıları, Komisyon toplantıları, çalışma grupları ve eyalet grupları toplantıları parlamentarye çalışmanın büyük bir bölümünü oluşturur. Milletvekilleri her bir seçim dönemi başına 12.000 meclis yayımını okumak ve görüşmek, farklı konular üzerinde yoğunlaşmak ve diğer parlamentarye ya da dışarıdan bilirkişilere danışmak zorundadırlar.

Yerel görüşmelerin planlanması ve organize edilmesi gerekir, basınla görüşmeler ve ziyaretçilerle dernek temsilcileri ile buluşmaların hazırlanması gerekmektedir. Ve bunların hepsi topu topu 54 metrekarelik bir alanda yapılmak zorundadır. Milletvekillerinin çalışmaları ve görevlerine ilişkin ayrıntılı bilgiyi 149. ve müteakip sayfalardan edinebilirsiniz.

54 metrekare demokrasi: Her milletvekiline üç modern donanımlı çalışma odası tahsis edilir.

Demokratik bir parlamentoda kamuya açıklık olmaz. Bu nedenden ötürü Federal Meclis'te halkla ilişkiler ve ziyaretçi kabul hizmetlerine büyük önem verilir. Paul-Löbe-Haus'da bu bölümlerde görevli olanlar çalışırlar. Bu görevler için 50'yi aşkın çalışma odası ayrılmıştır. Her yıl dünyanın dört bir köşesinden gelen milyonlarca insan Reichstag binasını ve parlamentoya ait olan diğer binaları gezerler. Ziyaretçi kabul hizmetleri Berlin'de parlamento ve politikayı tanımak isteyen ziyaretçi gruplarını yönlendirir ve kendilerine eşlik eder. Ziyaretçi gruplarına Federal Meclis'in çalışmasını ve Almanya'nın siyasi sistemini tanıtır. Paul-Löbe-Haus'un zemin katında yer alan seminer salonlarında parlamenter siyasi sistemle ilgili seminerler düzenlenir ya da milletve-

killeri ile seçim bölgelerinden gelen ziyaretçi grupları arasında görüşmeler olur. Doğu dairesinde ikinci katta ziyaretçilere açık restorandan Spree nehrinin güzelliğini seyredebilirsiniz.

Federal Meclis'in halkla ilişkiler dairesi broşürler, DVD'ler ve sergilerle örneğin milletvekillerinin Genel Kurul'da, Komisyonlarda ve seçim bölgelerinde nasıl çalıştıklarına ve yasaların nasıl hazırlandığına ilişkin bilgi verir, ayrıca Federal Meclis'in tarihi, parlamento semtinde mimari ve sanat eserleri hakkında bilgi sunar. Bir çok bilgi bir çok dile çevirisi yapılmış olarak sunulur. Federal Meclis tanıtım faaliyetlerini ayrıca Almanya genelinde İnfomobil seyyar tanıtım aracının yanısıra bir seyyar sergi ile ve fuarlarda yürütür.

Ziyaretçi kabul hizmetleri ve halkla ilişkiler

Paul-Löbe-Haus'u gezen bir ziyaretçi grubu: Parlamento semtini her yıl milyonlarca insan geziyor.

Paul-Löbe-Haus „Mesafeyi kaldıran parlamento“ tasarımının bir parçasıdır. Komisyon çalışmalarının merkezi olan bu binanın altından geçen geniş bir tünel sayesinde yürüyerek doğrudan Reichstag binasına ulaşılabilir. Spree nehri üzerinden geçen, alt katı kamuya açık ve kıyınının bir tarafından diğerine geçişi sağlayan, üst katı ise binanın içinde altıncı

kat hizasında milletvekilleri ve çalışanlarının iki bina arasında geçişini sağlayan iki katlı bir köprü sayesinde Federal Meclis kütüphanesi ve parlamento arşivinin bulunduğu Marie-Elisabeth-Lüders-Haus'a da hemen ulaşılıyor. Spree nehrinin üzerinden bu şekilde mümkün olan „mimari geçiş“ Berlin'in bir zamanlar bölünmüş olan iki tarafını sadece mecazi anlamda değil, fiziksel olarak da birleştiriyor.

Spree nehrini geçiş

Paul-Löbe-Haus binasının isim babası

Sosyal demokrat Paul Löbe (1875–1967) 1919’da Weimar Ulusal Meclisi’nin Üyesi, 1920’de Alman Reichstag Üyesi ve 1932’de Nasyonalsosyalist Hermann Göring tarafından yasaklanana kadar Reichstag Başkanı olur. SPD-parti merkez organı „Vorwärts“ („İleri“) editörü olarak partiye ait paraları zimmetine geçirme bahanesi ile altı ay tutuklu kalır. Daha sonra Carl Friedrich Goerdeler çevresinde örgütlenen direnişçi gruba katılır ve 20 Temmuz 1944’teki suikast girişiminden sonra yeniden tutuklanır. Savaş sonrasında Paul Löbe hemen tekrar SPD için ve editör olarak çalışır ve 1948/49’da Parlamentar Kurul içerisinde anayasanın hazırlanmasında önemli rol oynar. Yaş itibarıyla Meclis Başkanı olarak 1949’da ilk Almanya Federal Meclisi kurucu oturumunu açar. 1954’te, ölümüne kadar onursal başkanlığına seçilir.

Reichstag Başkanı Paul Löbe elinde çanıyla 6 Aralık 1930 tarihli Reichstag oturumunda asayişli sağlar-ken.

Komisyonların merkezi binası Paul-Löbe-Haus'da sanat ve siyaset birbiriyle buluşur ve başarılı bir birliktelik oluşturur.

Sanat ve siyasetin buluştuğu yer

Başbakanlık binasını arkanızda bırakarak Paul-Löbe-Haus'a doğru yaklaş-tığınızda merdivenlerin yükseldiği alanda baştan başa cam cephenin arkasında, batıda kalan alanın dört eşkenar dörtgen şeklindeki büyük boy alüminyum kaplama ile dekore edildiğini görürsünüz. Amerikalı sanatçı Ellsworth Kelly'nin „Berlin Panels“ isimli eseri (S. 63). Bu kaplamanın mavi, siyah, kırmızı ve yeşil renk vurguları ve asimetric renk dağılımı, bunun dışında keskin hatlara sahip olan cepheye karşıtlık oluşturarak dansedercesine, hatta neşeli bir hafiflik sergiliyor.

Bu dans ritmi içinde Fransız sanatçı François Morellet'nin neon ışık seritleri (S. 76) tarafından yansıtılıyor: Tavana gerilmiş bir şekilde asılı, kırmızı parlayan neon bant başta olmak üzere sarı, yeşil ve mavi renginde neon bantlar tüm antreyi kaplayarak batı ön cephedeki alüminyum kaplamalara benzer bir şekilde, antrenin keskin hatlarına karşı kendilerine özel neşeli ve hareketli ritimleri ile öne çıkıyorlar. Antrede yerde Amerikalı sanatçı Joseph Kosuth'un boydan boya, uzunlamasına bir yerleştirmesi var: Değerli oyma eserlerde olduğu gibi taş yerleştirilmiş olan metal harflerle iki cümle yazılmış. Bir tarafta Thomas Mann'dan bir alıntı yapılmış, diğer

tarafta Ricarda Huch'dan bir alıntı var: „ Hayat neydi ki yani? Sıcaklıktı; şekli koruyan geçiciliğin ürettiği sıcaklık; durdurulamayan bir sarmal içerisinde ve durdurulamayan bir sanatsal dokuya sahip protein moleküllerinin sonu gelmeyen yokoluş ve yeniden oluşum sürecine eşlik eden maddenin ateşi. Aslında olamayanın; sadece bu iç içe geçmiş ve ateşli parçalanma ve yenilenme sürecinde tatlımsı bir acı veren kesin çaresizlikle varoluş noktasında denge tutanın oluşuydu. Maddi değildi ve ruh değildi. İkisinin arasında birşeydi – T.M.“ Thomas Mann, „Büyülü Dağ“, Roman (1924)

„İnsanın hayatı nedir ki? Gökyüzünden yere düşen yağmur damlaları gibi payımıza düşen zamanı ölçeriz; kaderin rüzgarında, bir o yana, bir bu yana savrulur. Rüzgar ve kaderin yönünü onların değışmez kanunları belirler; ama önlerinde sürükledikleri damlanın bundan haberi var mıdır? Diğerleri ile havada savrulur, kuma gömülene kadar. Fakat gökyüzü hepsini tekrar çeker kendine ve tekrar serpiştirir, çeker tekrar, ve tekrar serpiştirir ve hep aynıları olmakla beraber yine de başka olanlarını. – R.H.“

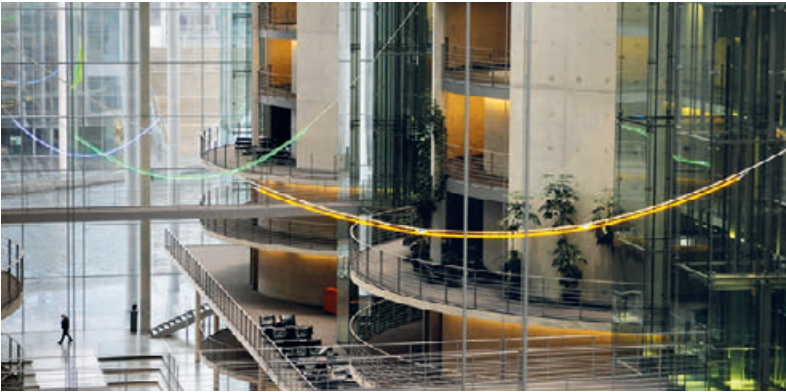
Ricarda Huch, „Genç Ludolf Ursleu'nun hatıraları“, Roman (1893)

Joseph Kosuth bu yerleş-tirmesi ile, parlamenter gündelik yaşamın koşuş-turmasında bu antreden geçen herkesi hayatın anlamını da sürekli yeniden düşünmeye davet ediyor – kendisi buna uyan bir cevap vermeden.

Doğu cephede Leipzigli sanatçı Neo Rauch'a ait ve yeşil ışığı uzaktan görünen, herbiri on metre yüksekliğinde olan neon ışıklı heykeller göze çarpıyor. Ressam, tablolarında yakaladığı esrarengiz havayı çok usta bir şekilde bu heykellere yansıtmış. Her biri merdivene hafifçe arkasını dönmüş bir şekilde basamaklarda duran iki erkek, sanki el sallıyorlarmış, ya da bir şeyi tutmak istemiş gibi ellerini yukarı kaldırmışlar. Sembolik hareketleri demokratik bir

toplumsal kültürü simgeler gibi, ya da bir konuşmacının veya yüksek hedefleri olan bir insanın el kol hareketleri gibi yorumlanabilir.

Paul-Löbe-Haus'un avluları kulelerin oluşturduğu dairelerin önünde ve geçen yayaların dışardan görülebileceği şekilde düzenlenmişler. Bu avluların bazılarında mimarın tasarımına göre geometrik şekiller verilmiş çitler bulunuyor. Diğer avlular için açılan sanat yarışmaları kapsamında ise sanatçılar heykeller tasarlamışlar ve bunlardan bazıları çit tasarımında dikkate alınmış.

François Morellet
Haute et basse
tension
1999–2001
Halle

Neo Rauch
Merdivende
adam
2001
Doğu dış cephe

Örneğin Jörg Herold kuzey tarafta bir avlunun üst bölümünde güneş ışığını avluya yönlendirerek gün boyunca yerde dizili olan bir çok taş tabletin üzerinden geçmesini sağlayan bir ayna yerleştirmiş. Fakat ışığın taş tabletlerin hepsinin üzerinden geçmesi için tam bir yılın geçmesi gerekiyor. Her bir taş tabletin üzerinde Alman tarihinden belli tarihler yazılmış. Bazıları çok iyi bilinen, bazıları ise o kadar iyi bilinmeyen ama bir araya geldiklerinde Alman tarihinin birbiriyle olan bağlantılarını hayranlık duyarak görmemizi sağlayan tarihler.

Bitişik avluda Franka Hörnschemeyer beton duvarların dökümünde kullanılan sarı ve kırmızı kalıplardan bir labirent mekanı yaratmış. İçeri doğru ve dışarı çıkan yollar var. Ortasından geçilebilen alanlar, ama çıkmaz yollar ya da kapalı odalar da var. Parmaklıklar yerin önceki ve güncel yapısına göndermede bulunuyorlar: Arada geçen zaman içerisinde kaybolan ve doğu tarafında bulunan Duvar'ın belli bölümlerinin, DDR sınırlarına ait yapıların ya da köpek kulübelerinin temelleri ve Paul-Löbe-Haus'un temellerinin parçaları. Ama temeller yanyana değil, içiçe geçecek şekilde yerleştirilmiş. Bu şekilde şimdiki zaman ile geçmiş üstüste dizilmiş. Yerin siyasi gelişmesi elle doku-nabilir ve gözle görülür

kılınmış. Bunun ötesinde bir labirent figürü ile „doğru yol neresi“ sorusu ortaya atılmış oluyor. İçinde bulunulan siyasi ortamda hem oyun hem ciddi olan bir düşünce. Sanatçı ikili Twin Gabriel (Else Gabriel ve Ulf Wrede) heykellerin hangi şekilde olması gerektiği sorusunu esprili bir şekilde ele almışlar. Sanatçılar Şair Goethe'nin ve bir Alman kurt köpeğinin teflondan profilini çıkartarak „Alman 1“ ve „Alman 2“ adını verdikleri iki yuvarlak profil tasarlamışlar. Şairin çarpıcı profili ile köpeğin profilden görünüşü profillerin ancak gölgesinden anlaşılıyor. Her iki heykel şık barok büstler gibi çit tasarımına dahil edilerek burjuva kültüründe kahr-

Jörg Herold
Tarih taahditli
ışık şeriti
2001
Kuzey avlu

Franka
Hörschemeyer
BFD – aynı
hizada kaçış
noktası yoğun
1998/2001
Kuzey avlu

manlara duyulan hayranlığın büstlerle ifade edilmesi ve Almanların kendilerini kanıtlamaya yönelik sürekli çabaları ile alay edilmiş.

Leipzigli sanatçı Till Exit heykelin özü nedir sorusunu farklı bir şekilde işlemiş. İçten aydınlatmalı dört pleksiglas küp yapmış. Küplerin içindeki yapısal öğeler, farklı yüzey dokuları ve küplerin yarı şeffaf özelliği kompleks görsel etkiler yaratarak heykellerin gece gündüz çok farklı görünmelerini sağlıyorlar.

Paul-Löbe-Haus'daki restoranlar da sanatçılar tarafından şekillendirilmiştir. Milletvekili restoranı Kübalı sanatçı Jorge Pardo

tarafından toplu bir sanat eseri olarak tavanı dolduran renkli kristal avizelerle ve özel tasarlanmış mobilyalarla donatılmış. Ziyaretçilere ayrılan restoran için Tobias Rehberger kültürler arasında bir denklem kurarak klasik tasarım ürünü mobilyaların resmini çizmiş ve farklı kültürlerden zanaatkarlara mobilyaları bu çizimlere göre yapma görevini vermiş. İngiliz sanatçı Angela Bulloch ise bir çok imada bulunan bir yerleşime ile ziyaretçiler ve milletvekilleri arasında bir bağ kuruyor: Avrupa Birliği Konuları Komisyonu'nun toplantı salonunun önündeki banklardan birine oturanlar elektronik kablo teması kurulduğu için bir alt katta ziyaretçi restoranında renkli lambaların yanmasına neden

oluyor. Halbuki ne „Seats of Power“ („Güç koltukları“) diye adlandırılmış olan banklarda oturanların „Spheres of Influence“ („Etki alanları“) diye adlandırılmış olan bir altlarındaki katta ne olduğundan haberleri oluyor, ne de altta oturanların yukarıda ne olduğundan haberleri oluyor.

Paul-Löbe Haus'da 30 sanatçı daha yerleştirmeleri ya da satın alınmış olan eserleri ile temsil edilmektedir. Sanat danışma kurulunun bu özel ilgisi sayesinde Paul-Löbe-Haus sadece Federal Meclis Komisyonlarının toplu parlamenter çalışmasının merkezi değil, aynı zamanda sanat ve siyasetin buluştuğu yer olmuştur.

Tobias
Rehberger
İsimsiz
(worldwide)
2002
Ziyaretçi
restoranı

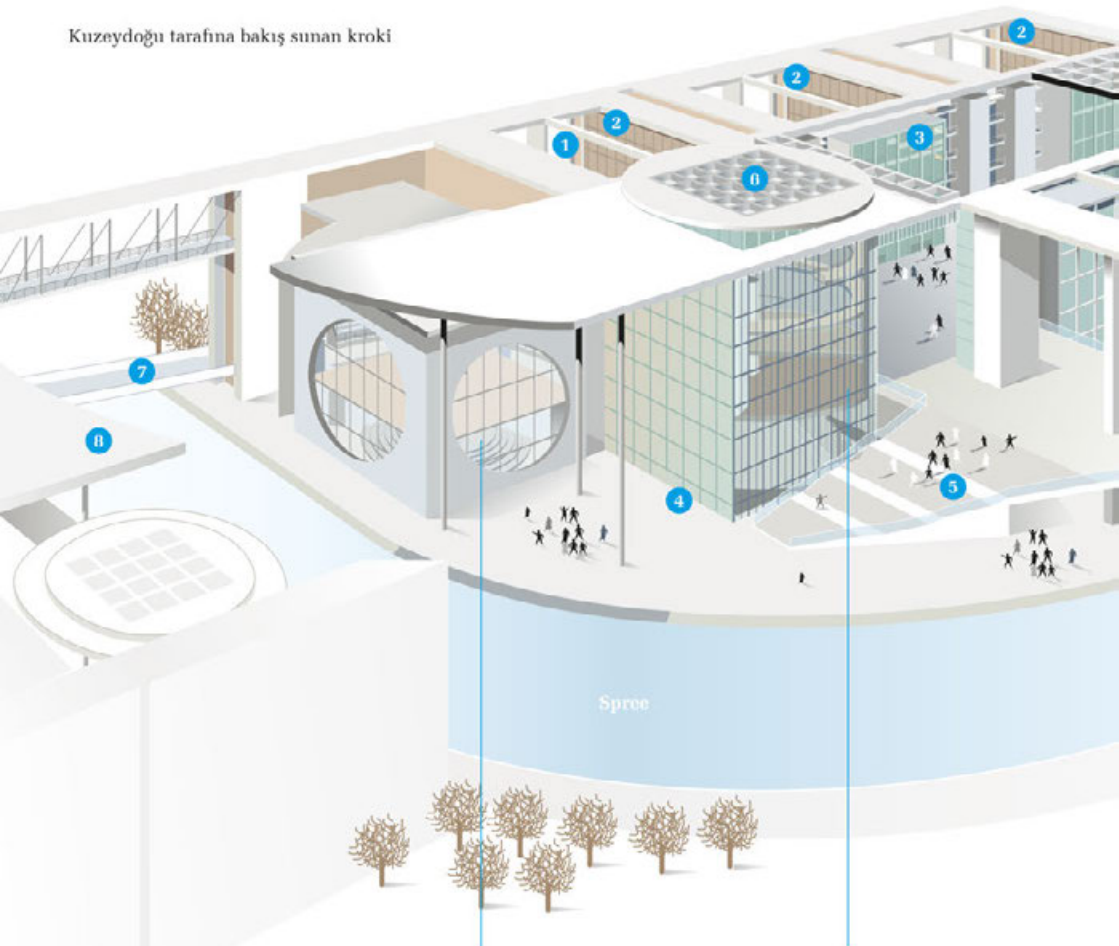

Jorge Pardo
İsimsiz
(restoran)
2002
Milletvekili
restoranı

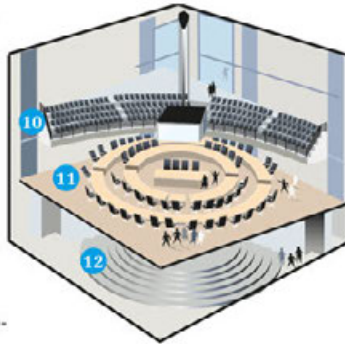

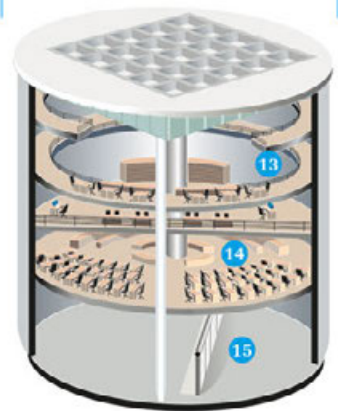
Marie-Elisabeth-Lüders-Haus binası

Oturum salonu

Kütüphane dairesi

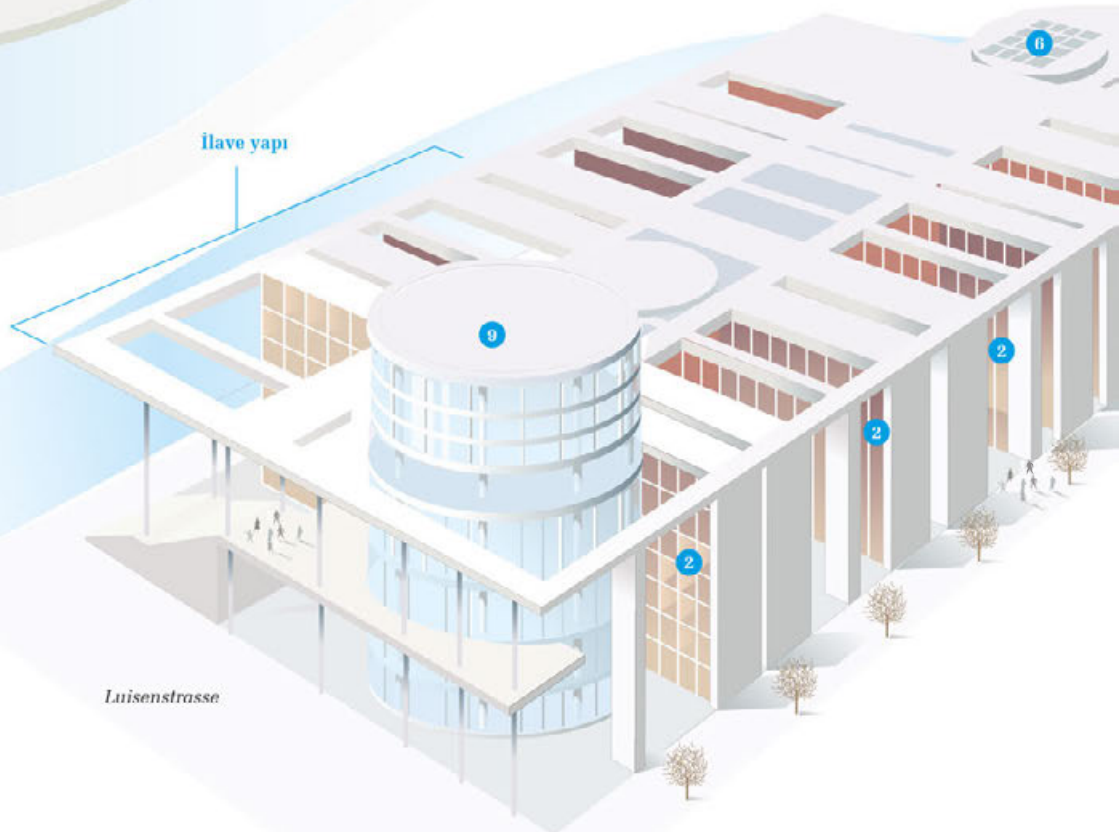
- 10 Seyirci tribünü
- 11 Dinleme salonu
- 12 Etkinlikler için öngörülen fuaye
- 13 Ziyaretçi platformu
- 14 Kütüphane: Ödünç alım, kullanıcı kataloğu, bilgisayar yerleri, okuma yerleri
- 15 Duvar anıtı

Luisenstrasse
(İlave yapı ile binanın büyüütülmesi)

Marie-Elisabeth-Lüders-Haus binası

- 1 Giriş
- 2 Bürolar
- 3 Büyük Antre
- 4 Duvar anıtına giriş
- 5 Açık merdiven
- 6 Kütüphane dairesi
- 7 Kamuya açık köprü
- 8 Paul-Löbe-Haus
- 9 Kule

Luisenstrasse

Güneybatı tarafına bakış sunan kroki

Marie-Elisabeth-Lüders-Haus barındırdığı büyük bir kütüphane, arşiv ve basın dokümantasyon bölümü ile parlamentonun bilgi ve hizmet merkezidir. Şehir planlaması ve aynı zamanda işlevsellik açısından Paul-Löbe-Haus'u tamamlar ve „federal kuşak“ tasarımı ile bütünlük sağlar

Bilgi evi

Spree nehri kıvrımının nasıl şekillendirileceğine ilişkin şehir planlamacılığı açısından verilen kararın uygulanmasına kadar on yılı aşkın bir zamanın geçmesi gerekti. Axel Schultes ve Charlotte Frank'ın 1993 baharında bir jüri tarafından 835 çalışmanın içersinden seçilmiş olan tasarımı ile tasarımı Stephan Braunfels'e ait olan Marie-Elisabeth-Lüders-Haus Spree nehri'nin şehrin önceden Doğu yakasında kalan kıyı tarafında tamamlanıyor. Paul-Löbe-Haus ve Marie-Elisabeth-Lüders-Haus arasında bir köprü Batı ile Doğu arasındaki bağlantıyı tamamlıyor. Mimar Stephan Braunfels köprüye „Spree nehrini geçmek“ adını vermiş.

Bilgi evi de kamuya açıklığı vurguluyor: Batı yakasındaki Spree meydanından, uzun ve hafif eğimli bir merdiven Spree nehri'ne doğru aşağıya iniyor ve Marie-Elisabeth-Lüders-Haus tarafında ise yukarı doğru genişleyen açık merdivene uyum sağlıyor. Spree meydanından binanın cam kaplı kütüphanesine ve ardından kamuya açık olan dinlemelerin yapıldığı toplantı salonunun bulunduğu beton dış cephenin açık bırakılan derinliğine en iyi bakış açısına sahip olursunuz. Marie-Elisabeth-Lüders-Haus'da şu anda 600 kadar ofis bulunmaktadır. Bunlar, binanın taracları olarak adlandırılan ve aralarından ikisinin şimdiye kadar sadece yarım tarak olduğu bölümlerinde bulunmaktadır. Binanın bu şekilde tasarlanması, Luisenstrasse'nin Batı'da kalan bölümünde önce-

den prefabrik bir yapılanma sözkonusu olduğu için zorunlu olmuştur.

Fakat 2010 yılında Marie-Elisabeth-Lüders-Haus'u büyütme çalışmaları başladı. Binanın doğu kanatının tam ortasında 36 metre yüksekliğinde bir kule oluşuyor. 300 yeni ofisin odasının yanı sıra Luisenstrasse kapısında gösterişli bir antre tasarlandı. Ayrıca binanın Spree nehrine bakan yüzünde hem içerde hem dışarda bir çok oturma yeri olacak bir bistro öngörüldü. Bina ve Bistro halka açık olacak. Giriş bölümü halka açık etkinlikler için de kullanılabilir ve 1200 kadar ziyaretçi kapasitesi olacaktır. Sonuçta 44.000 metrekare kadar bir alana sahip olacak Marie-Elisabeth-Lüders-Haus'un 2016 ortalarına kadar bitirilmesi amaçlanmaktadır.

Mimar Stephan Braunfels Spree nehrinin batısında ve doğusunda yer alan parlamentoya ait diğer binalar ve Reichstag binasının Kaiser Wilhelm dönemi mimarisini yansıtan dış cephesi ile rekabete girmeyerek, kendi tasarımı olan Paul-Löbe ve Marie-Elisabeth-Lüders binalarında süsleme sanatına hiç yer vermemiştir.

Spree nehri üzerinde birbiriyle birleşen iki binadan oluşan bina bütününde gözlemcilerin ilk gözüne çarpan hafif ve binanın üstünden taşan çatı konstrüksiyonları oluyor. Bunların bina içindeki şeffaf kaset sistem tavanları yarattıkları hafif görünümlü ile birlikte duvarlar ve sütunlardaki dökme betona ışık ve gölge arasındaki etkileşim yolu ile değişken bir görünüm kazandırıyorlar.

Mimari

Paul-Löbe-Haus'un dış avlularla birlikte düzenli taraklı sırt yapısı Marie-Elisabeth-Lüders-Haus'da devam ediyor. Avlulardaki cam dış cep-heler ile şeffaf ve camdan olan doğu ve batı dış cep-heler brüt betonun sert kalıbına net bir karşılık oluşturuyor. Federal Mec-lis'e ait olan bu bina da 23 metre yüksekliğiyle şehir dokusu ile uyumlu bir bütünlük sağlıyor.

Marie-Elisabeth-Lüders-Haus'un içinde tavanın kaset sistem profili saye-sinde binayı kaplayan ve geniş bir salona dönüşen antrenin keskin hatlarına sürekli değişiyormuş izle-nimi veren bir ışık hakim-dir. Dikdörtgen şeklinde ve ortalanmış olan girişte-ki bu salon şeffaf bir batı-doğu-eksenini oluşturuyor. Üst tarafında yerleşti-rilen metal ray üzerinde ise hoparlörler bulunuyor. Salonu çevreleyen galeri-den salonun dört bir köşe-si görülebilmektedir. Bi-nanın kalbi, salonun batı ucunda yer alan kütüpha-ne rotundası ise her za-man aynı etkileyciliğe sahiptir.

Kütüphanenin yuvarlak okuma salonunun etrafını saran dört kulede, arşivler ve kataloglar gibi kütüp-hanecilik hizmetlerini içe-ren bölümler yer almaktadı-r. Kuleler kare şeklinde olup çatıya kadar uzanma-maktadırlar. Böylece ışı-ğın dört bir tarafı sararak girebildiği bir aralık olu-şarak bina huzurlu bir havaya kavuşmaktadır.

Ana girişteki salonda ışık dağılımı: Işık, mimarinin keskin hatları ile oynamaktadır.

Yuvarlak yapının bilgi ve danışma merkezinin bulunduğu katta iki büyük pencere cephesi Spree nehri üzerinden Reichstag binasına kadar varan bir manzara sunar. Bir alt katta ise Berlin Duvarı'nın bir parçası, bunun dışında boş bırakılmış bir odada korunmaktadır. „Hinterland koruma duvarı“ olarak adlandırılmış olan Duvar'ın bu parçası, bulunulan yerin tarihine işaret ediyor. Almanya'nın ve Berlin kentinin ikiye bölünmesinden sonra Berlin Duvarı Spree nehrinin tam bu noktasından geçiyordu.

Bu anıtın üstünde beş kat, altında ise danışma ve okuma salonu yer almaktadır. Binanın bodrum katlarından ise rafine bir ulaştırma sistemi yolu ile tek tek bölümlerden kitaplar ulaştırılır. Uzmanların dinlenilmek üzere davet edildiği toplantı salonu da kare şekli ile etkileyicidir. Özellikle Araştırma Komisyonları'nın çalıştığı salon iki tripleks alanı kapsar. Buradan Spree nehri üzerinden Paul-Löbe-Haus'u, iki binayı birleştiren iki katlı köprüyü ve Reichstag binasını görürsünüz. Paul-Löbe-Haus ve Marie-Elisabeth-Lüders-Haus'u birleştiren köprüler, bölünmüş olan şehrin yeniden birleşmesinin de bir simgesidir.

290 metrekare büyüklüğündeki salonun altında Rönesans döneminin Birinci Mimarı ve 1503 yılında Roma'daki yeni Peters Kilisesi'nin de Birinci Mimarı olan mimarın adını taşıyan görkemli Bramante-Merdiveni bulunmaktadır (S. 102). Ama binadaki diğer merdivenler de süslemeli oluşları ve şekil çeşitlilikleri ile göze çarpar. Örneğin rotunda bölümündeki „Trompet merdiveni“, ya da girişteki büyük salonun etrafını saran galeriye çıkan „Gökyüzüne çıkan merdiven“ gibi.

Spree nehrinin üstünden atlamak: İki köprü Paul-Löbe-Haus ile Marie-Elisabeth-Lüders-Haus'u birleştiriyor.

Binanın kalbi:
Kütüphane
rotundasını beş
seviyeye bölün-
müş.

Liberal politikacı Marie-Elisabeth Lüders'in (bknz. S. 99) adının verildiği 23 metre yüksekliğindeki bina, parlamentonun belleğidir. Marie-Elisabeth-Lüders-Haus'a bilgi evi de denebilir. Çünkü bu bina, basın dokümantasyon merkezi, parlamento kütüphanesi, parlamento arşivi, parlamento dokümantasyon merkezi ve bazı bilimsel araştırma bölümlerinin bulunduğu yerdir. Bütün bu bölümler, kuruluşlarından bu yana ilk defa bu şekilde tek bir çatı altında toplanabilmişlerdir.

Dinleme salonu galerisi ile birlikte özellikle Komisyon çalışmaları için öngörülmüştür. Çalışma ortamını tamamlayan ofisler ve görüşme odaları ve posta hizmetleri ile Federal Meclis'in seyahat bürosu da aynı binada yer alırlar. Posta idaresi ile devlet demir yollarının küçük birer şubesi ile bir seyahat acentesi de bu binada bulunur.

Mesafeyi kaldıran hizmetler

Kısa mesafeler:
Binada parla-
mentonun
hizmet merkezi
bulunur. İlave
yapımın önün-
deki büyük giriş
bölümüne bir
bakış.

Her sabah siyasetin her alanına ilişkin ilk bilgileri elektronik bir basın dosyasında derleyen ve Federal Meclis'in çevrim içi hizmeti üzerinden sunan basın dokümantasyonu bölümü çalışanları da mesafelerin kısa olduğu parlamentonun avantajlarından yararlanıyorlar. 1999'dan bu yana varolan elektronik basın arşivinde yurtiçi ve dışından 50 kadar gazete, dergi ve basın servisinden günde 600 kadar makale ve haber toplanarak başlıklar altında derlenip çevrim içi araştırma için işlem görülür.

Eski arşiv olarak adlandırılan geleneksel basın arşivi 1949 ila 1999 yılları arasındaki yıllara ait 23 milyon kadar basın küpürünü kağıt üstünde hizmete hazır bulundurur. Ayrıca basın dokümantasyon bölümünde 4.700 ciltlik tarihi gazete koleksiyonu ve Almanya'nın en büyük karikatür koleksiyonlarından biri bulunur. Basın dokümantasyon bölümünün bilgi ve araştırma servisi milletvekilleri, parlamenter kurullar ve Federal Meclis idaresinin çalışanları için dokümantasyon ve araştırma taleplerini yerine getirir. Bunun ötesinde geleneksel ve elektronik arşivten faydalanarak dosyalar hazırlar. Bilgi merkezindeki okuma salonunda kullanıcılar 140 kadar güncel Alman ve uluslararası yayını okuyabilirler.

Toplu bilgi

Parlamentonun
belleği: Marie-
Elisabeth-
Lüders-Haus
Federal
Meclis'in bilgi
mahzenidir.

Federal Meclis kütüphanesi dünyanın en büyük parlamento kütüphanelerinden biridir. Cilt sayısı 1,5 milyonun çok üstünde olan ve 8.000 kadar periyodik yayın, özel parlamento yayını koleksiyonu ve resmi yayını bulunan kütüphane kullanıcılarına ayrıca aralarında 1.000 dergi olmakla birlikte bir çok elektronik yayını da sunmaktadır.

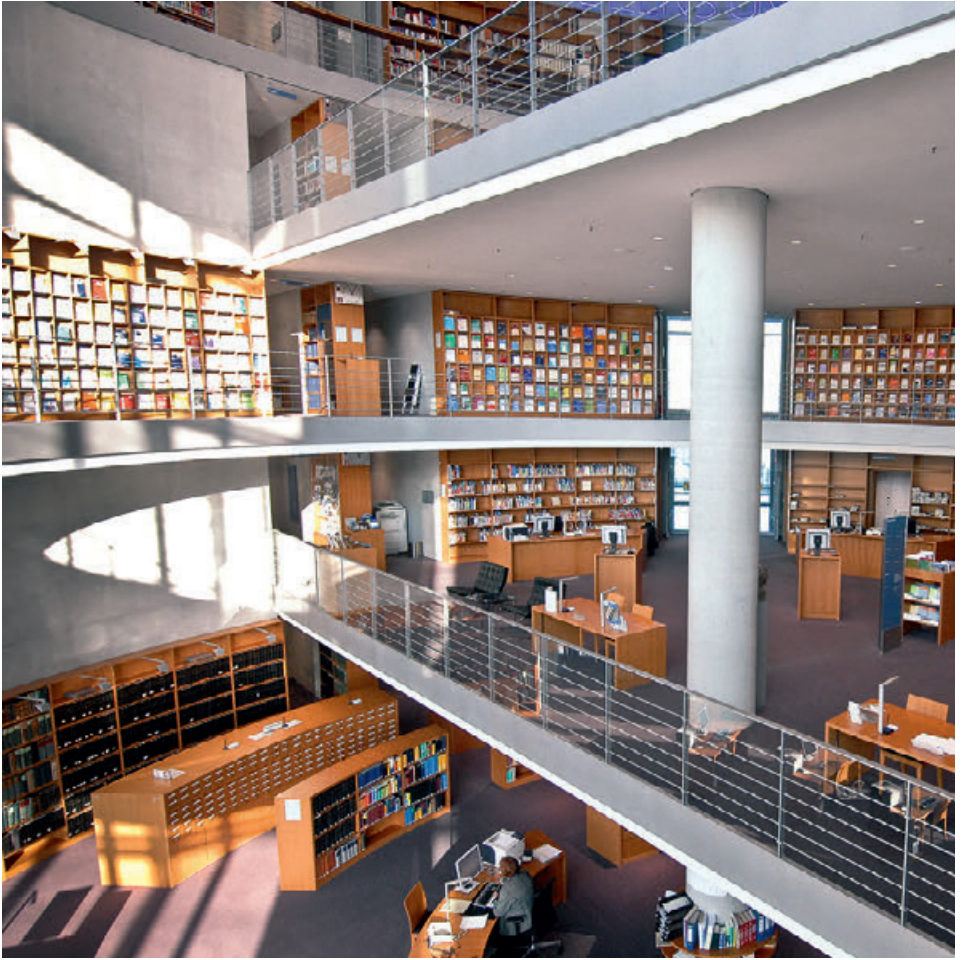
Kütüphanenin kuruluş yılı 1949'da kitap sayısı 1.000'di. Günümüzde buna yılda 15.000 yeni cilt eklenmektedir.

Bonn'da mevcut içerik sekiz farklı binaya paylaştırılmıştı. Marie-Elisabeth-Lüders-Haus şimdi toplana

nan bu bilgi bütününe hepsini tek bir yerde birleştiriyor.

Bu zihinsel zenginliğin görünür kalbi kütüphanenin bulunduğu rotundadır. Rotunda beş kata göre düzenlenmiş olup, bunlardan biri bilgi ve danışma katı, biri okuma salonu ve bir galeriden ibarettir. Rotunda 22.000 cilt yer bulur. Binanın bodrum katlarında kapalı raf sistemi mevcuttur. Burada, uzun ve yumuşak eğimli dolaplarda kartlı kataloglarda 1986'ya kadar mevcut olan kütüphane içeriği kaydedilmiştir. Kütüphane çalışanları içeriğin kataloglarda kaydedilmesi, arşivlenmesi ve bakımının yapılmasının yanı sıra parlamento için kapsamlı bir bilgi hizmeti sunar ve araştırma ile literatür toplama görevlerini yerine getirirler.

Kütüphane

Tastamam:
K t t p h n  d i-
resinde 22.000
cilt kitap var.

Parlamento arşivi ve ihtisas yayınları ile konuşmalara ilişkin kayıtların da değeri sonsuzdur. Onlar olmasa ihtisas dallarında çıkan tüm yayınların hepsini araştırma imkanı pek mümkün olmazdı. Bunlar, Federal Meclis'in ve Almanya Federal Cumhuriyeti'nin tarihine ilişkin bir sürü kaynak sunmaktadır. Tüm çıkan ve çıkmayan yasalar, bilirkişi raporları, Federal Anayasa Mahkemesi Kararları, Federal Meclis'in, Komisyonları

ve Kurulları'nın tüm yazılı dokümanları, kapsamlı ses ve resim arşivi, seçim kampanyası malzemeleri ve tüm stenografik raporlar kullanıcılara açıktır. Titizlikle tutulan resmi kayıt sistemi meclis yayınlarında ne kadar sınırdışı da olsa her türlü kıstasa göre araştırma yapılabilmesini sağlamaktadır. Tüm veriler elektronik olarak hafızaya alınmış ve elektronik ortamda sorgulanabilmektedirler.

Tarihi kaynaklar

Marie-Elisabeth-Lüders-Haus binasının isim annesi

Liberal Politikacı Marie-Elisabeth Lüders (1878–1966) Almanya'nın en önemli sosyal politikacılarından ve kadın hareketinin en önde gelen temsilcilerinden biri sayılmaktadır. 1912'de milli ekonomi dalında doktora unvanını alan, Almanya'da doktorasını yapan ilk kadındır. 1918'e kadar sosyal ve kadın konuları alanlarında yönetici görevler üstlenir. 1919'da Anayasa Koyucu Ulusal Meclis Üyesi olur. 1920/21 ve 1921- 1930 yılları arasında Reichstag Üyesidir. 1933'de Nasyonalsosyalistler bu tartışmalı siyasetçiye mesleğini icra etme ve yayın yasağı koyarlar; 1937'de dört aylığına tecrit hapis cezası verilir. 1953 -1961 yılları arasında ve 1953 ve 1957 yıllarında yaş itibarıyla kurucu oturumlarında Başkanlığını yaptığı Almanya Federal Meclisi'nde FDP adına milletvekili seçilir.

Yaş itibarıyla Meclis Başkanı Marie-Elisabeth Lüders 6 Ekim 1953'de Almanya 2. Federal Meclisi'nin kurucu oturumunun açılışını yaparken.

Parlamentonun bilgi mahzeni Marie-Elisabeth-Lüders-Haus'da sanat, bilgi ve siyaset bir diyalog kurarlar.

Sanat ve bilginin buluştuğu yer

Dışarıdan, kütüphanenin dairesel yapı bölümünün (rotunda) cam dış cephesinden içeriye bakıldığında bile İtalyan sanatçı Maurizio Nannucci'nin „Mavi Yüzük“ başlıklı neon yerleştirmesinin mavi ışığı görülebiliyor. Kütüphanenin okuma salonundaki neon yazı şeriti tavanın altında bir daire şeklinde ve uzunluğu toplam 80 metre olarak salonu çevreliyor. Hannah Arendt'in bir yazısından esinlenmiş olan Nannucci iki cümleyi yanyana sıralayarak temel haklardan özgürlük ve eşitlik kavramları arasındaki gergin ilişkiye işaret ediyor. „Özgürlük, eşitler arasında eylem olanağı olarak düşünülebilir/Eşitlik özgürlük için eylem olanağı olarak düşünülebilir/“.

Sanatçı bu cümlelerle özgürlükçü bir devlet yapısında mümkün olan iki eylem olanağını ve demokrasilerde bunun sonucunda ortaya çıkan gerilimi, yani özgürlük ve eşitlik arasında orantılı bir dengenin sağlanması konusunu işliyor. Kütüphane, bu konunun irdelenmesi için uygun bir yerdir. Çünkü kütüphane, kültürümüze ilişkin bilgilerin toplandığı ve kültürümüzü koruma ve çoğaltma yükümlülüğünün hissedildiği yerdir. Düşünme olanağı ve düşüncenin sunduğu zorlu görev olan, özgürlük ve eşitlik konusunun irdelenmesi sonucunda nihai bir yanıtın bulunamayacak olması, cümlelerin bir daire şeklinde sürekli dönmeleri ve dönerken de „Özgürlük/özgürlük“ ile „eşitler/Eşitlik“ kelimelerinin birbirlerine dokunma-

ları ile çarpıcı bir şekilde vurgulanıyor. Nannucci, siyasi eylemin şekillendirme olanaklarını yeniden düşünmeyi öneren bir metin sunuyor. Bu metin aynı zamanda Amerikalı sanatçı Joseph Kosuth'un Paul-Löbe binasının zeminine yerleştirmiş olduğu ve Thomas Mann ile Ricarda Huch'dan yapılmış olan alıntılar (S. 75/76), Jenny Holzer'in Reichstag binasının kuzey girişindeki milletvekillerinin konuşmalarının yansıtıldığı ve ışıklandırılmış olan dikey sütun yerleştirmesi (S. 34/35) ve Dani Karavan'ın doğrudan karşı kıyıdaki yürüyüş yolunda bulunan ve Anayasa metninin yazılı olduğu cam kalıpları ile (S. 126/127)

bir bağlantı kurmuş oluyor. Böylece anayasa, milletvekillerinin konuşmaları, Alman edebiyatından satırlar ve Nannucci'nin bir siyasi denemesi hem büyük bir zihinsel düşünceye, hem de Spree nehrinin her iki yakasını da birleştiren düşünceye davet olarak bütünleşiyor. Kütüphane rotundasından yola çıkarak Marie-Elisabeth-Lüders-Haus'un büyük merkezi salonuna varılıyor. Fransız sanatçı François Morellet Paul-Löbe-Haus'un giriş salonuna „Haute et basse tension“ (S. 75/76) isimli yerleştirmesi ile kendine

özel bir ritim kazandırmıştı bile. Marie-Elisabeth-Lüders-Haus'da ise bu yerleştirmeyi siyah ve beyaz renkli neon şeritleri çapraz bir şekilde asarak devam ettiriyor. Münihli sanatçı Julia Mangold ise sade ve öze odaklanan şekilleri ile binanın iç ve dış bölümleri arasında bağlantı kuruyor. Girişteki salonun iç tarafında bulunan büyük boy ve siyah boyanmış bir dikdörtgen mimarının orantılarına ilintili geometrik ve dikkati çeken bir şekil olarak kütüphane rotundasının dış tarafına yerleştirilmiş ve dolayısıyla rotundanın kıvrımına uyumlu şekil verilmiştir.

Diğer bir siyah boyanmış dikdörtgen binanın dış alanında açık merdivenlerin üst tarafında dış cepheye gömülmüş olarak ve taşıyıcı bir sütunun üzerinde görülüyor. Sanatçı rafine bir şekilde Stephan Braunfels'in geometrik mimarisinden hareket ederek pozitif ve negatif form, yuvarlak ve köşeli form şeklinde geometri ile oynuyor. Spree nehrinin kıyısındaki açık merdivenin üstünde Mario Marini „Miracolo – L'idea di un'immagine“ isimli ve bir atla binicisinden oluşan heykeli ile uzaktan

İmi (Klaus Wolf) Knoebel
Kırmızı Sarı
Mavi 1-4
1997
Etkinlik fuayesi,
Bramante-
Merdiveni

Julia Mangold
İsimsiz
2003
Spree kıyısı dış
mekan

bile görülen bir simgesellik yaratmış. Binicinin düşmek üzere oluşu ve atın şaha kalkmış olması çağın giderek insana aykırılışmasına karşı son bir direnişi simgeleyerek insanın özünü koruması doğrultusunda görünür bir işaret veriyor. Açık merdivenin hemen yanında halka açık bir salonda tam bu yerde bir zamanlar Batı ile Doğu'yu bölen Duvar'dan parçalar tekrar birleştirilmiş. Duvarın bu parçalarını korumuş olan Ben Wagin parçalara yılı

ve kaçmak isterken ölen kurbanların şimdiye kadar bilinenlerini yazmış. Mimar, bu parçaları Duvar'ın geçtiği orijinal yere göre dizmiş. Daire şeklinde olan salonda bu şekilde kesilme ve parçalanmışlık etkisi daha da güçlü hissediliyor.

Imi Knoebel (S. 102), Sophie Calle, Eberhard Göschel, Nikolaus Lang, Paco Knölller, Bertram Kober, Rémy Markowitsch, Wieland Förster, Michael Morgner, Susan Turcot, Cornelia Schleime ve Hans Vent binanın sanatsal tasarımı için eserleri satın alınarak temsil edilen diğer önemli sanatçılardır.

Sanat için bir oda

Marie-Elisabeth-Lüders-Haus'daki sanat odası da Federal Meclis'in sanata olan ilgisinin bir ifadesidir. Burada, parlamento ve siyasetle ilgili olan çağdaş sanat eserleri sergilenir.

Yeni sergi salonu da Marie-Elisabeth-Lüders-Haus'un büyütülmesine yönelik ek binanın tamamlanmasından sonra halka açık olacaktır. Salona, Marie-Elisabeth-Lüders binasının ana giriş kapısının bulunduğu Luisenstrasse üzerinden girilebilecektir.

Sanat ve siyaset: Çağdaş eserlerin sergilendiği sanat salonu halka açık olacaktır.

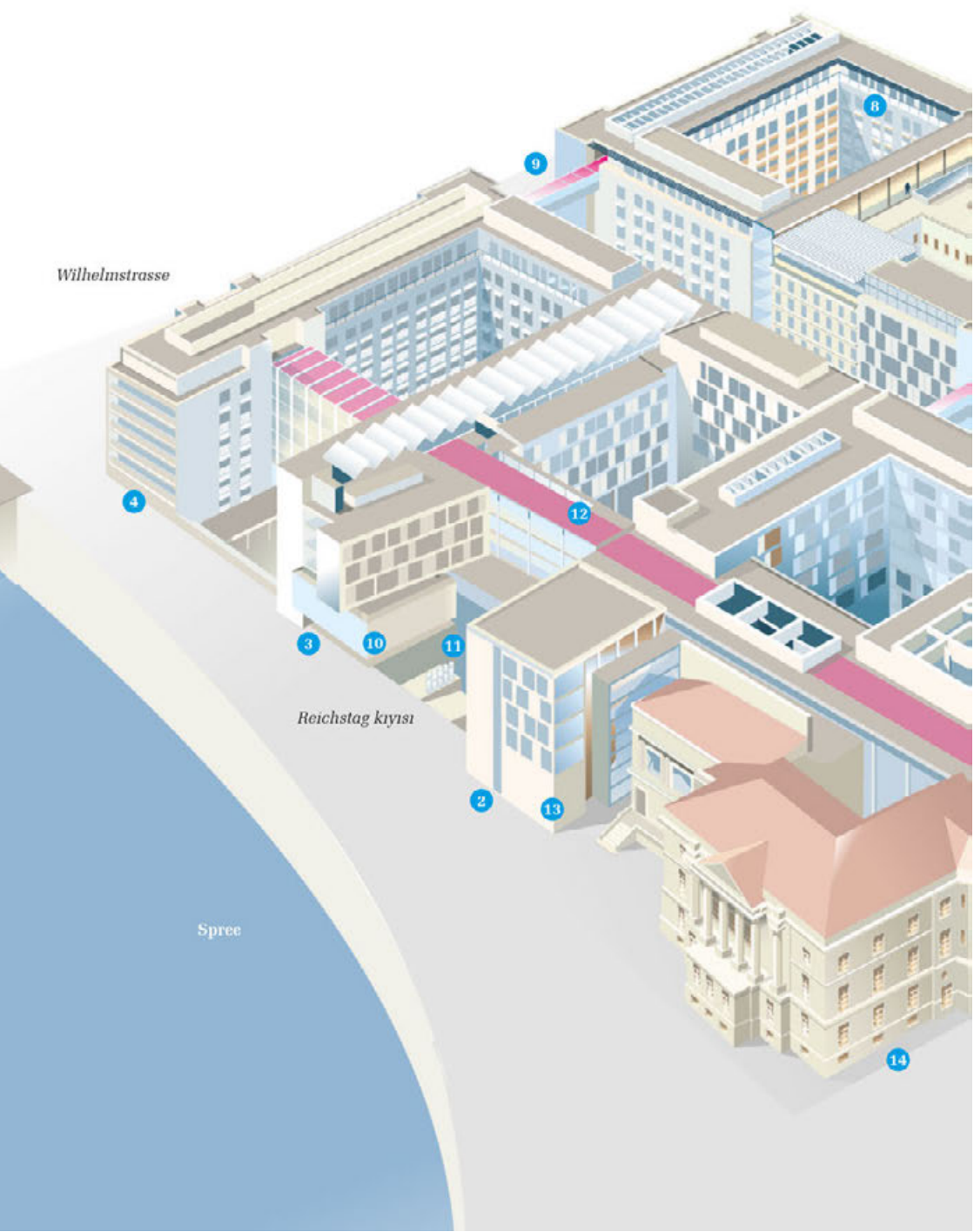
Ben Wagin
Duvar Anıtı,
2003
Marie-
Elisabeth-
Lüders-
Haus

Jakob-Kaiser-Haus binası

Wilhelmstrasse

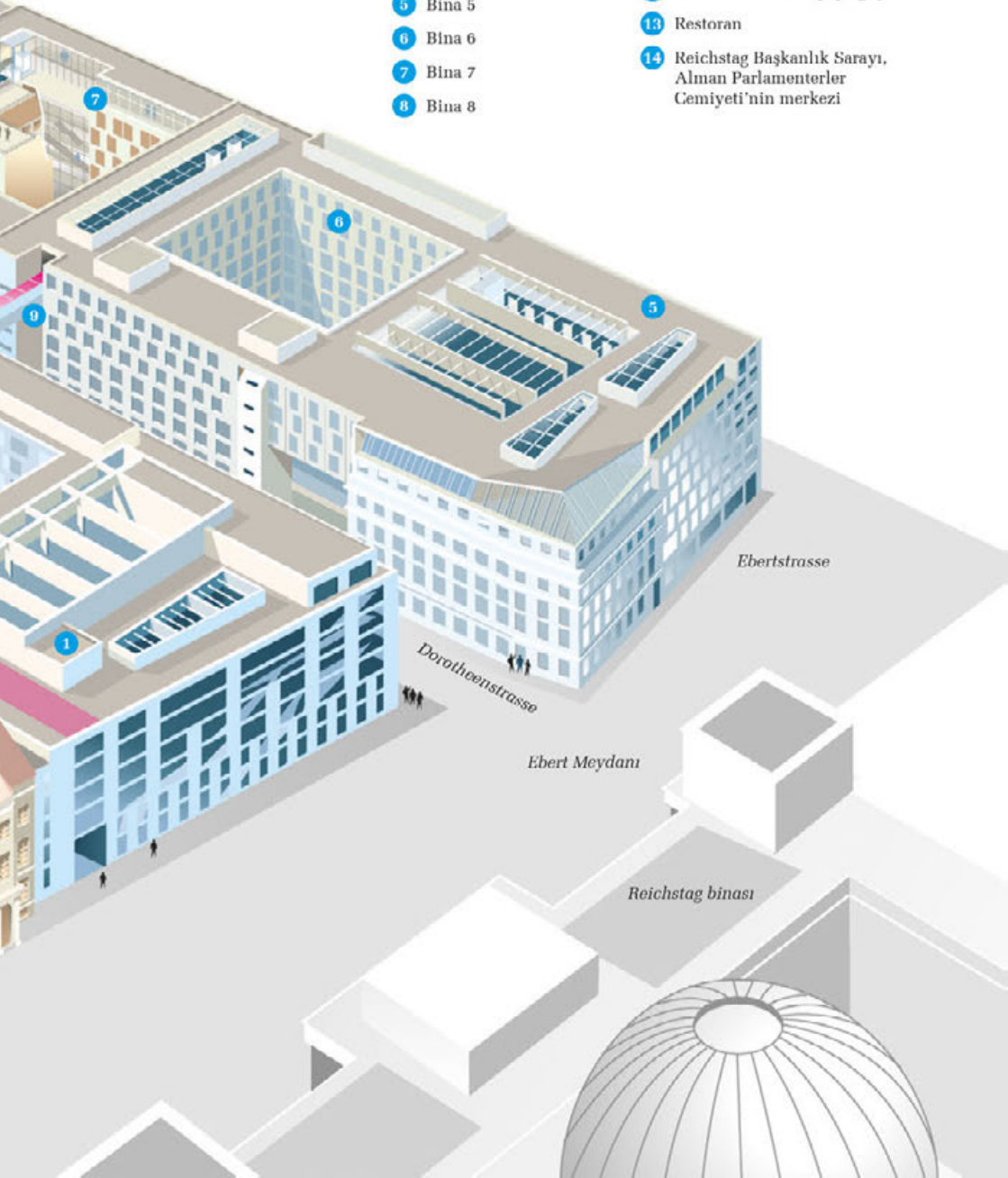

Reichstag kiyısı

Spre

Jakob-Kaiser-Haus

- 1 Bina 1
- 2 Bina 2
- 3 Bina 3
- 4 Bina 4
- 5 Bina 5
- 6 Bina 6
- 7 Bina 7
- 8 Bina 8
- 9 Dorotheenstrasse
üzerinde köprüler
- 10 Toplantı salonu
- 11 Kafeterya
- 12 Bina 1-4 arasında yaya geçiti
- 13 Restoran
- 14 Reichstag Başkanlık Sarayı,
Alman Parlamenterler
Cemiyeti'nin merkezi

Jakob-Kaiser-Haus, Reichstag binasının doğusunda ve Paris Meydanı ile Spree nehri arasındadır. Burası milletvekillerinin nerdeyse yüzde 60'ının ve parti gruplarında görevli olan bir çok kişinin çalıştığı yerdir.

Sekiz binalı bir ev

Bonn'dan Berlin'e taşını-
lacağına karar verildiğin-
de ve parlamentonun,
milletvekillerinin ve çalı-
şanlarının Berlin'de yeni
ofislere ihtiyacı olacağı
anlaşıldığında Jakob-
Kaiser-Haus ile mevcut
yapılanmayı ve önceki
sokak düzenini dikkate
alarak Berlin'deki inşaat
geleneğine uyum sağlayan
bir bina inşa edildi.
Mimarlardan oluşan beş
ekibe parlamentonun mi-
mari taleplerini yerine ge-
tiren bir binalar bütünü
oluşturma görevi verildi.

Könlü mimar Thomas
van den Valentyn özelli-
le Reichstag Başkanlık Sa-
rayı'nın restorasyonu ve
genişletilmesinden (bknz.
S. 120 v.d.) sorumluydu.
Dört diğer mimar ekibi
(Busmann und Haberer,
de Architekten Cie, von
Gerkan, Marg und Partner
ile Schweger & Partner)
avlu büyüklükleri ve ofis
sayısı olarak kendilerine
verilen rakamlardan hare-
ket ederek sekiz binanın
inşa edilmesi gerektiğini
hesapladılar. Her bir mi-
marlık bürosu ikiye bina
tasarladı. *Schweger &
Partner* Bina 1 ve 2'yi,
Busmann und Haberer
Bina 3 ve 7'yi, *von Gerkan,
Marg und Partner* Bina 4
ve 8'i ve *de Architekten
Cie* Bina 5 ve 6'yı üstlen-

diler. Bu beş mimarlık
bürosu *Planungsgesell-
schaft Dorotheenblöcke
Berlin mbH* adında bir
şirket kurarak inşaat işini
yüklenen firma oldular.
CDU'lu politikacı Jakob
Kaiser'in (siehe S. 119)
adının verildiği sekiz bi-
nadan oluşan binalar bü-
tünü gezdiğiniz zaman
beş mimarlık ekibinin işin
farklı uçlarından çekseler
de bunu hep aynı yönde
ve belli bir noktaya doğru
yaptıkları sürece harikula-
de bir iş çıkarabildiklerine
şahit olursunuz.

Dorotheenstrasse adı verilmiş olan sokağın iki tarafında da iki uzunlamasına planlanmış olan bina tarihi parsel yapısına sadık kalarak inşa edilmiş. Aradaki fark, avluların daha büyük, yerin altında ve üstünde geçitlerin olması ve büyük cam yüzeyler yolu ile modern enerji tasarruf imkanlarından faydalanılabilesidir. Bina 5 ve 6'nın ses ve ısı yalıtımını iyileştiren cam perde dış cephesi dikkati çekmektedir. Yeşillendirilmiş olan çatı terası fotovoltaik hücrelerle donatılmıştır. Jakob-Kaiser-Haus Berlin'de binalar için geçerli olan 22 metre yükseklik sınırını aşmıyor. Buna rağmen cam cepheye sahip havadar üst katlardan nefes kesici güzellikte bir manzarayı görebilirsiniz. Cam cephelerle şeffaflık ilkesi mimari açıdan ifade buluyor. İç mimari yönünüzü bulmanızı kolaylaştırıyor.

Kuzeye doğru açılan noktalardan Spree nehrini görüyorsunuz, doğu-batı eksenleri binaları iç avlular boyunca yapılandırıyor ve sayımı kolaylaştırıyorlar. Sayıma batıdan Bina 1 ile başlarsanız, sıra Bina 2 ve 3'ten sonra doğu tarafında Wilhelmstrasse caddesinde bina 4 ile tamamlanır. Aynı şekilde güney tarafında Sayıma devam edebilirsiniz: Bina 5 Tiergarten parkına en yakın olan binadır. Ardından Bina 6, 7 ve yine Wilhelmstrasse caddesinde sırayı tamamlayan Bina 8 gelir. Bina 2 ve 6 ile 4 ve 8 arasında inşa edilen köprüler birden fazla binanın ve katın birbiri ile bağlantılı olmasını sağlamıştır.

Temel tasarım

Görünür eksen-
ler: Jakob-Kaiser-
Haus etkileyici
bakış açıları
sunar.

Federal Meclis'teki çalışmalarını önemli derecede belirleyen parti gruplarıdır. Parti grupları Komisyonlardaki görüşmelere eşlik eden ve parti gruplarının belli bir konudaki görüşünü hazırlayan çalışma grupları ve çalıştaylar düzenlerler. Bu nedenden ötürü sadece milletvekilleri değil, parti gruplarının da çalışanları vardır. Hepsinin birer ofise ihtiyacı vardır. Bunların yarısı kadarı Jakob-Kaiser-Haus'da bulunmaktadır. Parti grupları tek tek binalardan ziyade, buldukları katın hepsini kullanmak üzere taşındılar. Örneğin iki büyük parti grubu ve ofisleri neredeyse tüm sekiz binaya yayılmış durumdadırlar. Bina 1, farklı dış cepheleri ile göze çarpan diğer komşu binaların da girişi sayılabilir. İlk iç avlu sunduğu geniş bakış açısıyla merkezi kabul salonu olan işlevini vurguluyor. Doro-

theenstrasse sokağından bakıldığında camların ardından Reichstag Başkanlık Sarayı'nın bir bölümü görünmektedir. Sağa bakıldığında Bina 2 ve 4 kesintisiz holleri, geçitleri ve yürüyüş yolları ile bir bütün olarak algılanıyor. Sola bakıldığında ilk ofis dizisi göze çarpıyor: Burada stenografların da dahil olduğu parlamento hizmetlerinin yanısıra Başkanvekillerinin ofisleri bulunur. Meclis Başkanı ile birlikte Federal Meclis'in Başkanlık Divanı'nı oluştururlar. Başkanvekilleri ve stenograflar Reichstag binasına en kısa mesafede bulunmaktadır. Ne de olsa bazen çok çabuk hareket etmeleri gerekmektedir. Meclisteki parti gruplarının ve Başkanlık Divanı'nın çalışmaları ve görevlerine ilişkin daha çok bilgiyi S. 150 itibarıyla bulabilirsiniz.

Başkanvekilleri ve parti gruplarının evi

İçe ve dışa bakış: Mimari, iç ve dış mekan arasındaki sınırları kaldırıyor.

Binaların içinden şehirlerin sokak aralıkları gibi geçen uzunlamasına hol-ler günışığının bodrum katına kadar girmesini sağlıyorlar. Bina 3'ün birinci katındaki çalışan ilk bakışta Bina 4'te üçüncü katta koridorda kimin yürüdüğünü görebiliyor. Koridorda yürüyen kişi belki de dubleks tasarımlarıyla mimariye özellik katan toplantı salonlarından birine girecektir. Aşağıda parlamenterler görüşürken yukarki katta kamuya açık ziyaretçi tribünü var. Bu şekilde parlamento reformcusu bir çok kişinin talepleri mimari açıdan

dikkate alınmış olmaktadır: Parlamenter çalışmanın ana hatlarını daha şeffaf hale getirmek. Çünkü Genel Kurul Salonu'ndaki kürsü başındaki konuşmaların da ötesinde asıl gündelik çalışmalar Komisyon toplantılarında gerçekleşmektedir. Her iki toplantı salonu Anket Komisyonları'na ayrılmıştır. Bu Komisyonlar olağan gündelik çalışmalarda mümkün olduğundan çok daha derinlikli ve temel olarak geleceğe yönelik konuları ele alırlar. Dinlemek üzere davet ettikleri uzmanlarla olan toplantıları genelde kamuya açıktır. Bu toplantı salonları aynı zamanda daimi komisyonların düzenledikleri büyük dinleme toplantılarında da talep üzerine kullanılabilirler.

Şeffaflık ve açıklık

İki toplantı salonundan daha büyük olanında çevirmenler için kabinler ve görüşmeleri her zaman naklen televizyon kanallarına ve parlamento kanalına aktarmak üzere sabit yerleştirilmiş kamera ekipmanı vardır. Parlamento'nun televizyon kanalı tam teşekküllü stüdyosu ile birlikte hafif diyagonal olarak karşıda bulunan Bina 5'in bodrum katında bulunmaktadır. Bu şekilde parlamenter çalışma daha da görünür olmaktadır. Çünkü diğer televizyon kanallarının Federal Meclis'ten yaptıkları yayınları

çoktan sona ermiş olsa da vatandaşlar www.bundestag.de sayfalarından „canlı“ olarak parlamentonun belli konularda verdikleri kararları izleme fırsatına kavuşabilmektedirler. Bina 4 ve 8 tek tip dış cepheleri ile parlamento'nun Wilhelmstrasse caddesine doğru yer alan son binalarıdır. Bu iki binanın da iç mimarisinde şeffaflık ve kamuya açıklık fikri hakimdir. Koridora açılan ofis kapılarının yan taraflarında camdan aralıkların olması içerde çalışıldığının görülebilmesini sağlıyor. Cam köprüden Dorotheenstrasse sokağının öbür tarafına geçilebiliyor. Buradan binalarla bütünleşmiş olan eski bir banka binasına doğru

ilerliyorsunuz. Modern binayla tarihi bina arasındaki yükseklik farkını onbir basamak sayesinde aşırıyorsunuz. Eski merdiven sahanlığı modern merdiven sahanlığından sonuna kadar farklı. Diğer merdiven korkuluklarında cam, ahşap ve beton kullanılmışken burada merdiven korkuluklarında eski günlerin dövme demir sanatı hakimdir. Jakob-Kaiser-Haus'un güney tarafı meclisteki parti gruplarına ayrılmıştır. Toplam 1745 ofis arasında federal hükümete ayrılmış olan görüşme ve başvuru odaları bulunmaktadır. Fakat ofis dağılımı sabit

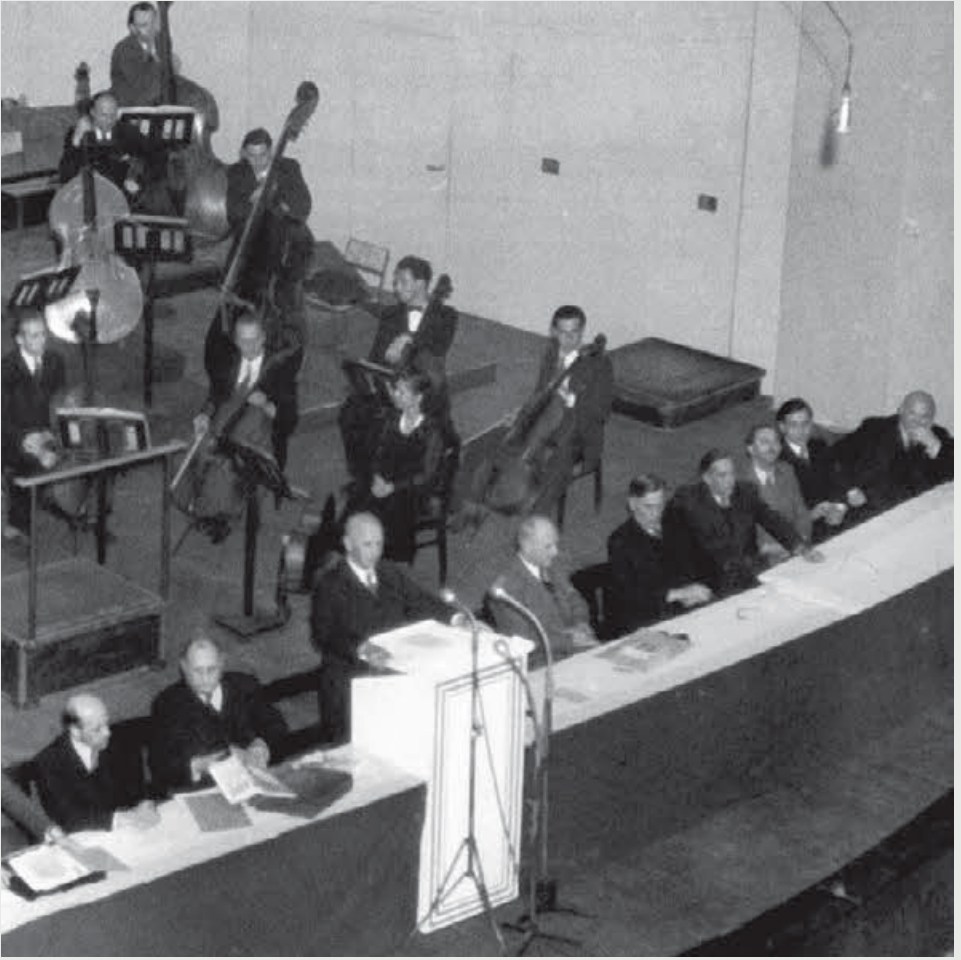

Yayındayız: Bodrum katında tam donanımlı bir televizyon stüdyosu var.

değildir. Çünkü milletvekilleri, parti grupları ve çalışanlar için odaların nasıl tahsis edileceği her seçim döneminde mecliste ki sandalye dağılımına göre belirlenmektedir. Federal Meclis'teki birleşim değiştiği zaman bunun Jakob-Kaiser-Haus'a da etkisi olmaktadır. Ofis başına 18 metrekare talebine prensip olarak tüm mimarlar uyumuş bulunmaktadır. Fakat her yerde akıcı bir birliktelik sergilenmesine özen gösterilmiştir. Yeni işlevler talep edildiğinde fazla yapısal müdahaleye gerek olmadan yeni biçimlerin oluşturulabilmesi gerektiği dikkate alınmıştır. Toplu tasarımda bu noktada

da yine boş bırakılan havadar mekanlarla şaşırtıcı bir etki yaratılıyor: Birden fazla katta ve iç mekanda bu şekilde havadar boşluklar bırakılmış. Bina 5'in girişteki büyük holünün anlamlı bir şekilde değerlendirilmesi sanki mekanla oynanıyor. Etkisini bırakıyor: Böbrek şeklinde bir „avlu evi“ yapılmış ve içine iki küçük konferans salonu yerleştirilmiş. Mimarlık ekiplerinin çok yönlülüğü iç avluların farklı tasarımlarından da anlaşılıyor. Kısmen üstü kapalı, kısmen üstü açık, kısmen küçük bir park olarak, kimi yerde de küçük bir yapay göl tasarlanmış. Burada da ağaçların gökyüzüne uzanabilmesi için birkaç metrelik bir toprak alan bile değerlendirilmiş.

Bina 5'e bir „teknik odası“ dahil edilmiş. Eski yapı ile yeni yapı arasında içerden özellikle de ahşap panellerle doğrudan bağlantı kurulmuş. Dışarıdan ise dış cephe tasarımının tarihi bağımsızlığı vurgulanıyor. Tarihi yapının özü ve modern ilavelerin karşılıklı etkileşimi burada özellikle de sonradan eklenen çatı katı üzerinden ifade buluyor: Şekli tarihe öykünmekle birlikte çelik, alüminyum ve cam tercihi hiç şüphesiz modern yönde ilerlendiğinin bir göstergesidir.

Jakob-Kaiser-Haus binasının isim babası

Mesleği cilt ustalığı olan Jakob Kaiser (1888 -1961) Hıristiyan sendika hareketinden siyasete giriyor: 1912'de Merkez Partisi üyesi olan ve son özgür seçilmiş Reichstag'da milletvekili olan Jakob Kaiser, 1934'de Nasyonaldemokratlere karşı direniş hareketine katıldıktan sonra 1938'de vatana ihanete teşebbüs şüphesinden bir aydan fazla bir süre boyunca Gestapo tarafından tutuklanıyor. 20 Temmuz 1944 sonrasında gerçekleşen tutuklama dalgasından kıl payı kurtuluyor. Berlin'deki sendikal direniş çevresinin çekirdek kadrosundan tek hayatta kalan kişidir. Savaş sona erdikten sonra CDU'nun kuruluşuna katılarak Berlin ve Sovyetler'in işgal bölgesinde parti başkanlığını üstleniyor. Tek tip siyasi uygulamaya karşı geldiği için 1947'de Sovyet askeri yönetimi tarafından Başkanlık'tan alınıyor. Kaiser, Anayasayı hazırlayan Parlamenter Kurul üyesidir. 1949'da Federal Milletvekili oluyor ve toplu olarak Almanlara ilişkin konulardan sorumlu Federal Bakan görevini üstleniyor.

Jakob Kaiser 1946 yılında CDU'nun sürgünde yapılan 1. Parti Kongresi'nde Berlin Titania-Palast'ta konuşmasını yaparken.

Jakob-Kaiser-Haus'un kuzeyinde eski Reichstag Başkanlık Sarayı bulunmaktadır. Mimar Paul Wallot'un tasarımı olan bina günümüzde Alman Parlamenter Cemiyeti'ne hizmet vermektedir.

Beletage'de yürütülen görüşmeler

Alman Parlamenter Cemiyeti binasını da Jakob-Kaiser-Haus'a ait sayabiliriz. İç ve dış mimarisinin doğrudan karşısında yer alan Reichstag binasının tarzı ile bağdaşması rastlantı sonucu değildir: Her iki bina da 1884 ile 1903 yılları arasında mimar Paul Wallot'un planlarına göre inşa edilmiştir. Restorasyon çalışmalarında tarihi yapının özünü mümkün olduğu kadar korunması hedef alındı. Örneğin dış cephe aslına sadık kalarak onarıldı.

Mekanların dağılımı da aslına sadık bir şekilde, merdivenler, holler ve salonların sıralanması genelde değiştirilmeden korundu. Könlü mimar Thomas van den Valentyn binayı mimari ve işlevsel açıdan çevre yapılanmasıyla uyumlu halde şekillendirdi.

1994'te koruma altına alınan Saray milletvekilleri ve konukları arasında rahat bir şekilde temasların kurulmasını amaç edinmiş olan Alman Parlamenter Cemiyeti'ne ev sahipliği yapmaktadır. Eski parlamenterler arasındaki

bağlantıları ayakta tutmaya çaba gösteren Almanya Federal Meclisi ve Avrupa Parlamentosu Eski Üyeleri Birliği'nin de merkezi burasıdır.

Binanın merkezinde klüb ve yemek odaları yer alır. Beletage denilen ve zemin kattan mermerden ve ihtişamlı merdivenlerden çıkılan birinci kattadırlar. Saray bu katta büyük salon salomancasıyla daha büyük protokole tabi olan etkinlikler için uygun ortam sunar.

Reichstag Başkanı için bir ev

İmparatorluk 1871’de kurulduğunda önceleri Reichstag Başkanı için bir Sarayın yapılması öngörülmemişti. Başkanın görevinden ötürü tek maddi imtiyazının kendisine yeni Reichstag binasında masrafları devlet tarafından karşılanan bir dairenin verilmesi düşünülmüştü. Fakat inşaat planlarında Başkan için bir daire olabilecek kadar yer kalmadığı görüldüğünde ayrı bir evin yapılması zorunlu olmuştu. Uygun yer arayışı, projelendirme ve inşaat süresi 1897–1904 yılları arasında gerçekleştikten sonra Başkan için özel ve resmi konut, Reichstag Müdürü ve Başkan konutunda idare amirliği yapacak görev-

li içinse resmi konutlar yapıldı. Tasarım ve uygulama ile Reichstag binasının mimarı Paul Wallot görevlendirilmişti.1899 bahar aylarında inşaat projesine binanın yan tarafında geri planda İmparator 1. Wilhelm’e adanan ve temsili amaçlı Kaisersaal (İmparator Salonu) ilave edildi. Reichstag yönetim kurulu bu ilave yapının gerekçelendirmesini ise bu sayede komşu arazide duran çirkin yangın duvarının görülmeyeceği şeklinde bir açıklama ile ifade etmişti. Reichstag binasının zengin şekillendirilmiş doğu cephesinin karşısına denk gelen Paul Wallot Sarayın batı cephesini ana giriş kapısı, bir cumba ve faytonların giriş kapısı ile mimari açıdan oldukça sade tasarlamıştır. Fakat Sarayın asıl göstermelik ve kuzeye, dolaşısıyla Spree nehri tarafına bakan yüzünün son

derece estetik bir şekilde planlanması gerek Reichstag yönetim kurulu, gerek mimar açısından büyük önem taşıyordu. Her ne kadar Prusya üst denetim makamları tarafından sorular eklenen ilave yapı ve bahçeye uzanan yüksek açık merdivenlerine karşı itirazlar da gelmiş olsa, ne yönetim kurulu, ne mimar planlarından vazgeçti. 1903 yılının sonuna doğru inşaat tamamlanmıştı. 10 Ocak 1904’te İmparatorluk İçişleri Bakanlığı imar dairesi binayı Reichstag’a teslim etti. Başkan Franz Graf von Ballestrem tarafından yapılan açılış, İmparator II.Wilhelm’in de katılımıyla 3 Şubat tarihinde Kaisersaal’de resmi bir akşam yemeği ve törenle kutlandı.

1900 civarında: Reichstag Başkanı'nın özel ve resmi konutu.

Restore edilmiştir. Önceki Reichstag Başkanlık Sarayı günümüzde Alman Parlamenter Cemiyeti ile Almanya Federal Meclisi ve Avrupa Parlamentosu Eski Üyeleri Birliği'ne ev sahipliği yapmaktadır.

Sekiz evden oluşan bina bütünündeki sanat eserleri hem bireysel hem çok yönlüdürler – Jakob-Kaiser-Haus'daki mimari ve siyasette olduğu gibi . Aynı zamanda da ortak olanı ve birleştirmeyi simgelerler.

Sanatın kendine özel olanı ortak olan ile birleştirdiği yer

Bina 1'e giren ziyaretçileri geniş bir salon karşılar. Sanatçı Christiane Möbus salonun tavanından 17'şer metre uzunluğunda ve sarı kırmızı mavi siyah renklerde sekiz tek dümen-cili yarış teknesinin dönüşümlü olarak bir aşağı bir yukarı inip çıkmasını sağlamış. Rastlantı kurallarına göre her tekne kendi ritminde aşağı inip yukarı çıkarken tekneler her seferinde birbirleriyle farklı pozisyonlarda karşılaşıyorlar. Salonun zemini bodrum katına doğru açıldığı için havuz etkisi ve sanki tekneler havuzun üst kenarına kadar inip tekrar yukarı çıkıyorlar-mış izlenimi doğuyor.

Bu dört sekiz tek dümen-cili yarış teknesi eşitler arasında demokratik rekabetin simgesi olan Oxford ve Cambridge arasındaki tekne yarışlarını hatırlatıyorlar. Çarpıcı renkleriyle tekneler iniş çıkışlarında oluşturdukları ritmik hareketlilikle neşeli bir ortam yaratıyorlar. Aynı zamanda oyunla sporu biraraya getirerek parti gruplarının çalışmalarına ayrılmış olan bu binada siyasi yarışmanın canlılığını ve adilliğini simgeliyorlar. Bodrum katı duvarları K. O. Götz, Max Uhlig, Bernard Schultze, Andreas Schulze, Peter Herrmann ve Karl Horst Hödicke'nin tabloları ile Leipzig'li fotoğraf sanatçısı Matthias Hoch'un Reichstag binasına ilişkin ve mimar

Norman Foster tarafından yeniden yapılandırılmadan önce hazırlamış olduğu bir fotoğraf serisi ile dekore edilmiş. Bodrum katındaki açık geniş salondan Bina 2'deki posta dairesine ulaşılır. Buradan, bahçe mimarı Gustav Lange'nin şekil vermiş olduğu avlu görülmektedir: Vahşi bir ormanda olduğu gibi kayın ağacı gövdeleri ve küçük kaya parçaları yerde yayılmıştır. Aralarındaki körpe kayın ağaçları ise ışığa doğru uzanmaktadırlar. Zemin katta ise çevrelerini saran sudadan bir kuşak yakamoz etkisi uyandırarak kayın ağaçlarına gümüş bir çerçeve olmaktadır.

Jakob-Kaiser-Haus'un Spree nehrine bakan görünüme İsraili sanatçı Dani Karavan'ın şehir planlama tasarımı damgasını vurmuş bulunmaktadır. Tasarımını yaptığı ve Spree nehri parkurunun karşısında bulunan dış avlu güvenlik nedenlerinden ötürü her ne kadar kitli kalmak zorunda olsa da sanatçı parmaklık ya da korkuluk yerine bir metre yüksekliğinde cam plakalardan sınır çizmeyi yeğlediği için en azından görsel olarak büyük oranda bir şeffaflık sağlanmış

olmaktadır. Avlu alanından çıkarak cam plakaların altından süzülen ve kısmen bitki tabakasından, kısmen metal yüzeylerden kaynaklanan zemin şekilleri oluşuyor. Bu şekilsel düzenleme ile içerik arasında doğru orantılı bir denklem kurulmuş; 19 cam plakanın her birinde Anayasada yer alan temel haklardan biri 1949 yılında yazılmış oldukları haliyle okunabiliyor. Temel hakları ifade eden bu 19 madde, bir zamanlar Doğu ile Batı'yı birbirinden ayırmış olan Spree nehrinin tam kenarında Alman demokrasisinin Bonn'da kuruluşunun zor yıllarını hatırlatıyor.

Ressam Ulrich Erben Bina 3'ün günışığı alan merdivenliğini daire şeklindeki ve her birinin arka yüzü mavi, kırmızı, yeşil ya da sarı rengine boyanmış olan cam plakalarla dekore etmiş. Dörder cam daire diyagonal bir desene göre dağıtılarak gri brüt beton duvara yerleştirilmiş. Camların bir yukarda, bir aşağıda oluşu, renkleri ve daire şeklinde oluşları dik açılı kapı ve duvar alanlarının sürekli tekrarına karşı hareketliliğin ve renkliliğin neşeli hafifliğini ve canlılığını vurguluyor.

Ulrich Erben
isimsiz
2001
Bina 3, merdiven sahanlığı

Dani Karavan
Anayasa 49
1998/2003
Spree nehri
parkuru

Bahçe mimarları WES & Partner Bina 4 ve 8'in iç avlularının tasarımını üstlenmişlerdir. Çevrelerinde çam ağaçları ve diğer bitkiler, ışıklandırılmış cam elyaf sopalar ve küçük kaya parçaları olan ve su doldurulmuş havuzlar avlulara Japon bahçelerinin havasını veriyorlar. İnşaat tekniği açısından gerekli olan hava değişimini yapan borular rafine bir şekilde bir merdiven heykeline dönüştürülmüş. Dresdenli sanatçı Matthias Jackisch'in bir taş heykeli 4 ve 8 numaralı binaların merdivenliği arasında bağ-

lantı kuruyor. Dorotheenstrasse'nin her iki tarafındaki Bina 4 ve 8' in koridor pencerelerinin ardında bir kaya parçasının birer yarısını dört parçaya kesilmiş ve dört kata dağıtılmış olarak görebiliyorsunuz. Taşın tüm parçalarının birbiriyle olan bağlantısı ancak Dorotheenstrasse tarafından bakıldığı zaman görülebilmektedir. Sanatçı „performatif heykel Augenstein“ adını verdiği eseri, bir İsveç taş ocağında keşfedilen bir kaya parçası ile başlayan bir sürecin sonucu olarak görmektedir. Matthias Jackisch taşı oradan alarak Rügen üzerinden Neuruppin'e seyahat etmiştir.

Taş orada kesilip işlem gördükten sonra gemi ile Spree nehri kıvrımına getirilmiştir. Şimdi bu ağır taş parçaları koridor katlarının tavanlarından aşağı sarkarak büyük buzul çağının büyüleyici manzaralarını hatırlatıyorlar. Bina 4 ve 8'in merdiven sahanlıklarında Könlü sanatçı Astrid Klein aşağı ve yukarı doğru olmak üzere merdivenlerin yönünü takip eder etkisi uyandıran bir yerleştirme oluşturmuş. Neon boruların üstünde Thomas Hobbes'in

Matthias Jackisch Augenstein 1998–2001 Bina 4 ve 8'in merdiven sahanlığı

WES & Partner
2003
Bina 4, Avlu

„Leviathan“ (1651) eserinden yapılan alıntılar görülüyor. Siyasi felsefesinde Hobbes bir topluluğun kuruluşu ve korunması için antlaşma ile belirlenen düzenlemeler gereksinimi olduğunu ifade ederek bir toplumda barış ve adaletin sağlanması için hangi şartların yerine getirilmesi gerektiğini irdelemiştir. Bina 7'nin iç avlusu için Danimarkalı sanatçı Per Kirkeby tarafından boyu dört kat yüksekliğinde ve tuğladan örülmüş olan bir duvar oluşturmuştur. İçinde pencere delikleri olan duvar, bir nevi duvarın

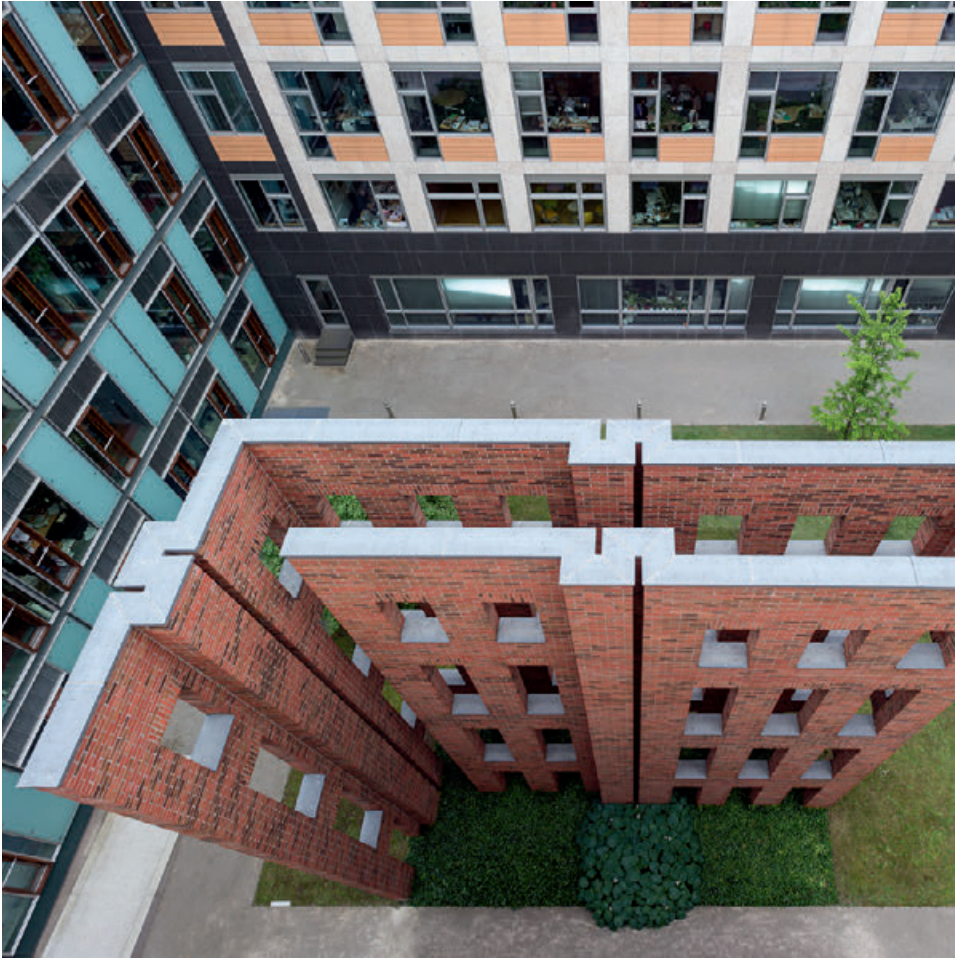
önünde duvar olarak eski binanın beyaz cilalı yangın duvarının karşısında duruyor. Sanatçı ışık ve gölge etkilerini kullanarak ve amaçsız mimari modeli oluşturarak eserle mimari arasında karşılıklı etkileşimin belirlediği bir sanat sergiliyor.

Bina 5 ve 6'da sanatçılar Lili Fischer ve Hans Peter Adamski tüm katlarda bulunan ışık girişlerini ele almayı görev bilerek bunları değerlendirmişler. Önceleri Kölnlü sanatçı birliği „Mülheimer Freiheit“ („Mülheim Özgürlüğü) üyesi olan Adamski gölge sanatına benzer şekilde kendi içinde burgulu şeritleri dinamik bir şekilde duvarın üzerinden

geçirerek mekansallığın görsel yanılması ile oynuyor. Lili Fischer „Güzellerin Kongresi“ (S.132) eserini sergiliyor. Su perilerinin ve diğer benzeri varlıkların profillerinin duvar üzerinde uçar gibi yükseldiği eser izleyicilerin güzellerin dansına katılmaya davet edildiği ve beyaz perde arkasında gölge olarak görülür bir şekilde sanatçının yardımını ile alımlı bir şekilde hareket etmeyi öğrendikleri performansları hatırlatıyor.

Astrid Klein
İsimsiz
1997
Bina 4 ve 8'in
ortak merdiven
sahanlığı

Per Kirkeby
İsimsiz
2000
Bina 7, Avlu

Bina 6'nın avlusuna İngiliz sanatçı Antony Gormley'in eseri olarak su doldurulduğu için avluya çapraz bir şekilde kurulmuş küçük bir köprü üzerinde yürüyerek girilebiliyor. Binanın yan duvarlarında duvara dik açı oluşturacak şekilde duran ve sanki duvara tırmanmak istercesine gökyüzüne bakan dökme demir insan figürleri göze çarpıyor. Heykellerin aksi suda yansıyor. Bu yerleştirmeden ötürü avlu kendine has bir canlılık kazanıyor: Heykeller mekana insan boyutunu kazandırırken,

duvara dik açı oluşturarak avluya yatay duruşlarının yarattığı şaşkınlık, izleyicinin bunun dışında hayat olmayan mekanı irdelemesine yol açıyor: Gormley bu şekilde heykellerinin insanların tekrar çevreleri ile aralarında fiziksel ve mekansal bir ilişki kurmalarına neden olması gibi bir sosyal amacı olduğunun altını çizmiş oluyor. Bina 5'in girişi Jürgen Klauke'nin eseri olan parlayan mavi camları ile göze çarpıyor. Mavi zemin üzerinde beyaz çizgiler soyut bir desen çiziyor. Jakob-Kaiser-Haus'da eserleri satın alınmış olan sekiz sanatçı daha temsil edilmektedir. Binaların

her birinin mimarisi ne kadar farklı ise sanatçıların yorumları ve sergiledikleri duruşları da bir o kadar bireysel ve özel ifade bulmuştur. Dolayısıyla Jakob-Kaiser-Haus, parti gruplarının merkezi binası olarak sınıfsal düzeyde de parti gruplarının farklı ama her zaman birbirini tamamlayan ve canlandıran siyasi görüşleri ile sanatçıların duruşlarında ortak olanla özel olanı yansıtmaktadır.

Lili Fischer
Güzeller
Kongresi 2002
Bina 6 ve 7

Antony Gormley
Durur ve Yıkılır
2001
Bina 6, Avlu

Diğer Federal Meclis binaları

Reichstag binası ve Federal Meclis'e ait üç yeni binanın dışında parlamento semtinde göze çarpan başka diğer binalar da bulunmaktadır. Bunlardan bazılarını burada tanıtıyoruz.

Parlamento semtinin uzantıları

Unter den Linden 50 ve Unter den Linden 71 adresindeki binalar da Federal Meclis'e ait binalardır. Brandenburg Kapısı'nın hemen arkasında yer alırlar ve parlamento semtinin uzantısı sayılırlar. Bu iki binanın isimleri 2017 yılında, Nasyonsosyalistlerin çıkardığı 23 Mart 1933 tarihli Yetkilendirme Yasası'nın yıldönümü vesilesiyle verilmiştir.

Otto-Wels-Haus

Günümüzde Otto-Wels-Haus adını alan binayı 1960'lı yıllarda mimarlar Emil Leibold, Herbert Boos ve Hanno Walther kurmuşlardır. DDR zamanında Dış Ticaret Bakanlığı'nın yer aldığı bina 1990'lı yıllarda mimarlık büroları Brands, Kolbe ve

Wernik tarafından geriye sadece çelik betonarme iskelet konstrüksiyon kalacak şekilde tamamen yeniden yapılandırılmış ve bugünkü haline kavuşturulmuştur. Milletvekillerinin ofislerini barındıran Otto-Wels-Haus binasının bulvara bakan tarafında restoran olarak kullanılan ikişer katlı dükkan mekanları vardır. Yapı soğuk ve modernist tarzda olup temsili özelliği nerdeyse ikinci planda kalmaktadır. Tek tek stil özellikleri İtalyan neo klasik dönemini andırmaktadır.

Binaya adını veren SPD'li politikacı ve parti başkanı Otto Wels (1873-1939) Weimar Büyük Millet Meclisi ve Reichstag üyesiydi. 23 Mart 1933'da Reichstag meclisinde yaptığı ünlü konuşmasında Nasyonsosyalistlerin tüm sindirme girişimlerine rağmen Yetkilendirme Yasası'na karşı tavrı almıştı.

Konuşmasından sonra yapılan oylamada SPD parti meclis grubunun tamamı Parlamentonun etkisini kendi elleriyle ortadan kaldırdığı bu yasaya istisnasız bir şekilde red oyu kullanmıştır

Matthias-Erzberger-Haus

Unter den Linden 71 adresli bina ise önceden DDR Halk Eğitim Bakanlığı'na aitti. Federal Meclis daha 1990'lı yılların ortalarında Gehrman Consult GmbH + Partner KG şirketini binanın yeniden yapılandırılması için görevlendirmiştir. 1961 yapımı çelik betonarme konstrüksiyona sanayi ürünü prefabrik montaj öğeleri ile kare kutulardan oluşan sade bir dış cephe kazandırılarak neoklasik stilde bir yapı olarak bulvar ile bütünleşmesi sağlanılmıştır.

Bina, Zentrum Partili politikacı ve Alman İmparatorluğu'nun Maliye Bakanı Matthias Erzberger'in (1875-1921) adını almıştır. Matthias Erzberger Alman İmparatorluğu, İngiltere ve Fransa arasında varılan ve Birinci Dünya Savaşı'nın çatışmalarına son veren Compiègne Ateşkes Anlaşmasını imzalayan kişidir. Daha sonra İmparatorluğun Maliye Bakanı olarak en önemli finans reformlarından birini kabul ettirmiştir. 1921 yılında sağcı terörist bir örgütün suikastçıları tarafından katledilmiştir.

Wilhelmstrasse 65 adresindeki ofis binası

1970'li yıllarda inşa edilen bina DDR Dışişleri Bakanlığı'na ait ofislerin bulunduğu binaydı. Temelden yenilenerek Federal Meclis'in uzun vadeli kullanımına uygun hale

dönüştürüldü. Ofis binası, mimarlık bürosu „Lieb + Lieb Architekten“ tarafından yapılan plan doğrultusunda tamamen tadilatın geçerek yenilendi. Cam dış cephe geçirilen binanın bulunduğu parlamento semtindeki ana yol kavşağına modern bir ifade kazandırması amaçlanmıştır. Daha 1990'lı yıllarda orada federal Meclis yönetiminin ofisleri bulunmaktaydı. Artık milletvekillerinin ofisleri için tahsis edilmiş olan binanın diğer parlamento binalarının yükünü hafifletmesi öngörülmüştür. Berlinli sanatçı Gunda Förster'in tasarlamış olduğu bir yeraltı yaya geçiti Wilhelmstrasse 65 adresindeki binadan Jakob-Kaiser-Haus'a geçişi mümkün kılıyor. Bu şekilde milletvekilleri ve çalışanların diğer parlamento binalarına geçiş mesafeleri kısalmış oluyor.

Helene-Weber-Haus ve Elisabeth-Selbert-Haus

Federal Meclis binaları olarak parlamento idaresinin ofislerine ayrılmış olan iki binaya 2017 yılında Federal Almanya Anayasası'nın ilan edildiği 23 Mayıs vesilesiyle “Anayasa'nın Anneleri” diyebileceğimiz iki önemli kadının ismi verildi. Böylece Almanya Federal Meclisi bu iki kadının Almanya tarihindeki siyasi başarısını, Nasyonsosyalistlere karşı direnişini ve kadın erkek eşitliği için verdiği mücadeleyi anmaktadır.

Dorotheenstrasse 88 numaradaki bina artık Helene-Weber-Haus adını aldı. 1881 doğumlu Helene-Weber Wiemar Büyük Millet Meclisi ve Reichstag üyesiydi. Ayrıca Zentrum Partisi'nin meclis grubundan en son ana kadar Hitler'in Yetkilendirme Yasası'nı engellemeye

Temelden yenilendi ve ekleme yapıldı: Wilhelmstraße 65 adresindeki federal meclise ait bina.

çalışan ender üyelerinden. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra CDU partisini temsilen Parlamenter Kurul'a seçilerek Anayasa çalışmalarına katıldı. 1949'dan vefat ettiği 1962 yılına kadar Almanya Federal Meclisi Üyesi oldu. Unter den Linden 62-68'de Elisabeth-Selbert-Haus bulunmaktadır. İsim annesi 1896 doğumlu sosyal demokrat ve hukukçu Elisabeth Selbert oldu. Elisabeth Selbert, Reichstag'a girmek üzere milletvekili adayı olmuş, bu girişimi başarısızlıkla sonuçlandıktan sonra Nasyonsosyalistlerin yoğun muhalefetine rağmen Berlin Yüksek

Mahkemesi nezdinde avukatlık yapma hakkını elde etmiştir. "Erkekler ve Kadınlar eşittir" cümlesi ile tarihe geçmiştir: Selbert, Parlamenter Kurul üyesi olarak bu cümlenin, başarısızlıkla sonuçlanan önceki oylamalardan sonra 1949 yılında Anayasa'ya alınmasını kabul ettirmiştir. Elisabeth-Selbert-Haus Federal Meclis idaresinin belli bölümlerinin yanı sıra Federal Şansölye Willy-Brandt-Vakfı'na da ev sahipliği yapmaktadır. Federal devletin partiler üstü ve belli siyasetçilerin anısına kurulmuş vakıflarından biri olarak Federal Meclis tarafından kurulan Vakıf, SPD politikacısı Brandt'ın özellikle Alman halkının barış, özgürlük ve birliğine olan katkılarının anısını canlı tutmayı amaçlamaktadır.

Federal Meclis için bir çocuk yuvası

Federal Meclis çalışanlarının çocukları için 1999'da tamamlanmış olan çocuk yuvası (S. 134/135) Paul-Löbe-Haus'un kuzeyinde bulunmaktadır. Açılan yarışma sonucunda Viyanalı mimar Gustav Peichl tarafından tasarlanmış olan yuva Spree nehrinin hemen kenarında olup, binası "Federal Kuşak" limanına demir atmış ve şıklığıyla salınan bir gemiyi andırmaktadır. Güçlü renkler, basit geometrik figürler ve farklı öğelerle oynanmış olan yuva binası, çocukların zengin hayalgücünü yansıtan dünyalarına atıfta bulunuyor. Çatıdaki iri ikiz bilyeler göze çarpıyor – bunlar çocukların öğle uykusuna yatabildikleri küçük yatak odalarıdır.

Temelden restore edildi: Wilhelmstraße 65 adresindeki federal meclise ait binanın içine bir bakış.

Enerji ve teknik

Reichstag binası ve çevresindeki federal meclis binaları başlı başına bir ekolojik sistem oluşturmuştur. Enerji tasarrufu ve çevre dostu teknolojilerde varılan en son aşamayı yansıtan sistemler kozumuzdur.

Ekoloji önemle vurgulanır

Reichstag binası

Reichstag binasının kubbesinden Genel Kurul Salonu'na doğru inen koni şeklindeki yapının üzerindeki 360 ayna güneşini gözü almayacak şekilde Salona yönlendirerek yapay ışıklandırma için daha az elektrik ihtiyacı olmasını sağlıyor. Diğer taraftan koni, Genel Kurul'da tüketilen havayı kubbenin dışı açılan ağızından açık havaya veriyor. Temiz hava da enerji tasarrufuna uygun bir yöntemle büyük ve daha eski Reichstag binasında öngörülmuş olan hava tünellerinden yönlendirilerek gerekli ısı ve nem oranı sağlanmış bir şekilde halıdan Salona iletiliyor.

Işık ve atık havanın geçtiği hunide aynı zamanda ısı geri dönüşüm tesisi de bulunmaktadır. Bu tesis sayesinde atık havada bulunan enerji binanın ısıtılması için kullanılmaktadır. Ve en nihayetinde binanın güney çatısında bulunan 200 metrekarelik büyük olan fotovoltaik tesisi emisyonuz elektrik kaynağı hizmetini vermektedir. Paul-Löbe-Haus ve Jakob-Kaiser-Haus'un çatılarında da benzeri donanımlar bulunmaktadır. Enerjinin akılcı ve çevre dostu bir şekilde kazanılması ve kullanılması tasarımının ana ögesi parlamento semtindeki kojenerasyon sistemidir. Motorlarının yakıtı kolza yağından elde edilen biyodizeldir. Birleşik Güç-Isı-Soğuk Hava sisteminin elektrik üretimi sürecinde oluşan atık ısı parlamento

binalarının ısıtılması ve soğutulması için kullanılmaktadır. Güç tesisleri bu teknoloji sayesinde genelde toplam enerji ihtiyacının yüzde 80'ini karşılayabilmektedirler. Bunun da ötesinde, kullanılan atık ısı soğuk hava üretimi için absorbe eden soğutucu makina tesisinde, ya da özellikle de yaz mevsiminde sıcak su olarak toprağın altında 300 metre kadar derinlikte depolanarak kışın sisteme geri besleme yolu ile tekrar tabi tutulabiliyor. Bir diğer su deposu toprağın 60 metre kadar altında kış mevsiminde edinilen soğuk havayı depolama hizmetini görüyor. Bu zemin suyu yaz mevsiminde binaların soğutulması için kullanılıyor. Atık ısının

kullanımı sayesinde ve toprak altındaki depolarla bağlantılı olarak kojenerasyon sistemi diğer sistemlerden daha verimli olmaktadır. Böylece Federal Meclis binalarında uygulanan bu sistem ve diğer enerji tasarrufunu sağlayan teknolojiler sayesinde zararlı madde salınımı da önemli derecede azaltılmaktadır.

Paul-Löbe-Haus

Tüm parlamento binaları gibi Paul-Löbe-Haus da yenilikçi ve çevre dostu bina teknolojisi ile donatılmış bulunmaktadır. Örneğin kojenerasyon sisteminde sadece yenilenebilir birincil enerji kaynakları kullanılarak birleşik güç-ısı sistemi sayesinde daha ekonomik

davranılmakta ve daha az zararlı madde salınımı olmaktadır. Federal Meclis ve federal hükümet tarafından öngörülen enerji tasarruf tasarımını uygulamak için teknolojik planlama sorumluları Paul-Löbe-Haus için güneş enerjisi modülleri büyük kafesli çatı mimarisine uygun olan, aynı zamanda doğrudan gelen güneş ışınlarına karşı gölgelik görevini de yerine getiren ve 3230 metre kare alan kapsayan bir fotovoltaik tesisi geliştirmişlerdir. Hücreler tarafından fotovoltaik sistemine göre üretilen elektrik nitekim elektrik enerjisi gereksiniminin sadece bir kısmını karşılayabilmektedir. Ana elektrik üretimi kojenerasyon sistemine göre üretilmeye devam etmekte ve en yoğun ihtiyaç zamanlarında ise kamu şebekesinden sağlanmaktadır.

Teknolojik olarak ayrıca Paul-Löbe-Haus parlamento semtinin 500 metre uzunluğundaki yeraltı sistemine olan iletişiminin de dile getirilmesi gereklidir. Bu şekilde Reichstag binası ile Paul-Löbe-Haus, Marie-Elisabeth-Lüders-Haus ve Jakob-Kaiser-Haus olmak üzere diğer üç parlamento binası arasında bağlantı kurulmuştur. Ortak giriş ve çıkış yolu ile Almanya'da eşî olmayan tünel sistemi sayesinde parlamento işleyişinde gerekli olan malzemeler yeraltından, dolayısıyla yeryüzündeki sokakların yükünü hafifleten bir şekilde ulaştırılmaktadır.

Işık ve hava : Reichstag binasının kubbesindeki huni günışığını Genel Kurul Salonu'na yönlendirerek atık havayı yukarıya açık havaya vermektedir.

Marie-Elisabeth-Lüders-Haus

Federal Meclis binaları için geliştirilmiş olan akıllı enerji tasarımından Marie-Elisabeth-Lüders-Haus da faydalanmaktadır. Reichstag binasında ve Paul-Löbe Haus'da bulunan iki kojenerasyon sistemi elektrik ve ısı üretimini gerçekleştirmektedirler. Marie-Elisabeth-Lüders-Haus da parlamento binalarındaki birleşik teknoloji üst yapı çatısı altında bulunduğu için çevreye verdiği yük asgari düzeydedir.

Jakob-Kaiser-Haus

Jakob-Kaiser-Haus'un birinci bodrum katından yeraltından Reichstag binasına erişimi sağlayan bağlantı tüneline, oradan Dorotheenstrasse'nin altından Jakob-Kaiser-Haus'un diğer bölümlerine ulaşımı sağlayan yer altı geçitine varırız. Her yer aydınlıktır. 26 metre yükseklikteki camdan çatı katından aşağıdaki birinci bodrum katına kadar. Bu katın altında ise sipariş teslimatını gerçekleştiren trafik için öngörülmüş olan tedarik yolları ve yeraltında bulunan otoparkın bulunduğu ikinci bodrum katı vardır. Jakob-Kaiser-Haus'un bina içi havalandırması rafine enerji tasarruf sistemleri ile sağlanmaktadır. Günün

farklı saatlerine ve bulunulan yere göre hep yeni ve büyüleyici ışık yansımaları oluşturan cam yapılanma sayesinde karşılanması gereken ısıtma enerjisi talebi oldukça sınırlıdır. Beton ögelerin içinden geçen su dolaşımı sayesinde mevsimine göre ısı ya da soğuk hava depolanmakta ve talep üzerine dağıtılabilmektedir. Ayrıca toplam depo hacmi 728000 metreküp olan yapılar Reichstag binasının ön meydanın derinlerindeki yeraltı ısı ve soğuk hava depolarına ve komşu biyodizel tesisine bağlantılıdır.

Yön belirleyici: Parlamento semtinin enerji tasarrufu sağlayan ve çevre dostu teknoloji için tedarik hatları.

Tek bakışta Federal Meclis'in görevi ve yapısı

„Ulusun Forumu“ olarak Federal Meclis kamuya açık tartışma ortamının yeridir. Fakat parlamenter çalışmanın büyük bir bölümü milletvekili ofislerinde ve parti grubu ile Komisyon salonlarında gerçekleşir. Orada neler olduğunu bu kısa özet anlatıyor.

Federal Meclis – Konuşma ve çalışma parlamentosu

Federal Meclis'in görevleri

Federal Meclis federal düzeyde üyeleri, yani milletvekillerinin doğrudan seçildiği tek kurumdur. Milletvekilleri bütün hal- kın vekilleridir ve genel, doğrudan, özgür, eşit ve gizli seçimler sonucunda görev ve talimata bağlı olmayıp sadece vicdanlarına uymakla yükümlüdürler. Federal Meclis'in ana görevlerinden biri yasa koyucu görevidir: Sadece Federal Meclis federal düzeyde Almanya'da tüm insanlar için bağlayıcı olan yasaları çıkartabilir. Federal Meclis ayrıca Şansölyeyi (Federal Başbakan) seçer. Böylece hükümetin başı doğrudan parlamento tarafından seçilir. Federal Cumhurbaşkanı seçiminde

de parlamenterlerin doğrudan oy hakkı vardır. Bunun ötesinde Federal Meclis diğer önemli görevlerin dağıtımında da katılımda bulunur.

Demokratik bir devlette parlamentonun klasik görevlerinden biri hükümetin kontrolüdür. Bu, Federal Meclis'in yıllık bütçe ve plan yasası ile devletin gelir ve giderlerini tesbit eden bütçe ve plan hak- kından başlar.

Federal hükümet bunun ötesinde Federal Meclis'i düzenli aralıklarla planla- rı ve amaçları üzerine bil- gilendirmek zorundadır. Tek tek milletvekilleri ve parti grupları hükümete yazılı sorular yöneltebilir- ler. Federal Meclis'te ön- görülmüş olan ve hükü- mete soruların yöneltil- eildiği gündem maddeleri ve „soru saatleri“ kapsa- mında hükümet temsilci- leri milletvekillerinin so- rularını doğrudan yanıtla- mak zorundadırlar.

Federal Meclis hükümete yönelik bir diğer kontrol işlevini Federal Meclis ta- rafından silahlı kuvvetlere yönelik parlamenter kont- rolle görevlendirilmiş olan Askeri Konular Görevlisi üzerinden de yerine getirir. Askeri Konular Görevlisi parla- mentoyu ordunun duru- muna dair bilgilendirir ve temel hak ihlallerini inceler.

Kontrol etme amaçlı bir diğer önemli araç muhte- mel suistimalleri aydınlat- ma amacıyla kurulan Araştırma Komisyonları uygulamasıdır.

Yasalar nasıl oluşur

Yasa tasarıları Federal Meclis'te genelde (okuma olarak adlandırılan) üç görüşmeden geçer. Birinci okumada milletvekilleri yasa tasarısı ile ilgili siyasi hedefleri tartışırlar.

Tartışma sonrasında tasarı görüşülmek üzere Komisyonlara sevk edilir. Yasa çalışmalarının en büyük bölümü burda gerçekleşir. Komisyonlarda milletvekilleri siyasetin belli bir alanına odaklanırlar. Genel Kurul için çoğunluğu sağlayabilecek karar önerileri hazırlarlar. Yasa tasarısı Komisyon tarafından üzerinde çalışılarak hazırlanan haliyle Genel Kurul önünde ikinci okumada ele alınır. Görüşmelerin bu aşamasında her milletvekili diğer değişiklik önerilerinde bulunabilir. Üçüncü okumada yasa tasarılarına değişiklik önerileri ancak bir parti grubu tarafından ya da milletvekillerinin en azından yüzde beşinin talebi üzerine

meclise sunulabilir. Fakat bunlar ancak ikinci okumada değiştirilmiş olan ya da tasarıya yeni eklenen hükümler konusunda olabilir. Üçüncü okumanın tamamlanmasından sonra Federal Meclis yasa tasarısını oylamaya koyar. Yasa kabul edildikten sonra Eyaletler Meclisi'ne sevk edilmek zorundadır. Onay gerektiren yasalarla itiraz hakkı olan yasalar şeklinde uygulama farkı vardır. Eyaletler Meclisi onay gerektiren bir yasaya onayını vermezse yasa koyma teşebbüsü başarısızlıkla sonuçlanmış olur. İtiraz etme hakkı olan yasalarda federal Meclis belli şartlar altında Eyaletler Meclisi'nin yapmış olduğu bir itiraza rağmen kararında ısrarlı olabilir. Eyaletler Meclisi ile Federal Meclis arasında anlaşmazlıklarda Uzlaştırma Komisyonu uzlaşşı sağlamakta görevlidir.

Parti gruplarının çalışmaları

Parti grupları parlamenter çalışmanın önemli kilit noktalarıdır. Bir partinin tüm milletvekillerinin ya da CDU/CSU partilerinde olduğu gibi kardeş partilerin biraraya gelmesi sonucunda büyüklük ve bileşimleri açısından genel seçimlerin sonucunu yansıtır. Bir parti grubunun oluşması için Federal Meclis Üyeleri'nin en azından yüzde beşinin bir araya gelmesi gereklidir. Parti gruplarının geniş bir hareket alanı bulunur. Federal Meclis'in kararlarını hazırlarlar ve bunun için Komisyonların çalışmalarına eşlik eden çalışma grupları oluşturur, çalıştaylar düzenlerler. Örneğin yasa tasarıları ya da önerileri ancak bir parti grubu ya da mecliste bulunan toplam milletvekili

Tasarıdan Yasa-ya: Yasa tasarıları sadece federal hükümet, Eyaletler Meclisi, ya da sayıları bir parti grubu oranına denk oranda milletvekili tarafından sunulabilir.

Evet, Hayır,
Çekimser:
Koyunların
Sıçraması
yöntemi özel
bir oylama
biçimidir.

Kesin randevu sistemine göre yoğun bir program

sayısının en azından yüzde beşinin bir araya gelecek talep etmesi üzerine Meclise sunulabilmektedir. Büyük ve Küçük Soru Önergesi gibi belli soru yöneltme hakları, ismen oylamaya gidilmesi ya da güncel Saat gibi uygulamalar için de ancak parti gruplarının (ya da parti grubuna eşdeğer sayıda parlamenterlerin) başvuru hakkı vardır. Akil İnsanlar Kurulu tartışma konuları ve sürelerini kararlaştırdıktan sonra kimin ne kadar bir süre Genel Kurul'da konuşabileceğine de parti grupları karar verir. Parlamenter çalışmada örneğin Komisyon üyelerinin ve Başkanları'nın belirlenmesi gibi birçok konuda kararlar parti gruplarının güç dağılımına göre verilir.

Parlamenter çalışmanın pürüzsüz işleyişi için net bir yapısı ve kesin bir takvimi olan oturum haftası programının olması gereklidir. Yıllık oturum haftası sayısı 20 kadardır. Milletvekilleri bunlara katılmak üzere Berlin'e gelirler. Oturumların olduğu günlerde katılım zorunludur. Oturum haftasının başında parti gruplarının yönetim kurulları ve parti grupları ile partinin her bir eyaletten çıkardığı milletvekillerinin biraraya geldiği eyalet grupları, çalışma toplulukları, çalışma birlikleri ve çalışma grupları toplanırlar. Salı öğleden sonraları parti grup toplantıları yapılır. Çarşamba günleri Komisyonlar toplanır, öğleden sonra gündemde hükümete soru yöneltme, soru sorma saati ve gerekli olursa Güncel

Saat maddelerinin olduğu Genel Kurul oturumu başlar. Perşembe günleri gece geç saatlere kadar Genel Kurul toplantıları olur. Çok sayıda yasa tasarısı, soru önergesi ve hükümetin verdiği yanıtlar, görüş bildirimleri, konuşma ve rapor milletvekillerinin masalarından sadece oturum haftalarında geçmez. Bunların meclis yayını olarak sayısı tek bir seçim dönemi başına 12.000'i geçer. Hepsinin okunması, işlem görmesi ve çalışma gruplarında ve Komisyonlarda görüşülmesi gerekir. Bir çoğunun Genel Kurul'da görüşülerek karara bağlanması gerekir. Oturum haftasındaki kesin randevuların yanı sıra milletvekillerinin bir çok diğer yükümlülüğü daha bulunur. Bunlar arasında parlamenterler gruplarının görüşmeleri, paneller, basınla

Yasa tasarıları, Karar önerileri, Dilekçeler: Her seçim döneminde 12.000'den fazla Meclis Yayını basılır.

Yoğun Çalışma Planı: Genel Kurul oturumlarının yanı sıra milletvekillerinin katıldığı çok sayıda Komisyon toplantısı, eyalet ve çalışma grubu toplantıları ve parti grubu toplantıları vardır.

görüşmeler, dernek ve birlik temsilcileri ile ya da seçim bölgelerinden ziyaretçiler ile görüşmeler gibi yükümlülükler vardır. Oturum haftası olmayan zamanlarda milletvekilleri çoğunlukla seçim bölgelerinde olurlar.

Federal Meclis yönetimi ve koordinasyonu

Parlamentonun başında Federal Meclis Başkanı gelir. Meclis Başkanı Federal Meclisi temsil eder ve Federal Cumhurbaşkanı'ndan sonra protokolde devletin iki numarasıdır. Federal Meclis Başkanı Federal Meclis'in başındadır, parlamentonun haklarını korur, dışa temsil eder ve Federal Meclis yönetiminin tüm çalışanlarının en üst amiridir. Kendisi (ya da vekillerinden biri) Genel Kurul oturum-

larını yönetir, oturumları açar ve kapatır, gündem maddelerini belirtir ve konuşmacılara söz hakkı verir. Meclis Başkanı toplu olarak oturumlar esnasında parlamenter düzenin yerine getirilmesini sağlar. Federal Meclis Başkanlık Divanı ve Akil İnsanlar Kurulu Federal Meclis Başkanı'na çalışmalarında destek sağlar. Her parti grubunun en azından bir üyesi ile temsil edildiği Başkanlık Divanı oturum haftalarında Meclis'in yönetimiyle ilgili konuları görüşmek üzere düzenli olarak bir araya gelir. Bu toplantılarda Federal Meclis'in yönetiminin başında olan Almanya Federal Meclisi Direktörü de hazır bulunur. Başkanlık Divanı federal Meclis yönetiminin üst düzey devlet memurları ve sözleşmeli memurlarının özlük konularında ve önemli sözleşmelerin imzalanmasında söz hakkına sahiptir.

Akil İnsanlar Kurulu Başkanlık Divanı Üyeleri'nden ve parti grupları tarafından meclisteki güç dağılımı oranına göre belirlenen diğer 23 üyeden oluşur. Akil İnsanlar Kurulu'nun toplantılarına ayrıca federal hükümetin bir temsilcisi katılır. Akil İnsanlar Kurulu Federal Meclis'in en önemli koordinasyon kuruludur. Federal Meclis'in içişleri konularında karar verir ve oturum haftalarının tarihleri ile Genel Kurul'daki görüşmelerin gündemini ve sürelerini belirler. Bunun ötesinde Akil İnsanlar Kurulu Federal Meclis için önemli olan tüm konuların, örneğin federal hükümetle olan ilişkiler açısından olsun, ya da Meclis oturumunu yöneten bir Başkanın aldığı önlemlere yönelik eleştiriler olduğunda bunların ifade edilebileceği bir kuruldur.

Yönetim düzeyi: Federal Meclis Başkanlık Divanı parlamentoyu ilgilendiren konuları görüşmek üzere her oturum haftasında bir araya gelir.

Kamuya açık
tartışma yeri:
Reichstag bina-
sındaki Genel
Kurul Salonu.

DB S U

Hauptbahnhof

27

Friedrich-List-Ufer

Losendamer Ufer

Margarete-Steffin-Strasse

Charitestrasse

Linienstrasse

Schumannstrasse

Reinhardtstrasse

Marienstrasse

Spree

Bundesministerium für Bildung und Forschung

Kapelle-Ufer

Reinhardtstrasse

Bundespressekonferenz, Pressehaus

Adele-Schreiber-Krieger-Str.

Otto-von-Bismarck-Allee

Konrad-Adenauer-Strasse

Linienstrasse

Schiffbauerdamm

Bundeskantleramt

Bundestag

Paul-Löbe-Allee

Platz der Republik

Reichstagsufer

Reichstagsufer

Heinrich-von-Gagern-Strasse

Scheidemannstrasse

1

2

7

Dorotheenstrasse

Dorotheenstrasse

Bismarckstr.

3

5

Allee

Mitzhak-Kobina-Strasse

Straße des 17. Juni

Brandenburg Tor

Ebertstrasse

7

Wilhelmstrasse

25

24

6

17

16

22

20

Unter den Eichen

Unter den Eichen

S U X
Brandenburg Tor

Pariser Platz

21

23

Behrenstrasse

Coco-Berliner-Strasse

Wilhelmstrasse

Hannah-Arendt-Strasse

Ebertstrasse

Hannah-Arendt-Strasse

Wilhelmstrasse

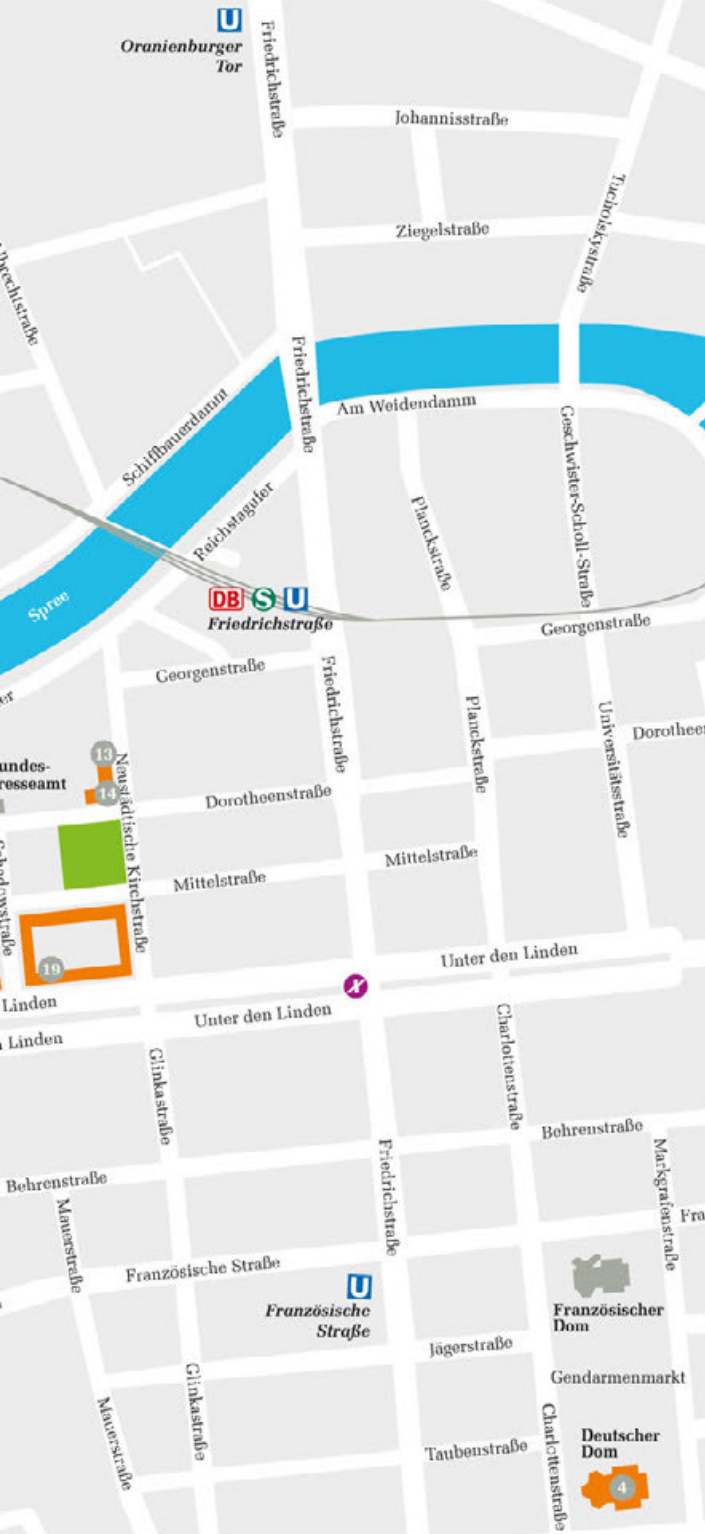
Federal Meclis gayrimenkulleri

- 1 Reichstag binası Genel Kurul bölümü, Platz der Republik 1
- 2 Eski Reichstag Başkanlık Sarayı, Friedrich-Ebert-Platz 2
- 3 Bunsenstrasse 2
- 4 Deutscher Dom, Am Gendarmenmarkt 1
- 5 Dorotheenstrasse 88
- 6 Dorotheenstrasse 93
- 7 Jakob-Kaiser-Haus, Dorotheenstrasse 100-101
- 8 Çocuk yuvası, Otto-von-Bismarck-Allee 2
- 9 Luisenstrasse 17
- 10 Luisenstrasse 35
- 11 Luisenstrasse 32-34
- 12 Marie-Elisabeth-Lüders-Haus, Adele-Schreiber-Krieger-Strasse 1
- 13 Neustädtische Kirchstrasse 14
- 14 Neustädtische Kirchstrasse 15
- 15 Paul-Löbe-Haus, Konrad-Adenauer-Strasse 1
- 16 Schadowstrasse 10-11
- 17 Schadowstrasse 12-13
- 18 Schiffbauerdamm 17
- 19 Otto-Wels-Haus, Unter den Linden 50
- 20 Elisabeth-Selbert-Haus, Unter den Linden 62-68
- 21 Matthias-Erzberger-Haus, Unter den Linden 71
- 22 Unter den Linden 74
- 23 Wilhelmstrasse 60
- 24 Wilhelmstrasse 64
- 25 Wilhelmstrasse 65
- 26 UES Giriş/Çıkış, Adele-Schreiber-Krieger-Strasse
- 27 Alt-Moabit 101

 Metro (U-Bahn)

 Hafif Ray Sistemi (S-Bahn)

 Havalimanı Ekspres Otobüsü (Expressbus TXL)

Almanya Federal Meclisi'ni Berlin'de ziyaret etmek isteyen ziyaretçi grupları ve münferit ziyaretçiler için diğerleri arasında aşağıda sıralı ücretsiz imkanlar sunulmaktadır:

- Oturum olmayan günlerde Genel Kurul Salonu'nun ziyaretçi tribününde federal Meclis'in görevleri, çalışma şekli ve bileşimi ile Reichstag binasının tarihi ve mimarisine ilişkin bilgilendirici sunum,
- Oturum günlerinde bir Genel Kurul görüşmesini bir saatlik ziyaret,
- Oturum olmayan günlerde bir milletvekilinin daveti üzerine bilgi edinme ziyareti,
- Bir milletvekilinin daveti üzerine Genel Kurul ziyareti,

■ Oturum olmayan günlerde Reichstag binasında Federal Meclis'in görevleri, çalışma şekli ve bileşimi ile Reichstag binasının tarihi ve mimarisine ilişkin rehber eşliğinde açıklamalı tur,

■ Hafta sonlarında ve resmi tatil günlerinde Reichstag binasında, Jakob-Kaiser-Haus, Paul-Löbe-Haus ya da MarieElisabeth-Lüders-Haus'da sanat ve mimari üzerine rehber eşliğinde tur,

■ Yabancı ziyaretçi gruplarına yönelik rehberli tur, talep üzerine farklı yabancı dillerde ,

■ Çocuklara özel günlerde altı ile 14 yaş grubu çocuklara özel rehber eşliğinde tur,

■ „Parlamentar Demokrasiyi oyunla öğrenmek“ başlıklı planlama oyunu, 10. ve üst sınıf öğrencilere yönelik.

Bizi ziyaret ediniz

Reichstag binası çatı teras katı ve kubbesi

Tüm imkanlar için başvuru gereklidir.

Federal Meclisi ziyaret etmek isteyenler online-kayıt sistemiyle www.bundestag.de/besuche sayfasından ziyaretçi kabul servisine başvuruda bulunabilir ya da posta yolu veya faks yolu ile kaydını yaptırabilir.

Deutscher Bundestag
Besucherdienst
Platz der Republik 1
11011 Berlin

Faks: +49 30 227-36436
www.bundestag.de
(„Besuchen Sie uns“
sekmesi)

Ziyaretçi kabul hizmeti
+49 30 227-32152 telefon
numarası altında genel
bilgiler sunar.

Kubbe ve çatı katı terası ücretsiz olarak gezilebilir. Fakat gezebilmek için önceden kayıt yaptırmak zorunludur. Randevu talebi için elektronik başvuru formu sunulmaktadır.

Kaydınızı faks ya da posta yolu ile de yapabilirsiniz. Deutscher Bundestag
Besucherdienst
Platz der Republik 1
11011 Berlin

Faks: +49 30 227-36436
Açılış saatleri:

Her gün saat 8–24
(son giriş yapma imkanı
saat 21:45)

Çatı katı bahçesi restoranı
her gün saat 9–16.30 ve
saat 18.30–24 arası
açıktır.

+49 30 226-29933 numaralı telefondan ya da berlin@feinkost-kaefer.de e-posta adresi altında rezervasyon yaptırabilirsiniz.

Bilgilendirici malzeme

Federal Meclis hakkında bilgileri telefonla ya da internet üzerinden sipariş verebilirsiniz:

Deutscher Bundestag
Öffentlichkeitsarbeit
Platz der Republik 1
11011 Berlin
Telefon: +49 30 227-33300
Faks: +49 30 227-36200
www.btg-bestellservice.de
infomaterial@bundestag.de

Dizin

Yayımlayan: Almanya Federal Meclisi, Halkla İlişkiler Bölümü

Koordinasyon: Robert Schönbrodt

Metinler: Kathrin Gerlof, Andreas Kaernbach, Carl-Christian Kaiser, Gregor Mayntz, Sönke Petersen, Georgia Rauer

Redaksiyon: Georgia Rauer, Berlin

Sayfa Düzeni: Regelindis Westphal Grafik-Design / Berno Buff, Norbert Lauterbach

İşlem: wbv media

Federal Meclis Kartalı: Müellif: Prof. Ludwig Gies, İşlem: 2008 büro uebele

Fotoğraflar: Kapak sayfaları, S. 25, S. 44 Almanya Federal Meclisi / Arndt Oehmichen;

S. 6/7 DBT/ Johannes Backes; S. 12 ullstein bild/ Katharina Hoppe; S. 13, S. 41, S. 51, S. 81,

S. 152 DBT/ Simone M. Neumann; S. 15, S. 90, S. 104, S. 105, S. 132 DBT/JUNOPHOTO/ Julia

Nowak; S. 19, S. 49, S. 66, S. 153 DBT/Marc-Steffen Unger; S. 21 DBT/ ideazione./ Sebastian

Fischer; S. 23, S. 28, S. 29 (© Gerhard Richter, 2018), S. 47, S. 63, S. 80, S. 82/83, S. 103, S.

113, S. 128, S. 133 DBT/ Jörg F. Müller; S. 30 (© Georg Baselitz, 2018), S. 34, DBT/Sylvia

Bohn; S. 31 (© VG Bild-Kunst, Bonn 2018), S. 35 (© VG Bild-Kunst, Bonn 2008), S. 36 (© VG

Bild-Kunst), S. 37, S. 91 DBT/Stephan Klonk; S. 32 DBT/ Friedrich Rosenstiel; S. 33, S. 46,

S. 93, S. 95, S. 146/147 DBT/ studio kohlmeier; S. 40 ullstein bild; S. 42, S. 56/57, S. 76

DBT/Julia Kummerow; S. 43 ullstein bild/ Voller Ernst/ Jewgeni Chaldej; S. 45 (© VG

Bild-Kunst, Bonn 2018) DBT/ Werner Huthmacher; S. 48 Gerard Malie/ AFP/ Getty Images;

S. 50, S. 140/141 DBT/ Lichtblick/ Achim Melde; S. 54 bpk/ Ottomar Anschütz; S. 55

DBT/Referat PZ 1; S. 65, S. 150, S. 155 DBT/ Werner Schüring; S. 67 DBT/ Ute Grabows-

ky/ photothek.net; S. 69 DBT/ Anke Jacob; S. 71, S. 78, S. 89, S. 102, S. 117, S. 145 DBT/ Jan

Pauls; S. 73 ullstein bild/ bpk/ Erich Salomon; S. 77 DBT/ Claudia Konerding; S. 97

DBT/ Katrin Neuhauser; S. 99 Almanya Federal Hükümeti Basın ve Bilgilendirme Dairesi

(Presse. Und Informationsamt der Bundesregierung) / Simon Müller; S. 79, S. 106/107, S. 115,

S. 126, S. 127, S. 130, S. 131, S. 139 DBT/ Linus Lintner; S. 119 Süddeutsche Zeitung Photo;

S. 122 Bildarchiv Foto Marburg; S. 123 DBT/ Siegfried Büker; S. 129 DBT/ Stephan Erfurt;

S. 134/135 DBT/ Fritz Reiss; S. 138 Werner Huthmacher; S. 144 DBT/ Marcus Zumbansen;

S. 151 DBT/ Achim Melde; S. 154 DBT/ Marco Urban

Grafikler: S. 8/9 KircherBurkhardt GmbH; S. 16/17 Michael Ohnrich; S. 58/59, S. 84/85,

S. 108/109 Karl-Heinz Döring; S. 156/157 büro uebele visuelle kommunikation, İşlemler:

Regelindis Westphal Grafik-Design

Baskı: Druckhaus Waiblingen, Remstal-Bote GmbH

Yayına Hazırlanış Tarihi: Temmuz 2018

© Almanya Federal Meclisi, Berlin. Tüm hakları mahfuzdur.

Almanya Federal Meclisi halkla ilişkiler çalışması kapsamında basılmış olan işbu yayın ücretsiz olarak dağıtılır ve satış amaçlı değildir. Seçim kampanyası amacıyla kullanılmaya-çağı gibi, siyasi partiler ya da parti meclis gruplarının kendi halkla ilişkiler çalışmalarında da kullanılamaz.

İşbu yayın yayımcının hukuki açıdan bağlayıcı bir görüş bildirimini olmamakla birlikte, sadece bilgilendirme ve kanaat oluşumu amacına hizmet etmektedir.

